Evaluering af investeringsscreeningsloven

November 2026

Titel	**Evaluering af investeringsscreeningsloven**
Udgivet	November 2026
Version	
Versionsdato	
Udgiver	Erhvervsstyrelsen
	Langelinie Allé 17
	2100 København Ø
	T: 3529 1000
	@: erst@erst.dk
	W: erhvervsstyrelsen.dk

Indhold

Hovedkonklusion **4**
De centrale temaer i evalueringen 6
Opsummering af initiativer som opfølgning på evalueringen 7
Kapitel 1: Indledning **9**
Oversigt over lovens anvendelsesområde 12
Trusselsbilledet på området 16
Fremgangsmåde ved evalueringen 19
Evalueringsrapportens opbygning 20
Kapitel 2: Udenlandske direkte investeringer **21**
Omfattede investorer 22
Tilsvarende kontrol ved andre midler 24
Koncerninterne omstruktureringer 26
Screening af investeringer i danske filialer af udenlandske selskaber 28
Stiftelse af nye virksomheder 29
Kapitel 3: Særlige økonomiske aftaler **31**
Kontrol eller betydelig indflydelse 32
Forholdet til udbudsretten 35
Kapitel 4: Afgrænsningen af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter **40**
Produkter med dobbelt anvendelse (dual-use) 41
Kritisk teknologi 42
Kritisk infrastruktur 44
Kapitel 5: Administrationen af investeringsscreeningsloven **49**
Sagsbehandlingsprocessen 50
Åbenhed 54
Afgørelseskriterier i forhold til europæisk sikkerhed 56
Præscreening 58

Erhvervsstyrelsens vejledningsindsats 61
Håndhævelse, sanktionsmuligheder og domstolsprøvelse 63
Kapitel 6: Udviklingen i investeringsscreening i Danmark og sammenlignelige lande .65
Indførelsen af investeringsscreening 65
Ny investeringsscreeningsforordning og betydningen for den danske investeringsscreeningslov 66
Anvendelsen af screeningsmekanismer i sammenlignelige lande 68
Effekten af screening på investeringsklimaet i Europa og Danmark 72
Bilag 1: Oversigt over de identificerede problemstillinger, forbedringstiltag og anbefalinger i evalueringen 76
Bilag 2: Udviklingen i sager behandlet efter investeringsscreeningsloven 79
Overblik 79
Udenlandske direkte investeringer 81
Særlige økonomiske aftaler 85
Præscreening 86
Afgørelser 89
Sagsbehandlingstider 90

Hovedkonklusion

Evalueringen af investeringsscreeningsloven viser, at loven er et vigtigt redskab til at forhindre, at udenlandsk økonomisk aktivitet kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Evalueringen peger dog også på et behov for nærmere præcisering af lovens anvendelsesområde og optimering af administrationen af loven. Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen vil derfor iværksætte en række initiativer til at skærpe screeningsordningen.

Investeringsscreeningsloven har til formål at forhindre, at udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark.

Investeringsscreeningsloven pålægger udenlandske investorer og aftaleparter at søge om forudgående tilladelse til at gennemføre en investering eller indgå en aftale med en dansk målvirksomhed eller anden enhed inden for sektorer og aktiviteter, der er særligt følsomme ift. sikkerheden eller den offentlige orden i Danmark. Loven er et vigtigt redskab til at kunne gribe ind, hvis en investering eller aftale udgør en sikkerhedsmæssig trussel mod Danmark. Men loven er også et sæt af komplekse regler, som udenlandske investorer og aftaleparter – og danske virksomheder – må forholde sig til.

Danmark skal være et attraktivt land at investere i. For udenlandske investeringer og anden økonomisk aktivitet er generelt gode for erhvervslivet og for det danske samfund. Politiets Efterretningstjeneste (PET) og Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) peger dog på, at fremmede stater kan anvende forskellige former for økonomisk aktivitet til at opnå politiske mål i Danmark. En investor kan udgøre en trussel, hvis denne f.eks. er tæt knyttet til en fremmed stat, som har væsentlige modstridende mål eller interesser i forhold til Danmark eller danske allierede. En investering eller aftale kan f.eks. bruges til at overføre oplysninger om kritisk infrastruktur eller kritisk teknologi til fremmede staters efterretningstjenester. Og en dansk målvirksomhed kan være sårbar i kraft af dens rolle i samfundet, f.eks. hvis den indgår i kritisk infrastruktur eller vigtige forsyningskæder, eller fordi målvirksomheden råder over kritisk teknologi, som potentielt kan anvendes mod eller i strid med Danmarks interesser.

Investeringsscreeningsloven trådte i kraft den 1. juli 2021 og har fundet anvendelse siden 1. september 2021. Loven indførte en ny tværsektoriel screeningsordning i Danmark på

baggrund af EU's forordning om screening af udenlandske investeringer (investeringsscreeningsforordningen) Der var tale om helt ny regulering, hvorfor det blev besluttet, at en evaluering af loven skulle iværksættes for at kunne tage højde for erfaringerne med loven, udviklingen i andre landes screeningsordninger og Kommissionens evaluering af investeringsscreeningsforordningen. Erhvervsstyrelsen iværksatte evalueringen med en offentlig høring.

Evalueringen af den danske investeringsscreeningslov fokuserer på, om loven lever op til dens formål i lyset af ændringer i trusselsbilledet og den geopolitiske situation, og om loven har utilsigtede konsekvenser for dansk erhvervsliv.

Evalueringsrapporten bygger i høj grad på de indkomne høringssvar. Fremstillingen i denne rapport og vurderingerne heri er alene Erhvervsstyrelsens ansvar. Høringssvarene fra den gennemførte offentlige høring kan ses på høringsportalen.

I tillæg til de indkomne høringssvar har Erhvervsstyrelsen også samlet op på egne erfaringer med administrationen af loven og gennemført en analyse af udviklingen i sagerne, som Erhvervsstyrelsen har behandlet efter loven i de første fire år efter lovens ikrafttrædelse. Erhvervsstyrelsen har også indhentet erfaringer fra andre danske myndigheder, der indgår i samarbejdet omkring behandlingen af sager efter investeringsscreeningsloven. Derudover har Erhvervsstyrelsen indhentet erfaringer fra sammenlignelige lande, herunder Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Sverige og Storbritannien, ift. anvendelsen af screeningsmekanismer. Disse erfaringer danner også grundlag for de foreslåede tiltag i rapporten.

Investeringsscreening er i tiltagende grad blevet et internationalt rammevilkår. Da investeringsscreeningsforordningen blev vedtaget i 2019, havde under halvdelen af EU-landene en screeningsmekanisme, som dækkede mere end en enkelt sektor. I 2026 har samtlige medlemslande en screeningsmekanisme. Desuden har lande uden for EU som Storbritannien, Australien, Japan, Canada og USA tilsvarende ordninger. Erfaringerne fra lande, der har haft screeningsordninger i længere tid, herunder USA, Frankrig og Tyskland, har vist, at der har været behov for løbende at justere de nationale screeningsordninger for at følge med udviklingen i trusselsbilledet og for at sikre, at utilsigtede konsekvenser for erhvervslivet undgås.

Den nye investeringsscreeningsforordning lægger ikke op til grundlæggende ændringer af den danske investeringsscreeningslov, men der vil være behov for mindre tilpasninger af loven på baggrund af den nye forordning. Eksempelvis vil tilgangen til koncerninterne omstruktureringer skulle justeres og strategiske råmaterialer vil skulle tilføjes til anvendelsesområdet. Justeringerne på baggrund af den nye investeringsscreeningsforordning er inddraget i de initiativer, som Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen vil iværksætte på baggrund af evalueringen (se opsummering nedenfor).

De centrale temaer i evalueringen

Overordnet har den offentlige høring samt Erhvervsstyrelsens og andre danske myndigheders erfaringer vist, at investeringsscreeningsloven er et vigtigt redskab til at forhindre trusler mod den nationale sikkerhed og offentlige orden. Det bliver tilkendegivet, at investeringsscreeningsloven medvirker til at fastholde en høj sikkerhed og et velfungerende frit marked i Danmark. Flere høringsparter pegede også på, at Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingsproces løbende er blevet effektiviseret – herunder i forbindelse med indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces i 2023 – og at dialogen med Erhvervsstyrelsen generelt opleves positivt.

Der er dog også identificeret en række udfordringer forbundet med loven. Der peges generelt på en høj grad af usikkerhed forbundet med lovens nærmere anvendelsesområde og muligheder for yderligere optimering af Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingsproces.

I kapitel 2, *Udenlandske direkte investeringer*, fremgår det blandt andet, at der er behov for præcisering af, hvornår udenlandske investorer opnår 'tilsvarende kontrol ved andre midler'. Derudover har Erhvervsstyrelsen identificeret muligheder for at udvide undtagelsen vedrørende koncerninterne omstruktureringer, så anvendelsesområdet for disse afgrænses yderligere, herunder med inddragelse af tilgangen til koncerninterne omstruktureringer i den nye investeringsscreeningsforordning.

Kapitel 3, *Særlige økonomiske aftaler*, belyser erfaringerne med lovens betingelser ift. 'kontrol eller betydelig indflydelse', herunder udfordringerne med vurderingen af om betingelserne er opfyldt i konkrete sager, og behovet for at sikre et bedre samspil med udbudsreglerne.

I kapitel 4, *Afgrænsningen af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter*, behandles behovet for nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af særligt kritisk teknologi og kritisk infrastruktur, hvilket har givet anledning til usikkerhed ift. hvornår en investering eller særlig økonomisk aftale kræver tilladelse efter loven.

I kapitel 5, *Administrationen af investeringsscreeningsloven*, fremgår det, at en række høringsparter oplever, at indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces, som blev indført i 2023, har effektiviseret processen og medført kortere sagsbehandlingstid. Erhvervsstyrelsens opgørelse over sagsbehandlingstiderne bekræfter denne tendens. Den offentlige høring har også identificeret en række muligheder for yderligere optimering af Erhvervsstyrelsens administration af loven.

Kapitel 6, *Udviklingen i investeringsscreening i Danmark og sammenlignelige lande*, viser, at den danske investeringsscreeningsmekanisme omfatter et relativt bredt spektrum af sektorer og aktiviteter, herunder særlige økonomiske aftaler og greenfield-investeringer, sammenlignet med de øvrige undersøgte lande. Danmark placerer sig dog med en af de korteste gennemsnitlige sagsbehandlingstider for de undersøgte lande, hvilket har væsentlig betydning for sammenligningen af ordningernes restriktivitet. Det kan også konstateres, at udenlandske investeringer ind i Danmark har været relativt stabile i perioden efter investeringsscreeningslovens indførelse – dette endda i en periode med faldende investeringsstrømme på europæisk plan. Kapitlet forholder sig også til den nye investeringsscreeningsforordning og dennes betydning for den danske investeringsscreeningslov.

Bilag 1 giver et samlet overblik over problemstillingerne, som evalueringen har identificeret samt initiativerne til justering af investeringsscreeningslovens regler.

Som en del af evalueringen har Erhvervsstyrelsen foretaget en analyse af udviklingen i sagerne behandlet efter investeringsscreeningsloven i de første fire år, herunder ift. antallet af sager, investorernes oprindelseslande, målvirksomhedernes sektorer og afgørelserne i sagerne. Erhvervsstyrelsen har også set nærmere på udviklingen i styrelsens sagsbehandlingstider før og efter indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces i 2021. Analysen fremgår af *bilag 2* og har indgået i grundlaget for initiativerne som Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen vil iværksætte på baggrund af evalueringen.

Opsummering af initiativer som opfølgning på evalueringen

Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen vil på baggrund af evalueringen af investeringsscreeningsloven iværksætte følgende initiativer i samarbejde med relevante danske myndigheder for at skærpe screeningsordningen:

- **Klarere regler for, hvornår investeringer er omfattet**: Det vil blive præciseret, hvornår der kan foreligge *kontrol ved andre midler*, der svarer til investeringer. Investeringer i danske filialer af udenlandske virksomheder vil blive omfattet af screening, når det kan udgøre en sikkerhedsmæssig risiko. Og reglerne for screening af koncerninterne omstruktureringer vil blive afgrænset nærmere.

- **Forenkling af reglerne for private virksomheders indgåelse af særlige økonomiske aftaler**: Private virksomheders aftaler vedrørende særligt følsomme sektorer skal fortsat kunne screenes, når de udgør en sikkerhedsmæssig risiko, men reglerne skal forenkles, så anvendelsesområdet bliver mere klart.

- **Bedre samspil mellem udbudsloven og investeringsscreening**: Det vil blive undersøgt, hvordan mulighederne for at håndtere sikkerhedsmæssige bekymringer i udbudsbetingelser kan samtænkes bedre med investeringsscreeningsloven.

- **Nærmere afgrænsning af de særligt følsomme sektorer**: Der skal ses på, om det er muligt at lave en mere klar afgrænsning af de særligt følsomme sektorer, herunder for kritisk infrastruktur og kritisk teknologi.

- **Fortsat fokus på effektiv administration af investeringsscreeningsloven**: Effektiv vejledning og sagsbehandling samt kort gennemsnitlig sagsbehandlingstid vil fortsat være et fokuspunkt. Erhvervsstyrelsen vil se på tiltag til at optimere sagsbehandlingsprocessen yderligere.

Kapitel 1: Indledning

Investeringsscreeningsloven har til formål at forhindre, at udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark, gennem screening og eventuelle indgreb over for sådanne investeringer og aftaler. I dette kapitel gennemgås lovens anvendelsesområde, trusselsbilledet på området og fremgangsmåden ved evalueringen af loven.

Folketinget vedtog investeringsscreeningsloven[1] den 4. maj 2021. Loven trådte i kraft den 1. juli 2021 og har fundet anvendelse på udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler, der er blevet gennemført fra den 1. september 2021. Det blev i forbindelse med lovens behandling i Folketinget besluttet, at Erhvervsministeriet skulle iværksætte en evaluering af loven for at kunne tage højde for erfaringerne med loven og udviklingen i andre landes screeningsordninger.

Investeringsscreeningsloven indeholder en række bemyndigelser til, at Erhvervsministeriet kan udstede nærmere regler i medfør af loven. Anvendelsesbekendtgørelsen[2] til investeringsscreeningsloven indeholder bl.a. den nærmere afgrænsning af, hvilke parter, der er omfattet af loven, og hvilke sektorer, der er omfattet af tilladelseskravet efter loven. Procedurebekendtgørelsen[3] indeholder bl.a. en oversigt over oplysningskravene ifm. indsendelse af ansøgninger og anmeldelser efter loven. Fortrolighedsbekendtgørelsen[4] regulerer Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens adgang til at videregive fortrolige oplysninger, herunder tavshedspligten ift. hemmeligholdelse af fortrolige oplysninger. Tavshedspligten gælder

[1] LOV nr 842 af 10/05/2021, Lov om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringsscreeningsloven), med senere ændringer.

[2] BEK nr 1491 af 25/06/2021, Bekendtgørelse om afgrænsning af anvendelsesområdet for lov om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (investeringsscreeningsloven).

[3] BEK nr 958 af 26/06/2023, Bekendtgørelse om procedurer for ansøgning om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler samt anmeldelse af udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler m.v.

[4] BEK nr 959 af 26/06/2023, Bekendtgørelse om videregivelse af fortrolige oplysninger om visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark til andre myndigheder.

også for dem, der modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen eller Erhvervsministeriet.

Evalueringen af investeringsscreeningsloven fokuserer på, om loven lever op til dens formål i lyset af ændringer i trusselsbilledet og den geopolitiske situation, og om loven har utilsigtede konsekvenser for erhvervslivet. Evalueringen omhandler erfaringerne med såvel hovedloven som de tilhørende bekendtgørelser. I kapitlerne nedenfor beskrives erfaringerne med loven og bekendtgørelserne samlet.

Det fremgik af lovbemærkningerne, at evalueringen af investeringsscreeningsloven skulle iværksættes i 2023. Timingen af evalueringen blev fastsat under hensyn til, at resultaterne af Kommissionens evaluering af investeringsscreeningsforordningen[5] ville kunne indgå i og sammenholdes med den danske evaluering af investeringsscreeningsloven. investeringsscreeningsforordningen sætter rammen for det europæiske samarbejde ift. screening af udenlandske direkte investeringer, se mere herom i boksen nedenfor. Erhvervsministeren orienterede den 10. oktober 2023 Folketingets Erhvervsudvalg om udskydelse af evalueringen af investeringsscreeningsloven til medio 2024, da resultatet af Kommissionens evaluering af investeringsscreeningsforordningen forventedes afsluttet i december 2023. Ved at skubbe evalueringen til medio 2024, blev det ligeledes muligt at inddrage Kommissionens erfaringer i den danske evaluering af investeringsscreeningsloven.

Kommissionen præsenterede i januar 2024 et forslag til revideret investeringsscreeningsforordning på baggrund af Kommissionens evaluering af investeringsscreeningsforordningen. Forslaget blev forhandlet mellem medlemslandene i Rådet, hvor Erhvervsstyrelsen deltog som dansk repræsentant. Under dansk EU-formandskab i andet halvår af 2025 lykkedes det at afslutte forhandlingerne om en ny investeringsscreeningsforordning. Den nye investeringsscreeningsforordning blev endeligt vedtaget den 17. juni 2026 med implementeringsfrist den 17. januar 2028.

Den nye investeringsscreeningsforordning medfører forventeligt ikke behov for grundlæggende ændringer af den danske investeringsscreeningslov, da minimumskravene, som følger af forordningen, i vidt omfang kan rummes inden for den nuværende lov. Der vil dog være behov for mindre tilpasninger af den danske investeringsscreeningslov på baggrund af den nye investeringsscreeningsforordning. Heriblandt kan fremhæves, at strategiske råmaterialer vil skulle skrives ind i investeringsscreeningslovens anvendelsesområde, og at den nye investeringsscreeningsforordning indfører en tilgang til hvilke koncerninterne omstruktureringer, der skal screenes. Behovet for tilpasninger på baggrund af

[5] EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen.

investeringsscreeningsforordningen gennemgås i de enkelte kapitler i rapporten. Se mere om den nye investeringsscreeningsforordning i kapitel 6.

INVESTERINGSSCREENINGSFORORDNINGEN OG EU-SAMARBEJDET

EU's forordning om screening af udenlandske direkte investeringer (investeringsscreeningsforordningen) trådte i kraft i oktober 2020. investeringsscreeningsforordningen fastsætter et regelsæt for medlemsstaternes screening af udenlandske direkte investeringer af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden – men indebærer ingen pligt for medlemsstaterne til at indføre en screeningsmekanisme.

investeringsscreeningsforordningen indeholder en samarbejdsmekanisme for de medlemsstater, der har valgt at implementere nationale regler om investeringsscreening. Samarbejdsmekanismen gør det muligt for landenes myndigheder at dele oplysninger om investeringer, som undergår screening, via et beskyttet system. Dette gøres med henblik på at afklare, om den pågældende investering kan have negative konsekvenser for den nationale sikkerhed eller offentlige orden i de andre EU-medlemsstater. Medlemsstaterne har mulighed for at fremsende bemærkninger til investeringen. Det er dog fortsat det enkelte medlemslands egen beslutning, hvorvidt man ønsker at godkende eller afvise investeringen. Kommissionen har også mulighed for at komme med udtalelser.

Siden investeringsscreeningsforordningen trådte i kraft i oktober 2020, har Erhvervsstyrelsen behandlet over 2.000 investeringsscreeningssager, notificeret af andre EU-medlemslande i henhold til investeringsscreeningsforordningen.

Kommissionen fremsatte i januar 2024 et forslag til en styrket forordning om FDI-screening på baggrund af en evaluering af investeringsscreeningsforordningen. Den nye investeringsscreeningsforordning blev endeligt vedtaget den 17. juni 2026 med implementeringsfrist den 17. januar 2028. investeringsscreeningsforordning se afsnittet herom i kapitel 6.

Oversigt over lovens anvendelsesområde

Den danske Investeringsscreeningslov finder anvendelse på **udenlandske direkte investeringer** og **særlige økonomiske aftaler**. Se figur 1 for et forsimplet overblik over disse. Udenlandske direkte investeringer omfatter direkte eller indirekte erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder i en dansk virksomhed eller tilsvarende kontrol ved andre midler, herunder køb af aktiver og indgåelse af langfristede lån. Udenlandske direkte investeringer omfatter også stiftelse af nye danske virksomheder inden for de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter.

Særlige økonomiske aftaler omfatter leverandøraftaler, drifts- eller serviceaftaler og forsknings- og udviklingssamarbejder, hvor den udenlandske aftalepart opnår kontrol eller betydelig indflydelse på den danske aftalepart.

FIGUR 1

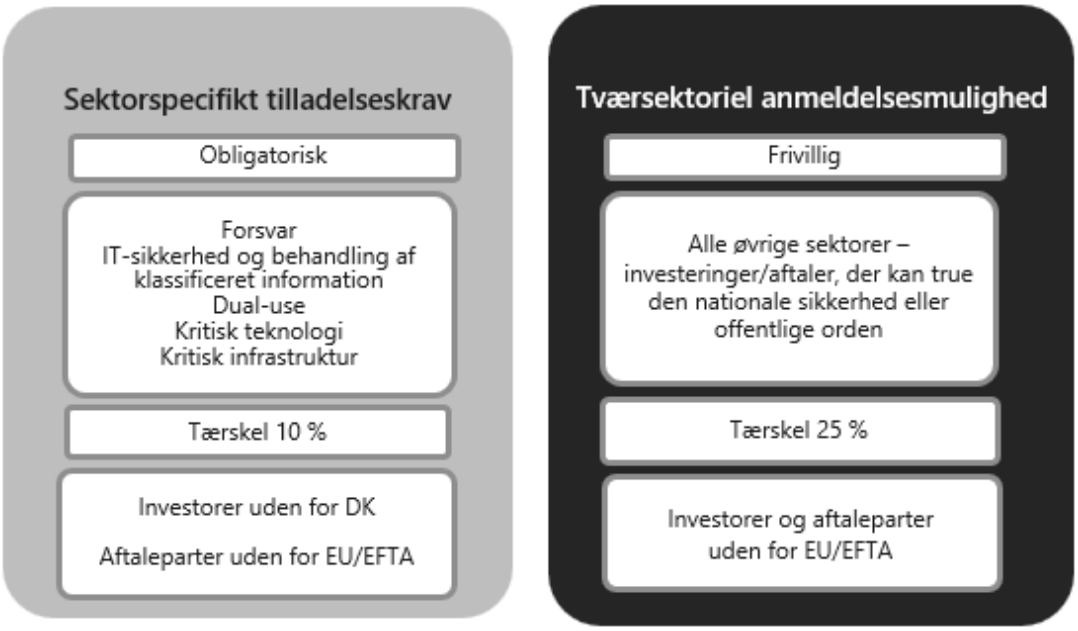
Forsimplet overblik over økonomiske aktiviteter, der kan være omfattet af investeringsscreeningsloven

Investeringsscreening i Danmark sker efter en todelt model, der består af et sektorspecifik tilladelseskrav og en tværgående frivillig anmeldelsesmulighed, jf. figur 2. Fælles for begge er, at det er den udenlandske investor eller aftalepart, der er pligtsubjekt efter loven og skal indsende ansøgninger og kan indsende anmeldelser efter loven.

FIGUR 2

Oversigt over investeringsscreeningslovens anvendelsesområde (forsimplet)

Den obligatoriske tilladelsesordning gælder for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler inden for de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter – dvs. forsvarssektoren, IT-sikkerhed og behandling af klassificeret information, produkter med dobbelt anvendelse (dual-use), kritisk teknologi og kritisk infrastruktur. Se kapitel 4 for en nærmere gennemgang af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter. Tilladelsesordningen gælder for alle udenlandske investorer og aftaleparter uden for EU/EFTA. For investeringer skal der søges tilladelse, hvis den udenlandske investor opnår direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over mindst 10 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne eller tilsvarende kontrol ved andre midler.

Den frivillige tværsektorielle anmeldelsesordning gælder for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler, der falder uden for de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, men hvor investeringen eller aftalen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Anmeldelsesordningen gælder for investorer og aftaleparter uden for EU/EFTA. Investeringer, hvor den udenlandske investor opnår besiddelse af eller kontrol over mindst 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne eller tilsvarende kontrol ved andre midler, kan anmeldes.

For en nærmere uddybning af investeringsscreeningslovens regler fsva. udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler se kapitel 2 og 3.

Ændringer af investeringsscreeningsloven

Investeringsscreeningsloven er, siden den blev vedtaget i 2021, blevet ændret af to omgange i henholdsvis 2023 og 2024. Ændringen i 2023 medførte, at der pr. den 1. juli 2023 blev indført en faseopdelt sagsbehandlingsproces for sager, der behandles efter loven. Den faseopdelte sagsbehandling indebærer, at der stilles færre oplysnings- og dokumentationskrav på ansøgningstidspunktet. Som udgangspunkt vil mindre komplicerede sager kunne afgøres i en fase 1 sagsbehandling. Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække, om transaktionen potentielt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden, vil Erhvervsstyrelsen skulle åbne en supplerende sagsbehandlingsfase (fase 2). Hvis fase 2 åbnes, vil Erhvervsstyrelsen meddele dette til ansøgeren, og ansøgeren vil modtage en række uddybende spørgsmål og blive bedt om at indsende yderligere dokumenter i form af aftaledokumenter samt EU-notifikationsskema, hvis der er tale om en udenlandsk direkte investering, der skal notificeres under EU's fælles investeringsscreeningsmekanisme. Ændringerne af loven i 2023 og 2024 medførte også ændringer for screening af ansøgninger vedrørende kontrakter og særlige økonomiske aftaler inden for energiområdet.

ÆNDRINGER AF INVESTERINGSSCREENINGSLOVEN INDEN FOR ENERGIOMRÅDET

Særregler for energiøen i Nordsøen

Den 1. juli 2023 blev der indført en udvidet screening af kontrakter, der vedrører energiøen i Nordsøen. Den udvidede screening betyder, at enhver kontraktpart uanset hjemsted eller organisationsform skal ansøge om tilladelse til at indgå kontrakter, hvis kontrakten er omfattet af udbuddet vedrørende anlæg, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen. Hvis kontraktparten er fra fx Danmark/EU, skal der således også ansøges om tilladelse. Erhvervsministeren kan desuden efter anmodning fra klima-, energi- og forsyningsministeren beslutte, at alle deltagerne i udbuddet af kontrakterne vedrørende energiøen, skal screenes.

Tidligere screening af visse energiprojekter

Ændringen af investeringsscreeningsloven i 2024 indførte en mulighed for tidligere screening af særlige økonomiske aftaler, som vedrører havvindudbud eller andre større offentlige energiprojekter m.v. Muligheden for tidligere screening af denne type aftaler

ændrer ikke på lovens regler fsva. særlige økonomiske aftaler i øvrigt, herunder hvilke tilbudsgivere der er omfattet. Det vil sige, at det fortsat er tilbudsgivere hjemmehørende eller kontrolleret uden for EU/EFTA, der er omfattet. Selve aftalen skal også være omfattet af loven. Reglerne vedrørende energiøen i Nordsøen, som blev indført i 2023, gælder ikke i den her sammenhæng. Ændringen af investeringsscreeningsloven i 2024 betyder, at det fra 1. juli 2024 har været muligt for omfattede tilbudsgivere at ansøge om tilladelse til at indgå en særlig økonomisk aftale, når de har modtaget underretning om at være blevet prækvalificeret. Hvis ikke udbuddet indeholder mulighed for prækvalificering, kan man søge efter udbuddets tilbudsfrist.

Muligheden for tidligere screening forudsætter, at to betingelser er opfyldt:

- Udbuddets ordregiver er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, underliggende myndigheder (f.eks. Energistyrelsen) eller selvstændige offentlige virksomheder (SOV'er) ejet af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (f.eks. Energinet).
- Deltagelsen i udbuddet er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked (FSR-forordningen).[6]

Afgørelser efter investeringsscreeningsloven

Erhvervsstyrelsen træffer afgørelser i sager efter investeringsscreeningsloven på baggrund af en samlet vurdering af sagens oplysninger, styrelsens egne undersøgelser og høringssvar fra relevante myndigheder. Vurderingen fokuserer på, om den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller den offentlige orden.

Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at en ansøgt udenlandsk direkte investering eller særlige økonomiske aftale ikke kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, udsteder styrelsen en **tilladelse** til investeringen eller aftalen. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at en ansøgt investering eller særlig økonomisk aftale ikke vedrører de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, giver Erhvervsstyrelsen ansøgeren besked om at den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale ikke er omfattet

[6] EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/2560 af 14. december 2022om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

af tilladelseskravet efter investeringsscreeningsloven, og at Erhvervsstyrelsen derfor afviser at viderebehandle sagen.[7]

Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at en ansøgt udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, skal styrelsen vurdere, om truslen kan afbødes med vilkår for investeringen eller aftalen. Erhvervsstyrelsen har mulighed for at udstede **tilladelse på nærmere aftalte vilkår** på baggrund af forhandlinger med den udenlandske investor eller aftalepart.

Vurderer Erhvervsstyrelsen, at en ansøgt udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, og at truslen ikke kan afbødes ved aftalte vilkår, forelægger styrelsen ansøgningen for erhvervsministeren.

I sager, der forelægges erhvervsministeren, indleder erhvervsministeren forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, forsvarsministeren og andre relevante ressortministre. På baggrund af forhandlingerne træffer erhvervsministeren afgørelse om følgende: 1) **tilladelse**, 2) **tilladelse på forhandlede vilkår**, 3) **tilladelse på nærmere fastsatte vilkår** eller 4) **afslag**.

Trusselsbilledet på området

Formålet med investeringsscreeningsloven er at forhindre, at udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler kan udgøre en trussel mod den *nationale sikkerhed* eller *offentlige orden* i Danmark.

I investeringsscreeningsloven er **national sikkerhed** defineret som forhold, der vedrører Danmarks territorielle integritet og befolkningens overlevelse. Trusler mod den nationale sikkerhed omhandler bl.a. handlinger, der udgør eller vil kunne udgøre en risiko for forstyrrelse af internationale relationer, nationernes fredelige sameksistens eller danske militære interesser, og handlinger, der har til hensigt at forvolde Danmark skade,

[7] I enkelte tilfælde har Erhvervsstyrelsen vurderet, at en sådan investering eller aftale har været omfattet af anmeldelsesordningen og Erhvervsstyrelsen har herefter behandlet investeringen eller aftalen efter anmeldelsesordningen.

herunder forbrydelser mod statens selvstændighed eller forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder.

Offentlig orden er defineret som forhold, der vedrører Danmarks evne til at opretholde et selvstændigt, demokratisk og sikkert samfund, uden at forholdene dermed berører den nationale sikkerhed. Herudover kan hensynet til offentlig orden vedrøre evnen til at forebygge, afdække og modvirke sikkerhedstruende aktivitet, og evnen til at gennemføre sikkerhedstiltag i overensstemmelse med grundlæggende retsprincipper og værdier i et demokratisk samfund. Trusler mod den offentlige orden omhandler bl.a. handlinger, som påvirker samfundets generelle funktionsdygtighed, f.eks. ved påvirkning af kritisk infrastruktur, der er væsentlig for samfundets evne til at fungere og for at opretholde tryghed og sikkerhed i samfundet, f.eks. inden for energi- eller vandforsyning eller sundhedssystemet, eller som truer den frie mediedannelse og presse.

Evalueringen af investeringsscreeningsloven fokuserer bl.a. på, om loven lever op til dens formål i lyset af ændringer i trusselsbilledet og den geopolitiske situation. Med evalueringen skabes der samtidig et grundlag for at kunne vurdere, om lovens anvendelsesområde understøtter, at udenlandske investeringer og særlige økonomiske aftaler kun underlægges pligt til screening, når det vurderes nødvendigt. Til brug for evalueringen har Erhvervsstyrelsen indhentet bidrag fra Politiets Efterretningstjeneste (PET) og Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) ift. truslen forbundet med udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler. Erhvervsstyrelsen er i løbende dialog med PET og FE omkring trusselsbilledet relateret til udenlandsk økonomisk aktivitet for at sikre, at investeringsscreeningsloven gør det muligt at forhindre potentielle trusler på området. Truslen forbundet med udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler vil blive inddraget i det videre arbejde med justeringerne af investeringsscreeningsloven, som Erhvervsstyrelsen har anbefalet i denne evalueringsrapport.

Trusselsbilledet skal ses i sammenhæng med, at Danmark som en lille åben økonomi er afhængig af udenlandske markeder og global samhandel. Udenlandske investeringer og anden økonomisk aktivitet i Danmark er grundlæggende gode for erhvervslivet og til gavn for Danmarks vækst, produktivitet og konkurrenceevne. Udover at bringe nødvendig kapital med sig giver udenlandske investeringer ofte adgang til værdifuld viden, som understøtter innovation.

FORSVARETS EFTERRETNINGSTJENESTE

PET

September 2024

TRUSLEN FORBUNDET MED UDENLANDSKE DIREKTE INVESTERINGER OG SÆRLIGE ØKONOMISKE AFTALER

Udenlandske investeringer er generelt gode for erhvervslivet og til gavn for det danske samfund. Visse udenlandske investeringer og særlige økonomiske aftaler kan dog udgøre en trussel mod national sikkerhed og offentlig orden. Fremmede stater kan anvende forskellige former for økonomisk aktivitet til at opnå politiske mål i andre lande. Disse omfatter blandt andet opkøb og investeringer, økonomiske aftaler som joint ventures og leverandøraftaler, stiftelse af nye virksomheder (såkaldte greenfield-investeringer), erhvervelse af fast ejendom og offentlige udbud.

Potentielle trusler af en investering bliver vurderet ud fra forholdet mellem den, der investerer (investor) og det, der investeres i (investeringsobjekt).

En investor kan udgøre en trussel, hvis denne f.eks. er tæt knyttet til en fremmed stat, som har væsentlige modstridende mål eller interesser i forhold til Danmark eller danske allierede. Politiets Efterretningstjeneste (PET) og Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) vurderer, at flere fremmede stater målrettet anvender udenlandske direkte investeringer som middel til at fremme egne interesser og svække strategiske rivaler. Det sker blandt andet inden for en række teknologiområder, kritisk infrastruktur og globale forsyningskæder.

Visse udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler kan desuden give fremmede stater adgang til fysiske lokaliteter, forsyningskæder og it-systemer, der ligeledes kan gøre Danmark sårbar over for trusler som f.eks. spionage, sabotage og politisk pression.

En investering kan f.eks. bruges til at overføre oplysninger om kritisk infrastruktur eller kritisk teknologi til fremmede staters efterretningstjenester eller til statsejede virksomheder, som forsøger at opkøbe hele sektorer, der er afgørende for et lands økonomiske sikkerhed. Et investeringsobjekt kan være sårbart i kraft af dets rolle i samfundet, f.eks. hvis det indgår i kritisk infrastruktur eller vigtige forsyningskæder, eller fordi investeringsobjektet råder over kritisk teknologi, som potentielt kan anvendes mod eller i strid med Danmarks interesser.

Nogle udenlandske investeringer og økonomiske aftaler kan øge risikoen for cyberangreb, hvis investeringerne giver fremmede stater adgang til informationer om f.eks. digitale systemer eller systemadgange. Det gælder især, hvis det er viden om systemer og systemadgange i dansk kritisk infrastruktur eller hos danske virksomheder, som ligger inde med intellektuel ejendom eller forskning af værdi for fremmede stater.

De potentielle trusler ved udenlandske investeringer omfatter navnlig:

- Spionage: Investeringer og særlige økonomiske aftaler kan give investor mulighed for at spionere mod investeringsobjektet eller mere generelt mod Danmark. Endvidere kan der være tale om, at fremmede aktører kan få utilsigtet adgang til beskyttelsesværdig viden eller teknologi.
- Påvirkning og indflydelse: Investeringer i samfundsøkonomisk vigtige virksomheder eller virksomheder, som er vigtige for forsyningssikkerheden eller anden kritisk infrastruktur, kan give fremmede stater mulighed for at påvirke eller på anden måde udøve indflydelse på politiske eller andre samfundsrelevante beslutninger.
- Adgang til eller kontrol over kritisk teknologi: Investeringer i virksomheder og joint ventures med universiteter kan give fremmede stater adgang til kritisk teknologi og gennemføre uønsket/uhensigtsmæssig videns- og teknologioverførsel.

- Adgang til eller kontrol over kritisk infrastruktur: Investeringer kan give fremmede stater mulighed for at overvåge, kontrollere og potentielt sabotere kritisk infrastruktur.
- Adgang til eller kontrol over sensitive data: Investeringer kan give fremmede stater adgang til at indhente følsomme data om eksempelvis danske statsborgeres personfølsomme oplysninger.
- Adgang til eller kontrol over produktion af kritiske goder: Investeringer kan skabe kritiske afhængighedsforhold og manglende kontrol over kritiske forsyninger ved eksempelvis at flytte eller på anden måde hindre national produktion af goder og herigennem skade den nationale selvforsyning.

Sårbarhed over for disse trusler er dog ikke nødvendigvis kun bundet til det konkrete investeringsobjekt. Eksempelvis kan sårbarheden udgøres af den fysiske adgang, der opnås ved at have en fysisk placering sammen med eller tæt på kritisk infrastruktur, eller i investeringsobjektets placering i en værdikæde som leverandør til andre samfundskritiske virksomheder. Det kan eksempelvis være virksomheder, som er leverandører til Forsvaret eller supporterer it-systemer i staten.

Fremgangsmåde ved evalueringen

Evalueringen af den danske investeringsscreeningslov blev igangsat i 2024. Til brug for evalueringen har Erhvervsstyrelsen gennemført en offentlig høring, samlet op på egne erfaringer med loven, indhentet erfaringer fra sammenlignelige lande og inddraget resultatet af den kommende nye investeringsscreeningsforordning.

Høringen blev foretaget i perioden 14. marts - 11. april 2024. Erhvervsstyrelsen fremsendte i den forbindelse en oversigt over udviklingen i sager i perioden fra lovens ikrafttrædelse til og med den 30. juni 2023, samt erfaringer med den faseopdelte sagsbehandlingsproces, der trådte i kraft den 1. juli 2023.

Erhvervsstyrelsen modtog 14 høringssvar gennem den offentlige høring, herunder fra Aktive Ejere, Danske Advokater, Dansk Erhverv (DE), Dansk Industri (DI), Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Green Power Denmark, Horten Advokatpartnerselskab, Kommunernes Landsforening (KL), Moalem Weitemeyer Advokatpartnerselskab, Metroselskabet, Staten og Kommunernes Indkøbsservice (SKI), Seed Capital, Teleindustrien og Ørsted. Høringssvarene er tilgængelige på høringsportalen.

Derudover har Erhvervsstyrelsen indhentet erfaringer fra relevante ministerier og underliggende styrelser samt fra fuldt statsejede selskaber. Erhvervsstyrelsen har samlet op på egne erfaringer med administrationen af loven og gennemført en analyse af udviklingen i sagerne, som Erhvervsstyrelsen har behandlet efter loven i de første tre år

efter lovens ikrafttrædelse. Derudover har Erhvervsstyrelsen indhentet erfaringer fra sammenlignelige lande ift. anvendelsen af screeningsmekanismer og inddraget de centrale elementer i den kommende nye investeringsscreeningsforordning i arbejdet med evalueringen. Erhvervsstyrelsens egne erfaringer, myndighedernes erfaringer, erfaringerne fra andre sammenlignelige lande og den nye investeringsscreeningsforordning danner også grundlag for de foreslåede tiltag i rapporten.

Evalueringsrapportens opbygning

I de efterfølgende kapitler gennemgås investeringsscreeningslovens anvendelsesområde samt de opmærksomhedspunkter ift. loven, som Erhvervsstyrelsens egne erfaringer og den offentlige høring har identificeret. I hvert kapitel opridses Erhvervsstyrelsens igangsatte indsatser på områderne samt styrelsens anbefalinger til områder, hvor der bør ses på mulighederne for at ændre reglerne for at opnå en mere hensigtsmæssig afgrænsning.

Kapitel 2 omhandler erfaringerne med screening af *udenlandske direkte investeringer*, herunder begrebet 'tilsvarende kontrol ved andre midler', koncerninterne omstruktureringer og greenfield-investeringer. Kapitel 3 omhandler erfaringerne med screening af *særlige økonomiske aftaler*, herunder begrebet 'kontrol eller betydelig indflydelse' og forholdet til udbudsretten. Kapitel 4 omhandler afgrænsningen af de *særligt følsomme sektorer*, herunder behovet for præcisering af og yderligere vejledning ift. afgrænsningen af kritisk teknologi og kritisk infrastruktur.

I kapitel 5 behandles erfaringerne med *Erhvervsstyrelsens administration af loven*, herunder sagsbehandlingsprocessen, spørgsmålet om åbenhed, præscreeningsmuligheden og Erhvervsstyrelsens vejledningsindsats.

Kapitel 6 beskriver *udviklingen i investeringsscreening i Danmark og sammenlignelige lande*, herunder anvendelsen af screeningsmekanismerne og disses effekt på investeringsklimaet.

Evalueringsrapporten er vedhæftet et bilag med en oversigt over de identificerede problemstillinger og initiativer på baggrund af evalueringen (bilag 1) samt et bilag med en opgørelse over *udviklingen i sager modtaget efter investeringsscreeningsloven i løbet af de første fire år*, herunder investorernes oprindelseslande, målvirksomhedernes sektorer, afgørelser truffet efter loven og Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid (bilag 2).

Kapitel 2: Udenlandske direkte investeringer

I dette kapitel gennemgås erfaringerne med lovens regler vedrørende screening af udenlandske direkte investeringer. Erfaringerne peger på, at der er behov for præcisering af, hvornår udenlandske investorer opnår *tilsvarende kontrol ved andre midler*. Derudover vurderes der bl.a. at være behov for at ændre reglerne angående screening i forbindelse med koncerninterne omstruktureringer.

Investeringsscreeningsloven omfatter udenlandske direkte investeringer i Danmark. Loven omfatter ikke alene erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed eller enhed, men også hvis der opnås tilsvarende kontrol ved andre midler. Derudover omfatter loven i visse tilfælde stiftelse af nye selskaber.

Udenlandske direkte investeringer er omfattet af lovens krav om forudgående tilladelse, hvis den udenlandske investor har til hensigt at foretage en investering ved at erhverve en kvalificeret andel i en virksomhed eller enhed hjemmehørende i Danmark inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter. Som kvalificeret andel betragtes direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over mindst 10 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne eller tilsvarende kontrol ved andre midler.

Herudover er der en anmeldelsesmulighed for de udenlandske investeringer, der falder uden for de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, men hvor investeringen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Anmeldelsesmuligheden gælder for investeringer, hvor den udenlandske investor direkte eller indirekte opnår besiddelse af eller kontrol over mindst 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne i en virksomhed hjemmehørende i Danmark eller tilsvarende kontrol ved andre midler.

En udenlandsk direkte investering er i loven defineret som erhvervelse af kontrol eller betydelig indflydelse på en virksomhed hjemmehørende i Danmark. En udenlandsk investor kan opnå kontrol eller betydelig indflydelse på en dansk virksomhed eller enhed ved direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over ejerandele eller stemmerettigheder i virksomheden.

En udenlandsk investor kan også opnå kontrol eller betydelig indflydelse i en virksomhed eller enhed gennem tilsvarende kontrol ved andre midler. Tilsvarende kontrol kan f.eks. foreligge, hvis investor køber aktiver, får ret til at udpege bestyrelsesmedlemmer, får ret

til at godkende bestyrelsesbeslutninger eller indgår langfristede, uopsigelige låneaftaler med målvirksomheden.

Udenlandske direkte investeringer omfatter også investeringer i forbindelse med stiftelse af ny virksomhed i Danmark (såkaldte greenfield-investeringer), hvis virksomheden er inden for de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter (dvs. forsvarssektoren, IT-sikkerhedsfunktioner eller behandling af klassificerede oplysninger, produkter med dobbelt anvendelse, kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur). Se mere om afgrænsningen af de særligt følsomme sektorer i kapitel 4.

Tilladelseskravet til udenlandske direkte investeringer inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter gælder alle udenlandske statsborgere og virksomheder, som ikke er hjemmehørende i Danmark.

Erhvervsstyrelsen modtog **487 ansøgninger om tilladelse** og **17 frivillige anmeldelser** vedrørende udenlandske direkte investeringer i de første 4 år. Se afsnittet om udviklingen i investeringsscreeningssager i bilag 1 for mere information.

Omfattede investorer

I forbindelse med den offentlige høring blev det foreslået, at investeringer fra OECD-lande bør undtages fra screening eller underlægges en væsentligt lempet screeningsproces. Det blev bemærket, at hovedparten af udenlandske investeringer til Danmark kommer fra OECD-lande, og at risikoen forbundet med investeringer fra disse lande reduceres, såfremt det pågældende OECD-land har regler for investeringsscreening.

Reglerne om omfattede investorer

Investeringsscreeningsloven finder anvendelse på investeringer, der foretages af udenlandske statsborgere eller virksomheder, og virksomheder, der er kontrolleret af udenlandske statsborgere eller virksomheder. Efter reglerne om investeringer, screenes alle udenlandske investorer. Ved screening af investeringer skelner loven således ikke mellem investorer fra EU/EFTA-lande og øvrige investorer, herunder investorer med

andre organisatoriske tilhørsforhold såsom OECD-medlemskab. Ligeledes skelner investeringsscreeningsforordningen ikke mellem tredjelande og OECD-lande, og det følger af forordningens artikel 3, stk. 2, at nationale screeningsmekanismer ikke må indebære forskelsbehandling mellem tredjelande.

Det fremgår af lovens forarbejder, at det er afgørende, at screeningsordningen er i stand til at tage højde for, hvem der reelt har indflydelse over investor, og i den forbindelse fremstå robust mod forsøg på omgåelse. På den baggrund er indirekte investeringer også omfattet af screeningskravet.

Tilladelseskravet til udenlandske direkte investeringer inden for særligt følsomme områder gælder for følgende udenlandske investorer:

- Udenlandske statsborgere.
- Virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark. Loven finder også anvendelse, hvis den udenlandske virksomhed har et fast driftssted i Danmark.
- Virksomheder hjemmehørende i Danmark, der er en dattervirksomhed eller en filial af en virksomhed udenfor Danmark.
- Virksomheder hjemmehørende i Danmark, hvis en udenlandsk statsborger eller en virksomhed uden for Danmark har kontrol eller betydelig indflydelse på denne.
- Nationale myndigheder og statslige organer i lande uden for EU og EFTA, herunder offentlige institutioner og statsejede investeringsfonde.
- Ideelle foreninger, ikke-erhvervsdrivende fonde og lignende juridiske personer uden for EU og EFTA.

Vurdering af omfattede investorer

Henset til lovens beskyttelseshensyn om at beskytte den offentlige orden og sikkerhed vurderer Erhvervsstyrelsen, at det både er nødvendigt og proportionelt at opretholde den nuværende afgrænsning af investorer, så investorer fra andre OECD-lande fortsat er underlagt samme screeningskriterier som hidtil. Erhvervsstyrelsen vurderer, at det vil øge risikoen for omgåelse, hvis investeringer, som foretages af statsborgere eller virksomheder fra OECD-lande undtages fra screening, idet der kan oprettes selskabskonstruktioner i OECD-lande, som dermed vil falde uden for screening.

I ansøgningerne om tilladelse til at gennemføre udenlandske direkte investeringer modtaget i de første fire år var den **ultimative investor** (dvs. den person eller virksomhed, der ultimativt ejer eller kontrollerer den direkte investor) oftest hjemmehørende i USA, Storbritannien, Tyskland, Sverige, Luxembourg, Frankrig, Norge, Nederlandene og Finland. For mere information se afsnittet herom i bilag 2.

Det bemærkes, at den nye investeringsscreeningsforordning kommer til at omfatte intra-EU investeringer (dvs. hvor en investor fra et EU-land investerer i en målvirksomhed i et andet EU-land), hvor investoren ultimativt kontrolleres af individer eller enheder i tredjelande. En afgrænsning af den danske screeningsmekanisme til alene at omfatte lande uden for OECD vil således umiddelbart være i strid med den nye investeringsscreeningsforordning.

Tilsvarende kontrol ved andre midler

Det er blevet påpeget i høringen, at der er uklarhed om, hvordan det skal vurderes, om en investor opnår *tilsvarende kontrol ved andre midler* i forbindelse med en investering. Høringsparten savner klarhed over, hvordan de beføjelser, der kan give tilsvarende kontrol, kvantificeres, samt hvordan erhvervelse af tilsvarende kontrol ved andre midler kumuleres med erhvervelse af eventuelle ejerandele.

Reglerne om tilsvarende kontrol ved andre midler

I investeringsscreeningsloven defineres udenlandske direkte investeringer som erhvervelse af kontrol over ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed, herunder erhvervelse af tilsvarende kontrol ved andre midler. Tilsvarende kontrol ved andre midler defineres i procedurebekendtgørelsens § 11 som:

- Råderet over stemmerettigheder i kraft af aftaler med andre investorer, svarende til mindst 10 % af ejerandelene eller stemmerettighederne ved investeringer inden for de særligt følsomme sektorer.
- Beføjelse til at træffe beslutninger om væsentlige ledelsesmæssige eller finansielle forhold eller væsentlige udviklings- eller driftsmæssige forhold i den danske virksomhed/enhed eller på forretningskritiske områder efter en vedtægt eller aftale, eller ved lange og uopsigelige låneaftaler.
- Ret til at udpege eller afsætte et eller flere bestyrelsesmedlemmer.
- Kontrol over alle eller en væsentlig del af aktiverne som følge af lange og uopsigelige lejeaftaler.

Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres skal tages i betragtning. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan opstå en situation, hvor tegningsretter og købsoptioner af kapitalandele, som endnu ikke kan konverteres, medføre tilsvarende kontrol ved andre midler og derfor skal medregnes.

Efter Erhvervsstyrelsens administrative praksis kan erhvervelse af ejerandele kumuleres med erhvervelse af tilsvarende kontrol ved andre midler. Efter Erhvervsstyrelsens administrative praksis opnås der tilsvarende kontrol over den danske målvirksomhed svarende til erhvervelse af mindst 10 pct. af ejerandelene, hvis investor får ret til at udpege ét bestyrelsesmedlem samt ifm. visse outsourcing aftaler.

Vurdering af tilsvarende kontrol ved andre midler

Erhvervsstyrelsen anerkender behovet for yderligere klarhed ift. hvordan de beføjelser, der kan give tilsvarende kontrol, kvantificeres, og hvordan erhvervelse af tilsvarende kontrol ved andre midler kumuleres med erhvervelse af eventuelle ejerandele.

For at sikre, at udenlandske investeringer ikke underlægges krav om investeringsscreening i videre omfang end lovens formål tilsiger, vil styrelsen derfor præcisere, hvornår der kan foreligge tilsvarende kontrol ved andre midler gennem ændring af procedurebekendtgørelsen med henblik på at skabe mere klarhed over, hvornår der foreligger tilsvarende kontrol ved andre midler, samtidig med, at der tages højde for, at der skal foretages en konkret vurdering i den enkelte sag.

Som et eksempel på et tilfælde, der giver tilsvarende kontrol ved andre midler, kan retten til at udpege et bestyrelsesmedlem fremhæves. Erhvervsstyrelsen anser retten til at udpege mindst ét bestyrelsesmedlem, uanset om der samtidig erhverves ejerandele eller stemmerettigheder, for at give den udenlandske investor tilsvarende kontrol ved andre midler og dermed udgøre en udenlandsk direkte investering. I situationer hvor investor eksempelvis erhverver under 10 pct. af ejerandelene i virksomheden, men samtidig opnår ret til at udpege et bestyrelsesmedlem, anses investeringen for at være omfattet af lovens tilladelseskrav, allerede fordi der opnås ret til at udpege et bestyrelsesmedlem.

Koncerninterne omstruktureringer

Flere høringsparter har anført, at Erhvervsstyrelsens fortolkning og praksis vedr. undtagelsen for koncerninterne omstruktureringer ikke er anvendelig i praksis. Erhvervsstyrelsen vejleder på styrelsens hjemmeside om undtagelsen for koncerninterne omstruktureringer. Ifølge disse høringsparter følger det af denne vejledning, at alle investeringer inden for en koncern er omfattet, også selvom det er den samme koncern, der før og efter transaktionen kontrollerer 100% af det danske selskab.

Disse høringsparter anfører på den baggrund, at der er uoverensstemmelse mellem Erhvervsstyrelsens fortolkning og ordlyden i procedurebekendtgørelsen.

Erhvervsstyrelsen har modtaget **27 ansøgninger vedrørende koncerninterne omstruktureringer** i løbet af de første fire år.

Reglerne om koncerninterne omstruktureringer

Det kræver som udgangspunkt tilladelse, hvis der sker ændringer i besiddelse af eller kontrol over ejerandele, stemmerettigheder eller tilsvarende kontrol ved andre midler. Dette gælder som udgangspunkt også, selvom ændringerne foretages inden for en koncern.

Procedurebekendtgørelsen indeholder en undtagelse fra screening vedrørende koncerninterne omstruktureringer. Ændringer i besiddelse af eller kontrol over ejerandele eller stemmerettigheder, der finder sted inden for en koncern, er ikke underlagt

screening, forudsat at den udenlandske investors ejerandele ikke forøges således, at de overskrider grænserne på hhv. 10 pct, 20. pct., en tredjedel, 50 pct., to tredjedele og 100 pct.

Vurdering af koncerninterne omstruktureringer

En udenlandsk investor er ifølge investeringsscreeningsloven ikke alene de ultimative ejere, men enhver virksomhed i ejerkæden, der ved omstruktureringen enten direkte eller indirekte erhverver kvalificerede andele (dvs. ejerandele, stemmerettigheder eller tilsvarende kontrol ved andre midler) i en dansk virksomhed/enhed.

Erhvervsstyrelsen finder derfor, at styrelsens administrative praksis for behandling af sager om koncerninterne omstruktureringer er i overensstemmelse med procedurebekendtgørelsens regler for undtagelse af tilladelseskrav ved koncerninterne omstruktureringer.

Styrelsen finder dog, bl.a. på baggrund af konkrete ansøgninger, at der er behov for at revidere koncernundtagelsen, da en række omstruktureringer anses for uproblematiske i forhold til den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Derfor undersøger Erhvervsstyrelsen mulighederne for revision af koncernundtagelsen i procedurebekendtgørelsen, så lovens anvendelse på koncerninterne omstruktureringer bliver mere proportionel. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse hente inspiration fra andre landes investeringsscreeningsregler, herunder bl.a. den tyske regulering. Erhvervsstyrelsen undersøger mulighederne for at afgrænse loven, så omstruktureringer inden for en koncern undtages i situationer, hvor omstruktureringen ikke vurderes at give anledning til sikkerhedsmæssige bekymringer. Erhvervsstyrelsen vil inddrage undtagelsen for koncerninterne omstruktureringer, der fremgår af den nye investeringsscreeningsforordning, i arbejdet. Med den nye investeringsscreeningsforordning undtages koncerninterne omstruktureringer generelt, medmindre der indføres en ny juridisk enhed i målvirksomhedens ejerskabskæde, og denne enhed er etableret i et tredjeland, som ikke allerede befinder sig målvirksomhedens ejerskabskæde.

Screening af investeringer i danske filialer af udenlandske selskaber

I høringen er der blevet peget på, at styrelsen i sin praksis har tilkendegivet, at køb af danske filialer af udenlandske selskaber ikke er omfattet af investeringsscreeningsloven, da der ifølge styrelsen ikke i en sådan situation er nogen dansk "virksomhed", som kan være omfattet af investeringsscreeningsloven. Høringsparten anfører i den forbindelse, at styrelsens fortolkning savner hjemmel i investeringsscreeningsloven og harmonerer dårligt med styrelsens øvrige praksis, hvorefter f.eks. også køb af aktiver kan være omfattet af investeringsscreeningsloven. Høringsparten opfordrer dermed til, at styrelsen enten ændrer praksis eller ændrer anvendelsesbekendtgørelsen således, at det fremgår klart, at filialer ikke er "virksomheder" omfattet af investeringsscreeningsloven.

Reglerne om virksomheder hjemmehørende i Danmark og filialer

Investeringsscreeningsloven indeholder en nærmere afgrænsning af, hvilke danske virksomheder mv., der er omfattet af loven. Det følger af bestemmelsen, at loven finder anvendelse på udenlandske investorers investeringer i og særlige økonomiske aftaler med *virksomheder* hjemmehørende i Danmark. I selskabsretlig forstand anses filialer ikke som selvstændige juridiske personer. Filialer er på denne baggrund ikke blevet anset for at udgøre virksomheder omfattet af investeringsscreeningsloven.

Investeringsscreeningsloven giver mulighed for, at der kan fastsættes regler om, at loven også finder anvendelse på andre danske enheder. Der er f.eks. blevet gjort brug af denne bemyndigelsesbestemmelse og således udvidet lovens anvendelsesområde til også under visse betingelser at omfatte offentlige og private ikke-erhvervsdrivende forskningsinstitutioner samt offentlige myndigheder og institutioner inden for kritisk infrastruktur. Der er ikke blevet gjort brug af muligheden for at fastsætte nærmere regler om at udvide lovens anvendelsesområde til at omfatte filialer.

Vurdering af problemstillingen vedrørende filialer

Erhvervsstyrelsen er gennem henvendelser fra advokater og i forbindelse med sagsbehandlingen blevet opmærksom på, at visse filialer af udenlandske virksomheder, bl.a. inden for den finansielle sektor, har betydelig erhvervsmæssig virksomhed og dermed kan sammenlignes med virksomhed i andre organisationsformer i deres aktiviteter. Dette kan tale for, at erhvervsmæssig virksomhed, som drives i filialer, bør være omfattet af investeringsscreeningsloven på lige fod med virksomheder, der driver

erhverv i enhver anden organisationsform, særligt henset til at hensigten med loven har været at omfatte alle erhvervsdrivende virksomheder uanset organisationsform under lovens anvendelsesområde.

Erhvervsstyrelsen vil på den baggrund se nærmere på, om der kan laves en afgrænsning, hvormed investeringer i og aftaler med visse typer af filialer af udenlandske virksomheder omfattes af loven. Det bemærkes i den sammenhæng, at langt de fleste køb af danske filialer vurderes at være ukritiske og irrelevante ud fra investeringsscreeningslovens formål. I arbejdet med at definere en nærmere afgrænsning af filialer, som evt. skal omfattes af loven, findes det mest proportionelt, at disse ukritiske filialer fortsat undtages og ikke underlægges screeningskrav. Der vil i det arbejde blive set på erfaringer fra screeningsmekanismer i andre lande.

Stiftelse af nye virksomheder

Flere høringsparter har foreslået, at investeringsscreeningsloven ændres, så stiftelse af nye virksomheder (såkaldte greenfield-investeringer) ikke omfattes af screeningskrav. Alternativt foreslås det, at de omfattede tilfælde indskrænkes, f.eks. således at det alene er investorer uden for EU/EFTA, der skal søge om tilladelse til at stifte en ny dansk virksomhed, eller at det alene er stiftelse af nye danske virksomheder inden for enkelte af de fem særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, der kræver tilladelse.

Flere høringsparter har også foreslået, at den tidsmæssige grænse for undtagelsen af greenfield-investeringer udvides fra tre til fem år, og at beløbsgrænsen forhøjes fra DKK 75 mio. til 150 mio. Det foreslås også, at der indføres en mulighed for dispensation fra tilladelseskravet i forbindelse med stiftelse af nye virksomheder, som kan anvendes i særlige tilfælde, hvor en hurtig kapitaltilførsel er af afgørende betydning.

Erhvervsstyrelsen modtog **29 ansøgninger vedrørende stiftelse af nye virksomheder** i de første 4 år. For mere information se afsnittet herom i bilag 1.

Reglerne om stiftelse af nye virksomheder

Stiftelse af nye virksomheder i Danmark inden for de særligt følsomme sektorer og aktiviteter er som udgangspunkt underlagt investeringsscreeningslovens krav om tilladelse. Reglerne om stiftelse af nye virksomheder følger reglerne om investeringer i danske virksomheder. Udenlandske investorer, som ønsker at foretage en investering i Danmark eller stifte en dansk virksomhed inden for de særligt følsomme sektorer, er således underlagt et krav om screening. Dette gælder, uanset om investor kommer fra et EU/EFTA-land eller et tredjeland.

En udenlandsk direkte investering i en nystiftet virksomhed omfatter både tegning af selskabskapital, aftale om tilførsel af egenkapital til virksomheden og langfristede lån til virksomheden.

For at imødekomme startupvirksomheder er der indført en bagatelgrænse. Hvis den udenlandske investors kapitaltilførsel til den nye virksomhed ikke samlet overstiger DKK 75 mio. i op til tre regnskabsår fra stiftelsen, og hvis den nystiftede virksomhed ikke er en dattervirksomhed af en udenlandsk investor, kræver investeringen ikke tilladelse efter investeringsscreeningsloven.

Vurdering af stiftelse af nye virksomheder

Stiftelse af nye virksomheder i Danmark inden for særligt følsomme sektorer er omfattet som investeringer under den sektorspecifikke tilladelsesordning, da det vurderes, at udenlandske investorer med sådanne investeringer også vil kunne opnå kontrol eller betydelig indflydelse i nystiftede virksomheder, der vil kunne medføre trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Stiftelse af nye virksomheder er også omfattet for at forhindre omgåelse af loven.

Erhvervsstyrelsen er dog opmærksom på, at en række EU-lande på nuværende tidspunkt ikke screener greenfield-investeringer, herunder Tyskland, Frankrig og Nederlandene, mens andre EU-lande som f.eks. Sverige også screener greenfield-investeringer. Den nye investeringsscreeningsforordning lader det være op til medlemslandene selv at afgøre, om visse greenfield-investeringer skal omfattes af screeningskrav. For mere information om andre sammenlignelige landes tilgang til greenfield-investeringer og den nye investeringsscreeningsforordning se kapitel 6.

Erhvervsstyrelsen vil på den baggrund undersøge, om der er mulighed for at målrette anvendelsesområdet for screening af greenfield-investeringer. Det er dog vigtigt, at en eventuel målretning ikke går på kompromis med det overordnede hensyn til national sikkerhed og offentlig orden, som screeningerne tjener. Erhvervsstyrelsen vil i det videre arbejde inddrage erfaringer fra andre lande.

Kapitel 3: Særlige økonomiske aftaler

Dette kapitel belyser erfaringerne med screeningen af særlige økonomiske aftaler. Den offentlige høring peger blandt andet på, at betingelserne ift. *kontrol eller betydelig indflydelse* i visse tilfælde kan være uhensigtsmæssige og svære at anvende i praksis, samt at der er behov for at sikre et bedre samspil mellem loven og udbudsreglerne.

Investeringsscreeningsloven omfatter såkaldte *særlige økonomiske aftaler* på linje med udenlandske investeringer. Det er aftaler om joint ventures (forsknings- og udviklingssamarbejder) og visse drifts-, service- og leverandøraftaler.

Aftaler om såkaldte "joint ventures" (forsknings- og udviklingssamarbejder) samt visse drifts-, service- og leverandøraftaler er omfattet af investeringsscreeningslovens krav om forudgående tilladelse, hvis den udenlandske investor har til hensigt at indgå aftalen inden for en særligt følsom sektor eller aktivitet med en dansk virksomhed eller en anden dansk enhed, og hvis den udenlandske investor gennem aftalen opnår kontrol eller betydelig indflydelse over den danske aftalepart. Ved "en anden dansk enhed" forstås offentlige myndigheder og institutioner inden for kritisk infrastruktur, og offentlige og private ikke-erhvervsdrivende forskningsinstitutioner, når disse vedrører forsvarssektoren, it- sikkerhed, kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur.

§

Joint ventures

En aftale om samarbejde vedrørende forsknings- og udviklingsaktiviteter. Joint ventures (samarbejdsaftaler) om andre forhold end forskning og udvikling er ikke omfattet af loven. Forskning omfatter både grundforskning og mere anvendelsesorienteret forskning, og udvikling omfatter både produktudvikling og andre former for udviklingsaktiviteter som udvikling af ny teknologi, af nye produktionsmetoder og af nye former for processtyring.

Leverandøraftaler

En aftale om at levere råvarer, produkter, anlæg eller halvfabrikata og komponenter, herunder software. Aftaler om levering af andre ydelser som f.eks. produkter til forbrugere

eller til videresalg til forbrugere, herunder legetøj og forbrugerprodukter til brug i hjemmet, er ikke omfattet af loven.

Drifts- eller serviceaftaler
En aftale om at varetage drift eller vedligeholdelse af bygninger, anlæg, installationer eller systemer eller aftale om at stille sådanne bygninger, anlæg, installationer eller systemer til rådighed. Anlæg kan f.eks. være produktionsanlæg som maskiner, industrirobotter, fryseanlæg m.v., installationer kan f.eks. være enheder til strøm- og energiforsyning, og systemer kan f.eks. være lokalnet og andre kommunikationsløsninger i en virksomhed.

Investeringsscreeningsloven finder kun anvendelse på de aftaler, hvor den udenlandske investor er hjemmehørende uden for EU/EFTA eller kontrolleret af parter uden for EU/EFTA. Foruden denne obligatoriske tilladelsesordning, eksisterer der ligeledes en frivillig anmeldelsesmulighed for aftaler, der falder uden for de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, men hvor aftalen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

I de første fire år modtog Erhvervsstyrelsen **86 ansøgninger om tilladelser til at indgå særlige økonomiske aftaler**, hvoraf 69 omhandlede offentlige udbud. Derudover modtog Erhvervsstyrelsen **1 frivillig anmeldelse vedrørende en særlig økonomisk aftale**. Størstedelen af sagerne relaterede sig til kritisk infrastruktur. For mere information se afsnittet herom i bilag 1.

Kontrol eller betydelig indflydelse

For at en aftale kan karakteriseres som en *særlig økonomisk aftale* efter investeringsscreeningsloven, kræver det, at flere betingelser er opfyldt. I den forbindelse kan især fremhæves kravet om, at aftalen skal medføre *kontrol eller betydelig indflydelse* over den danske virksomhed eller enhed, hvilket er af afgørende betydning for, om den pågældende aftale er omfattet af investeringsscreeningslovens anvendelsesområde. De nærmere betingelser gennemgås i afsnittet nedenfor.

Flere af høringssvarene til brug for evalueringen har givet udtryk for et behov for at få præciseret og uddybet, hvornår en aftale medfører kontrol eller betydelig indflydelse over

den danske virksomhed eller enhed og dermed falder inden for loven. Flere høringsparter har også bemærket, at kravet om kontrol eller betydelig indflydelse ikke er en retvisende indikation eller udtryk for, at aftalen og leverancen kan udgøre en sikkerhedsrisiko for kritisk infrastruktur. På samme måde er det blevet påpeget fra visse høringsparter, at der synes at være uoverensstemmelse mellem bl.a. bestemmelser på bekendtgørelsesniveau og investeringsscreeningslovens forarbejder samt Erhvervsstyrelsens vejledning om *kontrol eller betydelig indflydelse* på styrelsens hjemmeside. Der sættes i høringen spørgsmålstegn ved hensigtsmæssigheden i at operere med begrebet *kontrol og betydelig indflydelse*, herunder også ift. at tage højde for de sædvanlige selskabsstrukturer i infrastrukturprojekter.

I høringen er det blevet påpeget, at begrebet *joint ventures* kun meget sjældent finder anvendelse på danske universiteter, og at det kan være vanskeligt for universiteterne at vurdere, om et konkret samarbejde vedrørende forsknings- og udviklingsaktiviteter er omfattet af investeringsscreeningsloven. Ifølge flere høringsparter bør det overvejes, hvorvidt det er relevant at fastholde en regulering af universiteterne i regi af investeringsscreeningsloven. Alternativt peger disse høringsparter på, at begrebet "joint venture" og hvornår der foreligger kontrol eller betydelig indflydelse præciseres.

Erhvervsstyrelsen har i de første fire år modtaget **1 ansøgning om tilladelse til at indgå et joint venture** (samarbejde vedrørende forsknings- og udviklingsaktiviteter).

Det er også Erhvervsstyrelsens erfaring, at flere interessenter oplever vanskeligheder ved i praksis at foretage en konkret vurdering af de forskellige betingelser, der skal være opfyldte for, at en aftale er omfattet af loven, særligt for så vidt angår kravet om kontrol eller betydelig indflydelse. Styrelsen har desuden noteret sig, at kravet potentielt kan ramme skævt i form af, at mindre danske virksomheders aftaler screenes, mens aftaler indgået med større danske virksomheder har risiko for at falde uden for anvendelsesområdet. Dette skyldes betingelsen om, at en særlig økonomisk aftale skal vedrøre "alle eller en væsentlig del af aktiviteterne" hos den danske virksomhed for at være omfattet. Alt andet lige vil en aftale oftere omhandle en væsentlig del af aktiviteterne hos en mindre virksomhed end hos en større virksomhed set i forhold til virksomhedens samlede forretningsområde og aktiviteter.

Reglerne om kontrol eller betydelig indflydelse

Investeringsscreeningsloven omfatter indgåelse af særlige økonomiske aftaler, hvis den udenlandske part opnår kontrol eller betydelig indflydelse på den danske virksomhed eller enhed gennem aftalen.

Fælles for tilstedeværelsen af kontrol eller betydelig indflydelse for alle de nævnte aftaler er, at den pågældende aftale skal omfatte alle eller en væsentlig del af de pågældende aktiviteter i den danske virksomhed eller enhed, samt at et eller flere af nogle nærmere oplistede forhold er til stede:

Kontrol eller betydelig indflydelse vil foreligge, hvis joint venture, leverandør-, drifts- eller serviceaftalen omfatter **alle eller en væsentlig del af aktiviteterne** i den danske virksomhed eller offentlige myndighed/enhed, og hvis et eller flere forhold i øvrigt også foreligger.

Forholdene er forskellige alt efter, om der er tale om joint ventures, leverandøraftaler eller drifts- eller serviceaftaler. Listen over forholdene fremgår af anvendelsesbekendtgørelsens §§ 12-14. For **leverandøraftaler** og **drifts- eller serviceaftaler** kan det eksempelvis nævnes, at et af disse forhold foreligger, hvis aftalen indeholder bestemmelser eller vilkår om, at den er indgået for en længere periode end 24 måneder, eller er uopsigelig i en længere periode end 12 måneder. For **joint ventures** kan det eksempelvis nævnes, at et af disse forhold foreligger, hvis den udenlandske investor på forhånd er sikret rettighederne til udnyttelse af resultaterne af forsknings- og udviklingsaktiviteterne.

Erhvervsstyrelsen har i administrationen af loven lagt til grund, at hvis en særlig økonomisk aftale indgås med en offentlig myndighed/offentlig institution og genstanden for det offentlige udbud er identificeret som eksisterende eller kommende kritisk infrastruktur efter opførelse/etablering, vil dette i sig selv give en formodning om, at aftalen udgør en væsentlig del af den offentlige myndigheds eller institutions aktiviteter. Med indgåelsen af aftalen vil der således opnås kontrol eller betydelig indflydelse, hvis et eller flere af ovenstående forhold i øvrigt også foreligger.

Vurdering af problemstillingen angående kontrol eller betydelig indflydelse

Erhvervsstyrelsen anerkender, at begrebet *kontrol eller betydelig indflydelse* ift. særlige økonomiske aftaler kan volde udfordringer, herunder ift. begrebets kompleksitet og den

praktiske anvendelse af det. Erhvervsstyrelsen vil derfor i samarbejde med relevante danske myndigheder se på, om det er muligt at indføre en anden juridisk afgrænsning af omfattede særlige økonomiske aftaler end den nuværende afgrænsning af kontrol eller betydelig indflydelse. En eventuel alternativ afgrænsning vil skulle være lettere anvendelig i praksis og samtidig skulle balancere sikkerhedshensyn over for et proportionelt hensyn til, at der kun foretages screening i situationer, hvor det vurderes nødvendigt.

Erhvervsstyrelsen vil endvidere i samarbejde med andre relevante myndigheder undersøge mulighederne for justering af investeringsscreeningslovens regler fsva. screening af forsknings- og udviklingssamarbejder.

Erhvervsstyrelsen vil derudover afdække, om der kan gøres tiltag for at forbedre vejledningsindsatsen ift. den gældende afgrænsning. Det bemærkes i den sammenhæng, at vejledning om investeringsscreeningsreglerne er en væsentlig opgave for styrelsen, ikke mindst henset til reglernes generelle kompleksitet og vigtighed. Erhvervsstyrelsen står altid til rådighed for afklaring af tvivl om reglernes forståelse og optimerer løbende sin vejledningsindsats.

Forholdet til udbudsretten

Danske myndigheders udbud af offentlige kontrakter kan være omfattet af investeringsscreeningsloven, hvis den offentlige myndighed er inden for kritisk infrastruktur, den vindende tilbudsgiver er hjemmehørende eller kontrolleret uden for EU/EFTA, og selve aftalen opfylder betingelserne for at være en særlig økonomisk aftale.

I de tilfælde må ordregivere og økonomiske aktører foruden udbudsreglerne også forholde sig til investeringsscreeningslovens regler.

Udbudsreglerne og investeringsscreeningsloven forfølger vidt forskellige formål og er to af hinanden uafhængige regelsæt, hvilket kan føre til udfordringer ved gennemførelsen af et udbud. I den forbindelse har flere høringsparter gjort opmærksom på, at der er betydelig uklarhed over investeringsscreeningslovens betydning for offentlige udbud og et manglende samspil med udbudslovgivningen.

Som årsag hertil peger flere høringsparter især på, at tidspunktet for screeningen efter investeringsscreeningsloven er en udfordring, da det kan nødvendiggøre længere vedståelsesfrister, hvilket på visse markeder, bl.a. markedet for vindmøller, er en

udfordring. Ift. ansøgningstidspunktet påpeges det ligeledes, at dette bør fremgå af lovteksten, eller som en del af fortolkningsbidragene til en eventuelt revideret lov.

Ydermere har rammeaftaler været et emne, der er blevet rejst under høringen og med et ønske om vejledning specifikt ift. indgåelsen af rammeaftaler, herunder hvilke momenter, som er afgørende ift. at vurdere, hvorvidt der skal ansøges om tilladelse til indgåelse af selve rammeaftalen eller i forbindelse med genåbningen af konkurrencen. I den forbindelse er der et ønske om ændring af nogle af de konkrete betingelser angående særlige økonomiske aftaler, herunder, at en aftalevarighed på 24 måneder fsva. rammeaftaler ikke skal kunne være med til at statuere "kontrol eller betydelig indflydelse".

Flere høringsparter finder behov for at screene visse hovedleverandører i relation til kritiske infrastrukturprojekter, men det anføres samtidig, at der som udgangspunkt ikke bør være generel screening af den underliggende forsyningskæde, medmindre der er tale om kritiske komponenter af vital betydning for forsyningssikkerheden. Omvendt har Erhvervsstyrelsen også noteret sig bekymringer fra andre interessenter omkring netop manglende screening af underleverandører fra tredjelande, hvilket kan muliggøre omgåelse af screeningsreglerne.

Som løsninger på nogle af de beskrevne problemstillinger peger en række høringsparter dels på at forkorte sagsbehandlingstiden og dels på placeringen af tidspunktet for screeningen. Det foreslås f.eks., at screeningen kunne foregå sideløbende med udbudsprocessen, herunder som en del af egnethedsvurderingen ved udbud med prækvalifikation eller på et (eventuelt forudbestemt) tidspunkt før tilbudsfristen.

Reglerne om screening af særlige økonomiske aftaler i en udbudskontekst

Som beskrevet under reglerne om "*kontrol eller betydelig indflydelse*" kan offentlige myndigheders indgåelse af visse kontrakter være omfattet af investeringsscreeningslovens regler om særlige økonomiske aftaler. Dette forudsætter opfyldelse af en række betingelser, bl.a. fastsat på bekendtgørelsesniveau. Virksomheder hjemmehørende uden for EU/EFTA, eller som er kontrollerede af parter uden for EU/EFTA, vil ifølge loven skulle ansøge om tilladelse før en sådan aftale inden for en særligt følsom sektor eller aktivitet, eksempelvis kritisk infrastruktur, kan indgås med en – i denne kontekst – ordregivende myndighed.

Det er den udenlandske virksomhed, der er pligtsubjekt efter loven, og dermed ansvarlig for at søge om tilladelse. Eventuelle underleverandører er ikke særskilt reguleret og screenes ikke, medmindre kontrakten er omfattet af de særlige regler for energiøen i Nordsøen, som omtales længere nede. Hvis en kontrakt mellem en leverandør og dennes

underleverandør i sig selv opfylder kravene til at være en særlig økonomisk aftale, og de øvrige krav hertil i øvrigt er opfyldt, vil der være krav om screening.

Kontraktparten vil kunne ansøge om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen på det tidspunkt, hvor ordregiver har udpeget kontaktparten som vinder af udbuddet, men inden kontrakten endeligt indgås mellem kontraktparten og ordregiveren. Dette vil i de fleste offentlige udbud være sammenfaldende med tidspunktet for ordregivers indhentelse af endelig dokumentation fra den byder, som ordregiveren har til hensigt at tildele kontrakten. Dette er udtryk for Erhvervsstyrelsens fortolkning af investeringsscreeningsreglerne, og dette ansøgningstidspunkt er desuden fastlagt angående ansøgninger om tilladelser til kontrakter efter investeringsscreeningsloven vedrørende etablering, medejerskab og drift af energiøen i Nordsøen, som blev indført i 2023. Netop disse regler om energiøen i Nordsøen, som kort blev omtalt ovenfor, udgør en særskilt screeningsordning, der bl.a. indebærer mulighed for, at alle deltagere ved et udbud skal screenes.

Den 1. juli 2024 blev loven justeret, så der blev indført mulighed for tidligere screening af visse aftaler i forbindelse med havvindudbud og andre større offentlige energiprojekter. Det blev under nogle betingelser muligt at ansøge allerede efter prækvalifikation eller efter udløbet af tilbudsfristen for at undgå risiko for forsinkede og mindre attraktive udbudsprocesser i offentlige projekter af afgørende vigtighed for Danmarks grønne omstilling og forsyningssikkerhed.

Vurdering af forholdet til udbudsretten

Udbudsrettens regler og investeringsscreeningsloven har i udgangspunktet forskellige formål og er uafhængige af hinanden. Imidlertid er investeringsscreeningslovens samspil og mangel på samme en velbegrundet problemstilling, der er rejst i forbindelse med evalueringen, hvilket Erhvervsstyrelsen også er bekendt med via styrelsens løbende dialog med forskellige interessenter. Her skal det bemærkes, at samspillet udelukkende er i relation til de udbud, hvor der er tale om særlige økonomiske aftaler efter investeringsscreeningsloven, hvilket udgør en meget lille andel af de samlede danske offentlige udbud.

Udbudsdirektivet indebærer, at virksomheder, som er etableret inden for EU/EFTA (uanset ejerskabsforhold), samt virksomheder fra lande, der har tiltrådt GPA[8], som udgangspunkt ikke må behandles mindre gunstigt end virksomheder fra EU i en udbudsproces, medmindre der er tale om nødvendige foranstaltninger for at beskytte den offentlige

[8] WTO's Government Procurement Agreement

orden, den offentlige sædelighed m.v. Hensynene bag de gældende regler i investeringsscreeningsloven og anvendelsesbekendtgørelsen indebærer, at udenlandske virksomheder, som defineret i anvendelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 3, i visse udbud vedr. kritisk infrastruktur, skal screenes. Dette gælder bl.a. virksomheder fra EU/EFTA, som er kontrolleret eller under betydelig indflydelse fra et land uden for EU/EFTA, samt virksomheder fra lande uden for EU/EFTA, herunder lande som har tiltrådt GPA. For at sikre, at virksomheder etableret inden for EU/EFTA samt fra lande, der har tiltrådt GPA, ikke bliver behandlet mindre gunstigt end virksomheder fra EU i en udbudsproces, er det således en forudsætning for screening, at der er tale om særlige økonomiske aftaler, der potentielt indeholder en risiko. jf. investeringsscreeningslovens anvendelsesområde.

Udbudsdirektivet er ikke til hinder for, at der indføres eller anvendes foranstaltninger i udbudsmaterialet, som er *nødvendige* for at beskytte den offentlige orden og sikkerhed. Erhvervsstyrelsen vil gå i dialog med relevante myndigheder med henblik på at afdække, hvordan disse muligheder for at anvende andre sikkerhedsrelaterede foranstaltninger i udbud kan samtænkes med investeringsscreeningsloven.

Da investeringsscreeningsloven ikke giver mulighed for at foretage en konkret vurdering af en screenings nødvendighed inden screeningen igangsættes, bør de eksisterende muligheder for præscreening udnyttes i størst muligt omfang, ligesom der kan anvendes standardklausuler i udbudsmaterialet, der er egnede til at afværge, at en udenlandsk investor opnår kontrol eller betydelig indflydelse i udbudsmaterialet. Dette vil bidrage til at mindske antallet af udbud, der underlægges screening.

Ift. screeningstidspunktet bemærkes det, at placeringen af dette skal afveje hensynet til udbudsprocessen over for, at der ikke foretages unødigt mange screeninger af virksomheder. Desto tidligere i udbudsprocessen screeningstidspunktet placeres, jo flere virksomheder vil alt andet lige være forpligtede til at indsende en ansøgning. Flere af disse virksomheder ville dog aldrig komme i betragtning til at vinde udbuddet, fordi de i løbet af udbudsprocessen bliver frasorteret, f.eks. fordi virksomheden ikke bliver prækvalificeret, eller fordi virksomheden i processen afstår fra en endelig tilbudsafgivelse. Placeres ansøgningstidspunktet f.eks. allerede inden ordregiveren i udbuddet har fundet frem til og meddelt, hvilke virksomheder, der er blevet prækvalificerede, forøges risikoen for sagsbehandling af ansøgninger, som i sidste ende aldrig bliver relevante, hvilket vil medføre højere statsfinancielle omkostninger forbundet med sagsbehandlingen samt flere byrder for erhvervslivet. Omvendt kan et sent screeningstidspunkt i visse tilfælde påvirke fremdriften i udbudsprocessen, hvilket kan fordyre det enkelte udbud.

Det bemærkes, at lovændringen fra foråret 2024, blev indført med det formål at adressere konkrete praktiske udfordringer med screeningstidspunktets placering ift. gennemførelse af især visse store havvindudbud omfattet af såvel investeringsscreeningsloven som Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked (FSR-forordningen). Den konkrete afgrænsning ift. omfattede udbud blev

fastlagt ud fra, at det blev vurderet, at der var særlige nationale interesser i at sikre fremdrift i disse udbudsprocesser, herunder henset til paralleliteten til processerne i regi af FSR-forordningen.

Erhvervsstyrelsen anerkender, at screeningstidspunktet kan medføre udfordringer i visse tilfælde. Erhvervsstyrelsen vil på den baggrund i samarbejde med relevante myndigheder undersøge muligheder for at reducere de administrative byrder ifm. screening af offentlige udbud med potentielle sikkerhedsrisici, herunder om der kan foretages en tidligere screening under hensyntagen til, at antallet af screeninger ikke skal stige væsentligt.

Ift. screening af underleverandører har evalueringen vist, at der potentielt kan være situationer, hvor det ud fra et sikkerhedsperspektiv vil være relevant at screene underleverandører. Erhvervsstyrelsen vil i samarbejde med relevante myndigheder se på mulige afgrænsninger herfor med fokus på, at underleverandører kun skal screenes i situationer, hvor det vurderes proportionelt ud fra et sikkerhedsperspektiv og nødvendigt set i forhold til andre mulige værktøjer. Det bemærkes, at mulig screening af underleverandører vil skulle samtænkes med det ovenfor beskrevne spor om, hvorvidt der kan anlægges en anden afgrænsning end kontrol eller betydelig indflydelse.

Kapitel 4: Afgrænsningen af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter

I dette kapitel gennemgås erfaringerne med afgrænsningen af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter i investeringsscreeningsloven. Evalueringen har peget på et behov for nærmere afgrænsning af sektorerne og aktiviteterne, da den nuværende afgrænsning giver anledning til usikkerhed ift. lovens anvendelsesområde. Erhvervsstyrelsen vil udarbejde nærmere vejledning på området og afsøge mulighederne for nærmere afgrænsning.

En udenlandsk investor skal i følge investeringsscreeningsloven ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse, hvis investeringen eller aftalen er inden for **særligt følsomme sektorer og aktiviteter**. Hvis investeringen eller aftalen ikke vedrører en af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, kan den udenlandske investor vælge at anmelde investeringen eller aftalen efter anmeldelsesordningen, hvis investeringen eller aftalen kan påvirke national sikkerhed eller offentlig orden. Se mere om investeringsscreeningslovens opbygning med obligatorisk tilladelseskrav for de særligt følsomme sektorer og den frivillige anmeldelsesmulighed i afsnittet herom i kapitel 1.

De særligt følsomme sektorer og aktiviteter er fastlagt ud fra en vurdering af, at de er særligt kritiske for Danmarks sikkerhed og offentlige orden. Det omfatter følgende sektorer og aktiviteter:

1. Forsvarssektoren
2. IT-sikkerhedsfunktioner eller behandling af klassificerede oplysninger
3. Produkter med dobbelt anvendelse (dual-use)
4. Anden kritisk teknologi
5. Kritisk infrastruktur

De særligt følsomme sektorer og aktiviteter er nærmere defineret og afgrænset i anvendelsesbekendtgørelsens §§ 7-11.

Høringen gav anledning til en række bemærkninger vedr. den nærmere afgrænsning af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter – særligt ift. produkter med dobbelt anvendelse, kritisk teknologi og kritisk infrastruktur. Disse høringsparter bemærkede overordnet, at sektorerne er meget bredt afgrænset i anvendelsesbekendtgørelsen, og at det giver anledning til usikkerhed, ift. hvornår en investering eller særlig økonomisk aftale kræver tilladelse efter loven. Nedenfor redegøres nærmere for bemærkningerne, afgrænsningen af sektorerne og Erhvervsstyrelsens foreslåede indsatser på områderne.

Produkter med dobbelt anvendelse (dual-use)

Det blev bemærket i høringen, at det bør fremgå klart af selve lovteksten, at det alene er dual-use produkter, som er opført på dual-use forordningens såkaldte kontrolliste, der falder ind under de særligt følsomme områder på dual-use området. På nuværende tidspunkt kan investeringsscreeningsloven læses som, at den også omfatter de ikke-listede dual-use produkter ("catch-all" produkter), hvis man ikke læser anvendelsesbekendtgørelsen.

Reglerne om dual-use produkter

De særligt følsomme sektorer og aktiviteter, herunder dual-use området er beskrevet overordnet i selve loven, idet sektorerne er nærmere afgrænset i anvendelsesbekendtgørelsen. I selve loven beskrives, at der tages afsæt i definitionen af dual-use i de fælles EU-regler for eksportkontrol.[9] Efter anvendelsesbekendtgørelsen omfatter dual-use området alene de danske virksomheder, der producerer produkter, der er listede dual-use produkter på EU's kontrolliste.

"Catch-all" er et ekstra sikkerhedsnet i eksportkontrolloven. Produkter, som ikke står på kontrollisten, kan nogle gange alligevel bruges til udvikling og produktion af masseødelæggelsesvåben, militær anvendelse eller krænkelse af menneskerettighederne, og dermed være omfattet af eksportkontrollovens "catch-all" bestemmelser.

Afgrænsningen i investeringsscreeningslovens anvendelsesbekendtgørelse betyder, at "catch-all" produkter i henhold til eksportkontrolloven ikke er omfattet af den særligt følsomme sektor, "produkter med dobbelt anvendelse", efter

[9] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/821 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (omarbejdning).

investeringsscreeningsloven. "Catch-all" produkter kan dog i visse tilfælde være omfattet af nogle af de øvrige særligt følsomme sektorer og aktiviteter efter investeringsscreeningsloven, herunder kritisk teknologi og kritisk infrastruktur.

Det bemærkes, at reglerne på eksportkontrolområdet i 2024 blev udvidet med en national kontrolliste med kritiske dual-use produkter. Den nationale kontrolliste blev dog ophævet med en ændring af eksportkontrolbekendtgørelsen, som trådte i kraft 1. april 2026. Det skyldes, at samtlige produkter på den nationale kontrolliste blev omfattet af EU's fælles kontrolliste gennem en delegeret retsakt, som trådte i kraft i november 2025.

Vurdering af dual-use produkter

Erhvervsstyrelsen finder det ikke hensigtsmæssigt at justere beskrivelsen af dual-use produkter i selve loven, idet der ligger en nærmere afgrænsning i anvendelsesbekendtgørelsen. Da den nationale kontrolliste ikke længere er i kraft, vurderes det heller ikke relevant at fremhæve den i anvendelsesbekendtgørelsen.

Til gengæld vil Erhvervsstyrelsen afsøge mulighederne for at udarbejde vejledningsmateriale med eksempler på "catch-all" produkter, der kan være omfattet af de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter efter investeringsscreeningsloven.

Kritisk teknologi

Flere høringsparter giver udtryk for, at kritisk teknologi er meget bredt afgrænset i anvendelsesbekendtgørelsen. Det bemærkes desuden, at det fremstår uklart, hvor langt ud i en målvirksomheds produktionskæde, man skal gå, for at vurdere, om aktiviteterne falder ind under investeringsscreeningslovens område.

Flere af høringsparterne har et ønske om mere konkret vejledning om afgrænsningen af kritisk teknologi, samt hvilke typer af aktiviteter, der falder enten inden for eller uden for de enkelte teknologier.

Reglerne om anden kritisk teknologi

Det fremgår af anvendelsesbekendtgørelsens § 10, at anden kritisk teknologi omfatter danske virksomheder, der udvikler eller fremstiller følgende teknologier:

1. Kunstig intelligens og machine learning til autonome fartøjer, efterligning af mennesker, analyse af positioneringsdata og biometrisk identifikation.
2. Avanceret industriel robotteknologi, herunder til produktionsrobotter eller til brug i sundhedssektoren samt avanceret droneteknologi.
3. Halvledere til brug i integrerede kredsløb, herunder teknologier der understøtter produktionen heraf.
4. Teknologier til beskyttelse af cyber- og informationssikkerhed med henblik på tilgængelighed, integritet eller fortrolighed i it-systemer, samt forsvar mod it-angreb.
5. Rumfartsteknologi til opsendelse af satellitter, personer og andet samt kommunikationsteknologi der understøtter dette.
6. Teknologier til industriel energilagring, energikonvertering og energitransport.
7. Kvanteteknologi i forbindelse med kvantecomputere, kvantesensorer, kvantekryptografi og kvantekommunikation.
8. Nuklearteknologi, dog ikke produkter til anvendelse i sundhedssektoren.
9. Nanoteknologi, herunder avancerede materialer med grafen.
10. Bioteknologi inden for syntetisk biologi.
11. 3D-print til fremstilling af komponenter til industriel anvendelse.

Ved "anden kritisk teknologi", er der tale om anden kritisk teknologi, end den teknologi, der er omfattet under de øvrige særligt følsomme sektorer og aktiviteter. Der er f.eks. tale om nyudviklet teknologi, som er kritisk i forhold til national sikkerhed eller offentlig orden, og som ikke på nuværende tidspunkt er omfattet af våben- og dual-use eksportkontrolregelsættet.

Kritisk teknologi er dog undtaget, hvis den udvikles eller fremstilles, fordi den skal indgå i produkter til forbrugere eller vedrører egentlige forbrugerprodukter. Der kan f.eks. være tale om legetøj og forbrugerprodukter til brug i hjemmet.

Det er muligt for investorer at få foretaget en præscreening hos Erhvervsstyrelsen af, om en investering eller aftale vedrører kritisk teknologi. Der henvises til afsnittet vedrørende præscreening i kapitel 5.

Vurdering af anden kritisk teknologi

Erhvervsstyrelsen anerkender, at det i visse tilfælde kan være svært for virksomheder at vurdere, hvorvidt de hører under kategorien kritisk teknologi. Erhvervsstyrelsen vil derfor

i samarbejde med relevante danske myndigheder afsøge mulighederne for at udarbejde vejledninger med eksempler på, hvad der falder inden for og uden for de mest relevante kategorier af kritiske teknologier. Erhvervsstyrelsen vil i den sammenhæng også se på, om det er muligt at foretage præciseringer i anvendelsesbekendtgørelsen.

Ud over det nationale spor arbejder Erhvervsstyrelsen også i europæisk regi for en mere ensartet brug af screeningsmekanismer på europæisk plan ift. kritisk teknologi. Erhvervsstyrelsen har bl.a. deltaget i risikovurderingerne af kritisk teknologi, som Europa Kommissionen har lanceret bl.a. for at opnå en fælles forståelse for risici samt at understøtte udviklingen af afbødende foranstaltninger i relation til de identificerede risici. Den reviderede investeringsscreeningsforordning, som blev færdigforhandlet under dansk EU-formandskab, indeholder også i højere grad end tidligere klare og afgrænsede definitioner på omfattede teknologier for bl.a. at skabe øget forudsigelighed for investorer på det indre marked (mere herom i kapitel 6). Eventuelle præciseringer i anvendelsesbekendtgørelsens definition på kritiske teknologier vil skulle samtænkes med definitionerne på kritiske teknologier i den nye investeringsscreeningsforordning.

Kritisk infrastruktur

Flere høringsparter har anført, at der er behov for præciseringer og tydeliggørelse af begrebet "kritisk infrastruktur", da det på nuværende tidspunkt er meget bredt formuleret. Dette giver væsentlig usikkerhed om, hvorvidt en bestemt aktivitet er kritisk infrastruktur og dermed omfattet af lovens regler. Disse høringsparter efterspørger mere konkret vejledning om afgrænsningen af aktiviteter, der udgør kritisk infrastruktur.

En høringspart har foreslået, at Erhvervsstyrelsen fastsætter en negativ afgrænsning for kritisk infrastruktur med angivelse af, hvornår danske virksomheder ikke er inden for den kritisk infrastruktur. Desuden foreslås det, at Erhvervsstyrelsen løbende offentliggør eksempler på områder, som Erhvervsstyrelsen konkret har vurderet, ikke er omfattet af kritisk infrastruktur.

En høringspart har på den anden side foreslået, at det klart angives, hvilke typer af aktiviteter, der altid anses som kritisk infrastruktur.

Flere høringsparter giver desuden udtryk for, at der bør skabes klarhed om, hvorvidt teleområdet er undtaget fra investeringsscreeningsloven i lyset af den allerede gældende "Lov om Leverandørsikkerhed i den kritiske teleinfrastruktur".

Reglerne om kritisk infrastruktur

Afgrænsningen af konkret kritisk infrastruktur fastsættes på baggrund af en såkaldt tragtmodel, der fremgår af lovbemærkningerne, og som også er beskrevet i anvendelsesbekendtgørelsen. Afgrænsningen af kritisk infrastruktur i investeringsscreeningsloven følger den nationale danske tilgang til kritisk infrastruktur. Efter denne model fastsættes kritisk infrastruktur på grundlag af en inddeling af samfundet i samfundsvigtige sektorer, som yderligere omfatter en række underliggende samfundsvigtige funktioner. Infrastruktur vurderes som kritisk, hvis den er nødvendig for at opretholde eller genoprette disse samfundsvigtige funktioner. Den konkrete vurdering af om en dansk virksomhed er inden for kritisk infrastruktur foretages af den sektoransvarlige myndighed på området. Erhvervsstyrelsen indhenter derfor bidrag fra relevante sektormyndigheder i forbindelse med behandlingen af sager efter investeringsscreeningsloven.

Anvendelsesbekendtgørelsens § 11 fastsætter, at kritisk infrastruktur (herunder faciliteter, systemer, processer, netværk, teknologier, aktiver og serviceydelser) omfatter virksomheder og enheder, der er nødvendige for at opretholde eller genoprette de samfundsvigtige funktioner under følgende 11 samfundsvigtige sektorer:

§

Inden for **energisektoren**:

a) Elproduktion, ellagringskapacitet samt transport og levering af elektricitet.
b) Produktion, transport og lagring af varme og køling.
c) Produktions- og lagringsmæssig kapacitet samt transport og levering af gas.
d) Produktion, lagring og transport af råolie samt olieprodukter til transport og den petrokemiske industri.

Inden for **informations- og kommunikationsteknologi (IKT)**:

a) Offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som defineret ved lov om sikkerhed i net og tjenester § 2, stk. 1, nr. 3-4 (jævnfør lovbekendtgørelse nr. 153 af 1. februar 2021).
b) Central dataopbevaring (datalagringscentre).
c) Satellit-, radio- og tv-transmission.
d) Fællesoffentlige grunddata, herunder geodata, personregistrering og central virksomhedsregistrering.
e) Domænenavnsfunktioner, som er omfattet af bekendtgørelse nr. 453 af 8. maj 2018 om sikkerhed i net og informationssystemer for operatører af væsentlige tjenester på domænenavnsområdet.
f) Nyhedsformidling omfattet af public service-forpligtelse efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

g) Central offentlig digital identifikation og kommunikation.
h) IT- og kommunikationsløsninger til understøttelse af kriseberedskab.
i) Klassificeret kommunikation i staten.
j) Lukkede kommunikationsnet og -tjenester mellem myndigheder omfattet af § 3, stk. 3, nr. 1, som ikke er omfattet af stk. 3, nr. 2, litra h og i, samt nr. 11, litra a.

Inden for **transport**:

a) Centrale trafikstyringsenheder inden for kollektiv-, person- og godstransport (vej, bane, luft og sø).
b) Centrale havne, broforbindelser, lufthavne, togstationer, vej- og jernbanenet, kombiterminaler og transportcentre samt metro- og letbaner.
c) Centrale overvågningsenheder og enheder til vedligehold af infrastruktur (broer, tunneler, togstationer, lufthavne m.v.).
d) Søopmåling.
e) Post- og kurerservice.

Inden for **beredskab og civilbeskyttelse**:

a) Alarmering og varslingstjenester.
b) Brand- og redningstjenester.

Inden for **sundhed**:

a) Sygehusvæsen.
b) Den præhospitale indsats.
c) Overvågning og varsling af smitsomme sygdomme.
d) Indkøb, oplagring, distribution og forsyning af vacciner.
e) Indkøb, oplagring, distribution og forsyning af værnemidler og udstyr til test til sundheds- og plejesektoren i forbindelse med epidemi-/pandemihåndtering.
f) Produktion, registrering, distribution og overvågning af receptpligtige lægemidler.

Inden for **drikkevand og fødevarer:**

a) Indvinding, produktion, lagring, kontrol med og forsyning af rent drikkevand og overvågning af grundvand.
b) Overvågning og kontrol med fødevaresikkerhed med undtagelse af virksomhedernes egenkontrol.

Inden for **spildevand og renovation**:

a) Håndtering og rensning af spildevand.

Inden for **finans og økonomi**:

b) Betalingsløsninger og finansielle markedsinfrastrukturer, herunder clearing og afvikling af betalinger og værdipapirhandel.
c) Pengeinstitut- og forsikringsvirksomhed.

d) Markedspladser, jf. § 3, nr. 5, i lov om kapitalmarkeder og værdipapircentraler (CSD'er), jf. § 3, nr. 10, i lov om kapitalmarkeder.
e) Fælles datacentraler som defineret i § 343 q, i lov om finansiel virksomhed.

Inden for **meteorologi**:

a) Meteorologisk betjening, rådgivning og varsling af samfundet, forsvaret, beredskabet og den civile luftfart med viden og data om vejr, klima og hav.

Inden for **myndighedsudøvelse generelt**:

a) Systemer til gennemførelse af valghandlinger.
b) Understøttende funktioner til ordenshåndhævelse, kriminalitetsbeskyttelse og politiets beredskab (kommunikation, logistik og it).
c) Støttefunktioner til straffesagskæden og straffuldbyrdelse (logistik m.v.).

Inden for **tværgående krisestyring**:

a) Understøttende funktioner til tværgående og koordinerende kriseberedskab og -styring i staten.

Der findes ikke en offentligt tilgængelig liste over den konkrete kritiske infrastruktur i Danmark. Det er dog muligt for investorer at få foretaget en præscreening hos Erhvervsstyrelsen af, om en investering eller aftale ikke vedrører kritisk infrastruktur. Der henvises til afsnittet om præscreening i kapitel 5.

Når det kommer til sektorspecifik lovgivning, fremgår det af investeringsscreeningsloven, at loven ikke finder anvendelse, hvis der i anden lovgivning er fastsat regler om screening af og eventuelt indgreb over for udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Det gælder for krigsmaterielloven[10] under Justitsministeriet og kontinentalsokkelloven[11] under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Derudover gælder det også for dele af lov om sikkerhed og beredskab i telesektoren[12] og tilhørende bekendtgørelse, og som der

[10] LBK nr 1004 af 22/10/2012, Bekendtgørelse af lov om krigsmateriel m.v.

[11] LBK nr 1101 af 18/11/2005, Bekendtgørelse af lov om kontinentalsoklen.

[12] LOV nr 435 af 06/05 2025, Lov om sikkerhed og beredskab i telesektoren.

efterfølgende kan gøres indgreb overfor efter telesikkerhedsloven[13] under Ministeriet for Samfundssikkerhed og Beredskab.

Vurdering af kritisk infrastruktur

Erhvervsstyrelsen vil række ud til relevante myndigheder, som er ansvarlige for tilgangen til kortlægning af kritisk infrastruktur for at vende muligheden for at tydeliggøre definitionen af kritisk infrastruktur i anvendelsesbekendtgørelsen og foretage nærmere afgrænsning af de samfundsvigtige funktioner, der sætter de overordnede rammer for, hvilken kritisk infrastruktur, der er reguleret via anvendelsesbekendtgørelsen. Den nye investeringsscreeningsforordning medfører desuden, at strategiske råmaterialer vil skulle skrives ind i investeringsscreeningslovens anvendelsesområde.

Derudover vil Erhvervsstyrelsen i samarbejde med relevante myndigheder afsøge mulighederne for at udarbejde vejledning med eksempler på, hvad der falder inden for og udenfor kritisk infrastruktur.

Særlige økonomiske aftaler, der screenes af Styrelsen for Samfundssikkerhed, jf. lov om sikkerhed og beredskab i telesektoren og telesikkerhedsloven, er ikke omfattet af investeringsscreeningsloven. Erhvervsstyrelsen har udarbejdet vejledningstekst om forholdet mellem de to lovgivninger, som fremgår af Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

[13] LOV nr 1156 af 08/06/2021, Lov om leverandørsikkerhed i den kritiske teleinfrastruktur.

Kapitel 5: Administrationen af investeringsscreeningsloven

Dette kapitel gennemgår erfaringerne med Erhvervsstyrelsens administration af loven. Evalueringen har overordnet vist, at indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces har effektiviseret processen og medført kortere sagsbehandlingstid. Yderligere forbedringstiltag, herunder til optimering af sagsbehandlingsprocessen, gennemgås i kapitlet.

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for at administrere investeringsscreeningsloven. Erhvervsstyrelsen træffer afgørelser efter loven og fører kontrol med udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler, der er omfattet af loven.

Som led i Erhvervsstyrelsens opgavevaretagelse efter investeringsscreeningsloven er Erhvervsstyrelsen bl.a. ansvarlig for:

- Gennemgang af om de indsendte ansøgninger og anmeldelser er fuldstændigt oplyste, herunder kontrol af rigtigheden af oplysninger.
- Høring af andre danske myndigheder. Koordinering af høringssvar mellem de hørte myndigheder og facilitering af tværgående dialog.
- Eventuel indhentning af supplerende oplysninger fra den udenlandske investor eller danske målvirksomhed efter behov.
- Den samlede vurdering af om og hvordan en udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale udgør en trussel mod dansk national sikkerhed eller offentlig orden.
- Eventuelle forhandlinger af vilkår med den udenlandske investor og efterfølgende kontrol med overholdelse af vilkår.
- Kontrol med udenlandske direkte investeringer og særlige økonomiske aftaler, der er gennemført i strid med loven.
- Generel vejledning og fortolkning af investeringsscreeningsloven og regler udstedt i medfør heraf.
- Opgavevaretagelse som nationalt kontaktpunkt i henhold til EU's forordning om FDI-screening.

I 2023 blev der foretaget en lovændring, hvormed der blev indført en ny faseopdelt sagsbehandlingsproces for ansøgninger og anmeldelser efter investeringsscreeningsloven. Faseopdelingen trådte i kraft den 1. juli 2023. Formålet var at effektivisere ansøgnings- og sagsbehandlingsprocessen, mindske administrative byrder for ansøgere og anmeldere og indføre en korte frist for Erhvervsstyrelsens afgørelse af mere ukomplicerede sager.

Den faseopdelte sagsbehandling blev indført på baggrund af Erhvervsstyrelsens erfaringer med sagsbehandling og tilbagemeldinger fra ansøgere, samt med inspiration fra praksis i andre EU-lande som f.eks. Tyskland og Frankrig.

Den offentlige høring til brug for evalueringen har vist, at høringsparterne generelt er positive ift. indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces, da den har effektiviseret ansøgningsprocessen og medført kortere sagsbehandlingstider. Se bilag 1 for en oversigt over Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstider.

Erhvervsstyrelsen og flere høringsparter har dog identificeret en række udfordringer med administrationen af investeringsscreeningsloven, som med fordel kan adresseres. Disse omfatter sagsbehandlingsprocessen, graden af åbenhed, afgørelseskriterier ift. europæisk sikkerhed, præscreeninger, vejledning, håndhævelse, sanktionsmuligheder og domstolsprøvelse. Nedenfor beskrives de identificerede udfordringer for hvert punkt, herunder de gældende regler og Erhvervsstyrelsens anbefalinger samt reaktioner på områderne.

Sagsbehandlingsprocessen

En række høringsparter havde bemærkninger vedrørende Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingsproces samt fristerne for Erhvervsstyrelsens behandling af sagerne. Flere høringsparter anfører, at den nye faseopdelte sagsbehandling og færre oplysningskrav til ansøgninger i fase 1 er positivt og fører til en mere effektiv proces. En høringspart foreslår, at der stilles endnu færre oplysnings- og dokumentationskrav til ansøgninger i fase 1, så sagsbehandlingsfasen bliver så kort og effektiv som mulig. En anden høringspart foreslår en praksis, hvor Erhvervsstyrelsen, og gerne den relevante sagsbehandler, hurtigst muligt kvitterer for modtagelsen af ansøgningen og samtidig oplyser om relevante kontaktoplysninger m.v. på sagsbehandleren. Det foreslås desuden, at der tilføjes et afkrydsningsfelt i den digitale ansøgningsblank, der angiver, om sagsbehandlingen skal ske på engelsk.

Flere høringsparter bemærker, at der går for lang tid fra indsendelse af en ansøgning til Erhvervsstyrelsen meddeler, at denne er fuldstændig oplyst. Dette gør det uforudsigeligt på forhånd at beregne det forventede tidspunkt for en eventuel godkendelse.

En høringspart bemærker, at når danske virksomheder beslutter sig for at frasælge dele af en virksomhed, følger typisk også en implicit beslutning om ikke at investere væsentligt i denne del af virksomhedens udvikling. Lange sagsbehandlingstider i investeringsscreeningssag har derfor negativ betydning for virksomheders udviklingsaktiviteter. En høringspart foreslår, at der ligesom på konkurrenceområdet fastsættes en lovbestemt frist, f.eks. på fem hverdage, indenfor hvilken Erhvervsstyrelsen enten skal erklære ansøgningen for fuldstændig eller anmode om eventuelle manglende oplysninger. En høringspart udtrykker kritik over, at det ikke har nogen retslig virkning, hvis de fastsatte tidsfrister i investeringsscreeningsloven overskrides eller forlænges ubegrænset.

Reglerne om sagsbehandlingsprocessen

Den faseopdelte sagsbehandling, som blev indført i 2023, har til formål at sikre, at ukomplicerede sager kan afgøres hurtigt. Som udgangspunkt vil mindre komplicerede sager kunne afgøres i fase 1, hvor Erhvervsstyrelsen har en frist på 45 kalenderdage til at træffe afgørelse fra det tidspunkt, hvor sagen erklæres fuldt oplyst.

Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er behov for at foretage yderligere undersøgelser for at afdække, om investeringen potentielt kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden, vil Erhvervsstyrelsen åbne en fase 2-sag. Erhvervsstyrelsen har en frist på 125 kalenderdage til at afgøre sagen fra modtagelse af en fuldstændig ansøgning i fase 2.

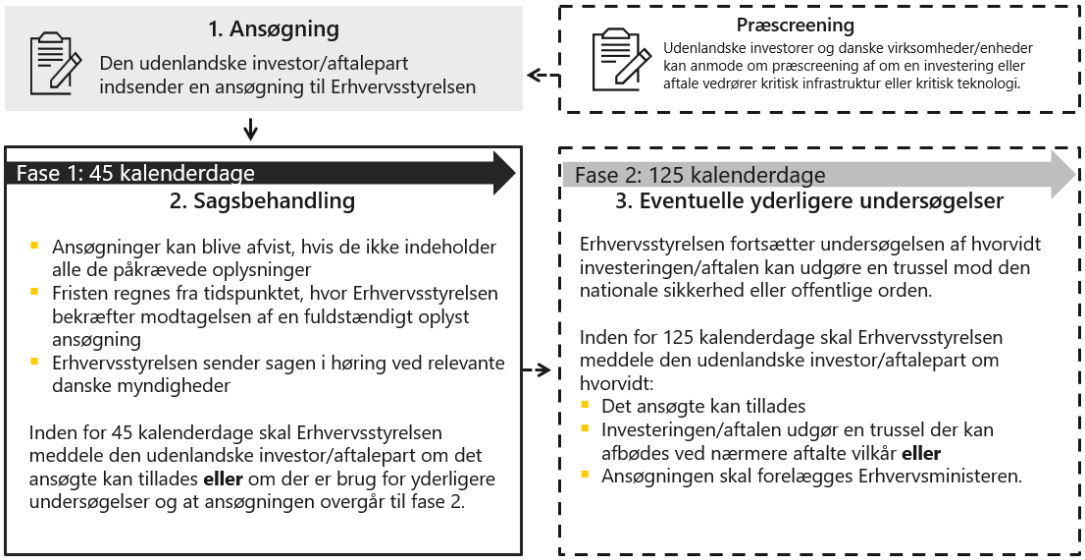
Det har ingen retsvirkning, hvis Erhvervsstyrelsen overskrider fristerne for styrelsens sagsbehandlingstid. En overskridelse af fristerne vil således ikke give ansøger eller anmelder ret til at gennemføre investeringen eller aftalen, når der ikke er givet tilladelse eller godkendelse hertil af Erhvervsstyrelsen.

Formkrav til ansøgninger, herunder oplysninger og dokumentation, der skal indsendes for at Erhvervsstyrelsen kan behandle en ansøgning, er fastsat i procedurebekendtgørelsen og i en vejledning til udfyldelse af ansøgningsskemaet. Der er ikke på nuværende tidspunkt en lovbestemt frist for, hvornår Erhvervsstyrelsen skal erklære en ansøgning fuldstændig.

Det er muligt at indsende en præscreeningsanmodning og få en forhåndserklæring af, om en konkret investering eller aftale vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur.

FIGUR 3

Oversigt over ansøgningsprocessen efter investeringsscreeningsloven

Vurdering af sagsbehandlingsprocessen

Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid blev forkortet efter indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces.

I løbet af de første to år efter indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces har den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for ansøgninger, der blev afgjort i fase 1, været på **25 kalenderdage**. I denne periode erklærede Erhvervsstyrelsen i gennemsnit ansøgningerne **fuldstændige på 7 kalenderdage.** For mere information om Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid se afsnittet om herom i bilag 1.

Sammen med indførelsen af den faseopdelte sagsbehandling i 2023 blev oplysningskravene til en ansøgning i fase 1 reduceret. Desuden blev vejledningen til udfyldelse af ansøgningsskemaet udbygget, herunder hvilke oplysningskrav Erhvervsstyrelsen stiller i forbindelse med behandling af en ansøgning i henholdsvis fase 1 og 2. Oplysningskravene blev desuden præciseret gennem opdatering af procedurebekendtgørelsen.

Erhvervsstyrelsen har imødekommet ønsket om, at det allerede på ansøgningstidspunktet afklares, om korrespondance med ansøger og afgørelse i sagen ønskes truffet på engelsk. Ønsket er imødekommet ved at ansøgeren har mulighed for at afkrydse et felt i ansøgningsskemaet, såfremt der ønskes sagsbehandling og afgørelse på engelsk.

Erhvervsstyrelsen har ligeledes efterkommet ønsket om, at ansøgeren hurtigst muligt efter indsendelsen af en ansøgning modtager en meddelelse med oplysninger om sagsnummer og kontaktoplysninger på den relevante sagsbehandler.

Erhvervsstyrelsen er enig i, at det er vigtigt, at sagerne hurtigt kan erklæres fuldstændige, og det er et kontinuerligt fokuspunkt i indretningen af styrelsens sagsbehandlingsprocedurer. Før en ansøgning kan erklæres fuldstændig, foretager styrelsen en indledende gennemgang af det fremsendte materiale, herunder om ansøgeren har udfyldt de obligatoriske felter i ansøgningsskemaet og vedhæftet de påkrævede bilag. I nogle tilfælde har ansøgeren ikke gjort dette, og Erhvervsstyrelsen er dermed nødt til at rette henvendelse til ansøgeren. Mangelfulde ansøgninger er dermed med til at forlænge den gennemsnitlige tid, det tager at erklære ansøgningerne fuldstændige.

Tidsfristerne for sagsbehandlingen skal på den ene side være rimelige og forudsigelige i forhold til virksomhedernes behov og muligheder for at tiltrække udenlandske investeringer m.v. til Danmark. På den anden side skal tidsfristerne muliggøre, at Erhvervsstyrelsen og de relevante danske myndigheder har den nødvendige tid til at behandle og undersøge sagerne, der kan være af stor kompleksitet. Ved lovændringen i 2023 blev der etableret en faseopdelt sagsbehandling med en fase 1 på maksimalt 45 kalenderdage, samt en fase 2 på maksimalt 125 kalenderdage for de mere komplekse sager. Sagsbehandlingsfristen for de mere ukomplicerede sager blev dermed væsentligt forkortet sammenholdt med den tidligere frist på 60 hverdage.

Indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces samt Erhvervsstyrelsens fokus på at optimere sagsbehandlingen har medført, at **Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid for ansøgninger er faldet fra 39 kalenderdage før faseopdelingen til efter faseopdelingen at være på 25 kalenderdage (for sager, der afgøres i fase 1) og 29 kalenderdage for alle ansøgninger (inkl. sager, der går i fase 2)**. For mere information om Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid se afsnittet om herom i bilag 1.

Danmark har en relativt kort gennemsnitlig sagsbehandlingstid i investeringsscreeningssager sammenlignet med Frankrig, Tyskland og Nederlandene. Se mere herom i afsnittet om anvendelsen af screeningsmekanismer i sammenlignede lande i kapitel 6.

Erhvervsstyrelsen vurderer overordnet, at fristerne i investeringsscreeningsloven medvirker til at sikre den rette balance mellem effektiv og grundig sagsbehandling. Erhvervsstyrelsen bemærker også, at den nye investeringsscreeningsforordning vil stille krav om EU-landene screener efter en faseopdelt sagsbehandlingsproces. Den nye investeringsscreeningsforordning vil også indføre en fælles sagsbehandlingsfrist i fase 1 på 45 kalenderdage for alle EU-lande, hvilket vil bidrage til en mere ensartet screening på europæisk plan.

Erhvervsstyrelsen arbejder løbende med at optimere sagsbehandlingsprocessen. I efteråret 2024 har Erhvervsstyrelsen indført en række tiltag med henblik på effektivisering af sagsbehandlingsprocessen, herunder ift. arbejdet med at kontrollere af rigtigheden af oplysningerne i ansøgningerne. Tiltagene bidrager til, at ansøgninger kan erklæres for fuldstændige hurtigere, og at sagsbehandlingstiden i fase 1-sager kan holdes korte.

Åbenhed

Flere høringsparter har peget på en række forhold vedrørende administrationen af investeringsscreeningsloven, der vedrører spørgsmål om åbenhed, herunder ift. afgørelser efter loven.

Flere høringsparter bemærker, at investeringsscreeningsloven ikke giver mulighed for at begrunde afslag, hvorfor der ønskes mere åbenhed om Erhvervsstyrelsens sagsbehandling, og hvad der ligger til grund for afgørelserne, specielt hvis der gives afslag. En høringspart bemærker, at den manglende mulighed for at begrunde afslag efterlader andre potentielle udenlandske investorer i vildrede om, hvorvidt afslaget f.eks. skyldes investors ejerforhold, eller om det er den danske målvirksomheds teknologi, der er kritisk for dansk sikkerhed. Flere høringsparter mener ligeledes, at der skal gives en begrundelse i afgørelser om indgreb (dvs. tilladelser på nærmere aftalte eller fastsatte vilkår samt afslag) i det omfang, det er muligt, samt at parterne bør gives indsigt i alle oplysninger, som det ikke er nødvendigt at undtage. Uden en begrundelse i afgørelser om indgreb vil parterne ikke være i stand til at træffe en begrundet beslutning om, hvorvidt afgørelsen skal indbringes for domstolene. Dette fremhæves som retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

En høringspart har foreslået, at Erhvervsstyrelsen fremadrettet vil offentliggøre årlige rapporter med oplysninger om udenlandske investeringer i Danmark og administrationen af screeningssagerne. En anden høringspart opfordrer til at overveje mulighederne for at offentliggøre oplysninger om dele af de ansøgninger, der indleveres i henhold til loven, samt at offentliggøre oplysninger fra tidligere ansøgninger for at skabe åbenhed om investeringsscreeningslovens anvendelsesområde.

Reglerne i forhold til åbenhed

Investeringsscreeningsloven udelukker ikke, at ansøgeren kan få en begrundelse for afgørelsen. Oplysninger, der ligger til grund for afgørelsen, og som det er nødvendigt at hemmeligholde af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, må dog ikke videregives til parten. Graden af åbenhed i afgørelsen afhænger derfor af den konkrete sag og de potentielle konsekvenser for den nationale sikkerhed eller offentlig orden.

Reglerne om aktindsigt og egenacces efter offentlighedsloven finder ikke anvendelse for sager, som behandles efter investeringsscreeningsloven. Desuden kan Erhvervsstyrelsen og erhvervsministeren efter høring af de relevante myndigheder og på baggrund af en konkret vurdering bestemme, at oplysninger, der indgår i en afgørelsessag efter investeringsscreeningsloven, ikke kan videregives til afgørelsens parter, når dette er nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, hvilket dermed er en fravigelse af forvaltningslovens regler om aktindsigt. Som det fremgår af de tilhørende lovbemærkninger, er det begrundet i, at oplysninger i sager efter investeringsscreeningsloven vil vedrøre bl.a. den nationale sikkerhed, og derfor i almindelighed vil kunne undtages fra aktindsigt efter de gældende regler i offentlighedsloven og forvaltningsloven. Oplysninger, som det vil være nødvendigt at hemmeligholde af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, må derfor ikke videregives til parten, og begrundelsen for afgørelsen skal udformes således, at disse oplysninger ikke videregives. Desuden skal der ikke foretages partshøring over sådanne oplysninger, ligesom det ikke vil være muligt at give parten aktindsigt i oplysningerne.

Herudover gælder de øvrige bestemmelser i offentlighedsloven og forvaltningsloven for behandling af sager efter investeringsscreeningsloven. På samme måde vil parten i øvrigt have adgang til sagens oplysninger, hvor hemmeligholdelse af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden ikke er nødvendigt, samt i vilkårssager adgang til de konkrete vilkår, hvis overholdelse vurderes at kunne afbøde trusler mod den nationale sikkerhed og offentlige orden.

Vurdering af reglerne om åbenhed

Erhvervsstyrelsen bestræber sig overordnet set som styrelse på at anvende en åben forvaltningspraksis, så virksomheder i vidt omfang kan få indblik i afgørelsesbegrundelser i sager, hvor de er part. Dette gør sig som udgangspunkt også gældende i investeringsscreeningsordningen, idet hensynet til national sikkerhed og offentlig orden dog betyder, at det i visse tilfælde ikke er muligt at give virksomhederne indblik i alle aspekter af deres sag. Erhvervsstyrelsen er opmærksomme på, at dette kan være til stor frustration for de berørte virksomheder. Det vurderes dog centralt, at fortroligheden i forhold til national sikkerhed og offentlig orden opretholdes, idet lovens formål alternativt kan blive udvandet. I de sager, hvor denne problemstilling evt. opstår i fremtiden, vil Erhvervsstyrelsen – under fortsat hensyntagen til national sikkerhed og offentlig orden – tilstræbe, at berørte virksomheder får den bedst mulige vejledning, samt at der sikres en høj grad af åbenhed omkring de aspekter af sagsbehandlingen, som ikke vedrører national sikkerhed eller offentlig orden.

Erhvervsstyrelsen overvejer løbende mulighederne for at give indblik i antallet af sager behandlet efter loven under hensyntagen til sagernes fortrolighed. I forbindelse med høringen til brug for evalueringen vedlagde Erhvervsstyrelsen et bilag om udviklingen i sager behandlet efter investeringsscreeningsloven fra loven trådte i kraft d. 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2023. Hertil beskriver rapportens bilag 1 udviklingen i sagerne behandlet efter investeringsscreeningsloven i de første 4 år efter loven trådte i kraft. Bilaget illustrerer tendenser i de ansøgninger, frivillige anmeldelser og anmodninger om præscreeninger, som Erhvervsstyrelsen har modtaget fra den 1. juli 2021 til og med den 31. juni 2025.

Med henblik på en øget åbenhed om administrationen af investeringsscreeningsloven har Erhvervsstyrelsen i juli 2025 offentliggjort statistik over antallet af sager, fordelingen mellem sager afgjort i fase 1 og fase 2, afgørelser i sagerne og gennemsnitlig sagsbehandlingstid. Statistikken er tilgængelig på styrelsens hjemmeside og opdateres kvartalsvis.

Afgørelseskriterier i forhold til europæisk sikkerhed

En anden tematik, der er identificeret i den offentlige høring, er ønsket om et større fokus på den danske virksomheds betydning for europæisk sikkerhed, når der træffes afgørelser efter investeringsscreeningsloven. Flere høringsparter bemærker, at det i forbindelse med vurderingen af, om en udenlandsk investering vil være til skade for dansk sikkerhed, er væsentligt at inddrage overvejelser om den pågældende danske virksomheds betydning for europæisk sikkerhed.

Reglerne om afgørelseskriterier i forhold til europæisk sikkerhed

Investeringsscreeningsloven indeholder en række ikke-udtømmende kriterier, som Erhvervsstyrelsen, afhængig af den enkelte sag, kan tage hensyn til ved vurdering af, om en udenlandske direkte investering eller særlig økonomisk aftale udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Ved vurderingen af, om en udenlandsk direkte investering eller en særlig økonomisk aftale kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, skal der tages hensyn til alle relevante omstændigheder og foreliggende oplysninger, herunder følgende kriterier:

I forhold til den **danske virksomhed**, som investeringen eller aftalen vedrører:

1. Om den danske virksomhed opererer inden for eller påvirker kritisk infrastruktur.
2. Om den danske virksomhed behandler eller har adgang til klassificerede oplysninger eller følsomme personoplysninger.
3. Den danske virksomheds position på det danske marked, herunder muligheder for substitution.
4. Om den danske virksomhed hører til forsvarsindustrien eller producerer produkter med dobbelt anvendelse eller anden kritisk teknologi af betydning for den nationale sikkerhed eller offentlige orden.
5. Om den danske virksomhed beskæftiger sig med forsyning af kritiske råvarer, herunder energi, og fødevaresikkerhed.

I forhold til den **udenlandske investor**:

1. Om den udenlandske investor direkte eller indirekte kontrolleres af en udenlandsk regering, udenlandske statslige organer eller udenlandske væbnede styrker, herunder gennem ejerforhold eller betydelig finansiering.
2. Om den udenlandske investor er eller har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i en EU-medlemsstat eller i andre venligtsindede og allierede lande.
3. Om der er en alvorlig risiko for, at den udenlandske investor deltager i eller har relationer til ulovlige eller kriminelle aktiviteter af betydning for den nationale sikkerhed eller offentlige orden.
4. Om der er indikationer på, at den udenlandske investor bevidst forsøger at omgå screeningsreglerne, f.eks. gennem anvendelse af stråmandslignende selskabskonstruktioner.

Investeringsscreeningslovens afgørelseskriterier fremhæver dermed, at der skal tages højde for om den udenlandske investor er eller har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i en EU-medlemsstat eller i andre venligtsindede og allierede lande.

Den enkelte afgørelse vil altid være konkret begrundet og basere sig på en samlet vurdering ud fra inddragelse af de relevante hensyn. Afgørelseskriterierne i loven er en ikke-udtømmende liste, og den danske virksomheds betydning for europæisk sikkerhed kan således indgå i den samlede vurdering af sagen.

I beslutningsgrundlaget for en afgørelse indgår endvidere i visse sager bemærkninger fra Europa Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater, idet det fremgår af investeringsscreeningsforordningen, at en medlemsstat skal orientere Europa Kommissionen og de øvrige EU-medlemsstater om investeringer, der er under formel screening. Medlemsstaten skal på behørig vis tage hensyn til bemærkningerne fra andre medlemsstater eller Kommissionen, hvis disse vurderer, at investeringen kan påvirke deres eller EU's sikkerhed eller offentlige orden.

Vurdering af afgørelseskriterier i forhold til europæisk sikkerhed

Erhvervsstyrelsen vurderer, at der som følge af investeringsscreeningsforordningens samarbejdsmekanisme allerede inddrages tværeuropæiske overvejelser om den danske virksomheds betydning for europæisk sikkerhed. De vejledende afgørelseskriterier vurderes desuden at være i overensstemmelse med de faktorer, som medlemsstaterne eller Europa Kommissionen i følge investeringsscreeningsforordningen skal tage i betragtning, når de vurderer de sikkerhedsmæssige aspekter ved en investering.

Præscreening

Det bemærkes generelt i høringen, at muligheden for at få foretaget en præscreening er et værdifuldt redskab, som det er vigtigt at fastholde fremadrettet. Præscreeningen gør det muligt for udenlandske investorer og danske målvirksomheder at få afklaret om en konkret investering eller aftale ikke vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur.

Flere høringsparter bemærker, at Erhvervsstyrelsen generelt håndterer præscreeningsanmodninger effektivt. En høringspart bemærker dog, at præscreeningsordningen kunne effektiviseres, hvis der var mulighed for at ansøgerne

kunne komme med specifikke spørgsmål og/eller oplysninger, som led i behandlingen af præscreeningen. Dette kunne f.eks. belyse målvirksomheden eller enhedens aktiviteter endnu bedre og dermed øge sandsynligheden for, at Erhvervsstyrelsen kan foretage en endelig vurdering.

Flere høringsparter foreslår en udvidelse af mulighederne for præscreening, så danske virksomheder kan få vurderet, om en aktivitet falder inden for investeringsscreeningslovens anvendelsesområde, uanset om virksomheden står foran at skulle modtage en konkret udenlandsk direkte investering eller indgår en særlig økonomisk aftale. Det er disse høringsparters opfattelse, at en udvidelse af adgangen til præ-screening vil øge retssikkerheden for virksomhederne og kan begrænse de økonomiske omkostninger for både investorer og virksomheder og dermed også styrke Danmarks position som en attraktiv destination for ønskede investeringer.

En høringspart foreslår, at der indføres mulighed for at anmode om en præscreening af, om en investering på under 10% af ejerandelene vil medføre tilsvarende kontrol ved andre midler. Andre høringsparter foreslår, at der indføres mulighed for at anmode om en præscreening af, om en konkret aftale vil medføre kontrol eller betydelig indflydelse og dermed være omfattet af loven som en særlig økonomisk aftale.

Reglerne om præscreening

Efter de gældende regler kan en udenlandsk investor anmode Erhvervsstyrelsen om at få vurderet, om en påtænkt investering eller særlig økonomisk aftale ikke vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur. En dansk målvirksomhed kan kun anmode om en præscreening, hvis dette sker på vegne af en udenlandsk investor.

Erhvervsstyrelsen sender præscreeningsanmodningerne i høring ved relevante sektormyndigheder. Det er den relevante sektormyndighed, der foretager vurdering af, om investeringen eller aftalen vedrører kritisk infrastruktur i henhold til sektoransvarsprincippet. Erhvervsstyrelsen foretager vurderingen af, om investeringen eller aftalen vedrører kritisk teknologi baseret på høringssvar fra relevante danske myndigheder.

Erhvervsstyrelsen kan udstede en bekræftelse på, at den påtænkte udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale ud fra de foreliggende oplysninger ikke vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur. Bekræftelsen er dermed en negativ afgrænsning af, at investeringen eller aftalen ikke er omfattet af tilladelseskravet i investeringsscreeningsloven forudsat at investeringen eller aftalen ikke vedrører en af de øvrige særligt følsomme sektorer eller aktiviteter.

Senest tre år fra stiftelsen af en ny dansk virksomhed kan stifterne eller virksomheden desuden få vurderet, om en påtænkt udenlandsk direkte investering eller særlig økonomisk aftale vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur er omfattet af undtagelsen for nystiftede virksomheder. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes i disse sager udstede en bekræftelse på at den påtænkte udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale ud fra de foreliggende oplysninger ikke vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur. Erhvervsstyrelsen kan herudover udstede en bekræftelse på at den nystiftede danske virksomhed vil være omfattet af undtagelsen for nystiftede virksomheder. For mere information om reglerne vedrørende stiftelse af nye virksomheder se afsnittet herom i kapitel 2.

Investeringsscreeningsloven fastsætter ikke frister for Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid for anmodninger om præscreening. Erhvervsstyrelsen bestræber sig på at behandle anmodninger om præscreening så hurtigt som muligt og væsentligt hurtigere end ansøgninger og anmeldelser.

Vurdering af præscreening

Erhvervsstyrelsen bestræber sig på at behandle anmodningerne om præscreening effektivt, så den udenlandske investor eller danske virksomhed hurtigt kan få svar på, om en investering eller aftale vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur.

Erhvervsstyrelsen modtog i de første fire år **223 anmodninger om præscreeninger**. I løbet af de første fire år har Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid på præscreeningsanmodninger været på **14 kalenderdage**. For mere information om udviklingen i præscreeningsanmodninger se afsnittet herom i bilag 1.

Erhvervsstyrelsen lægger ikke op til at udvide præscreeningsordningen. De nuværende regler - der indebærer, at en præscreeningsvurdering kun kan foretages på baggrund af en konkret investering eller aftale – beror på to primære hensyn. Det første hensyn relaterer sig til udfordringen vedrørende en eventuel afgrænsning af præscreeningserklæringens gyldighed, da vurderingen af kritisk infrastruktur og kritisk teknologi kan ændre sig over tid. Det andet hensyn relaterer sig til det forhøjede sagstryk, der både ville forekomme hos Erhvervsstyrelsen og de relevante offentlige myndigheder, som høres i sagerne, som følge af sådan en ændring. Det vurderes derfor, at en

præscreeningsvurdering fortsat kun bør foretages på baggrund af en konkret investering eller aftale.

Erhvervsstyrelsen anerkender dog behovet for yderligere afgrænsning af kritisk teknologi og kritisk infrastruktur. Erhvervsstyrelsen vil igangsætte et videre arbejde med denne afgrænsning i samarbejde med relevante myndigheder med henblik på yderligere afgrænsning og vejledning på området. Se mere herom i afsnittene vedrørende kritisk teknologi og kritisk infrastruktur i kapitel 4 og nedenfor ift. Erhvervsstyrelsens vejledningsindsats generelt.

Der lægges ligeledes ikke op til at imødekomme ønskerne om, at præscreeningsordningen også skal kunne anvendes til at vurdere, om der foreligger "kontrol eller betydelig indflydelse" eller "tilsvarende kontrol ved andre midler". Afklaring af sådanne forhold, vil som udgangspunkt indebære en egentlig sagsbehandling, som bør ske i forbindelse med behandlingen af en konkret ansøgning. Erhvervsstyrelsen anerkender dog behovet for præcisering af, hvornår der foreligger 'kontrol eller betydelig indflydelse' ifm. særlige økonomiske aftaler og 'tilsvarende kontrol ved andre midler' ifm. investeringer. Erhvervsstyrelsen vil undersøge mulighederne for justering/præcisering af disse og udvide sin vejledningsindsats på disse områder. Se mere herom i afsnittene vedrørende disse områder i kapitel 2 og 3 og nedenfor ift. Erhvervsstyrelsens vejledningsindsats generelt.

Erhvervsstyrelsens vejledningsindsats

Et gennemgående tema i bemærkningerne modtaget gennem den offentlige høring er, at der er usikkerhed ift., hvad der falder inden for lovens anvendelsesområde. Det gælder f.eks. betingelserne for 'tilsvarende kontrol ved andre midler' ifm. udenlandske direkte investeringer (se afsnittet herom i kapitel 2) og 'kontrol eller betydelig indflydelse' ifm. særlige økonomiske aftaler (se afsnittet herom i kapitel 3). Derudover bemærkede flere af høringsparterne, at der er behov for nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af kritisk teknologi og kritisk infrastruktur (se afsnittene herom i kapitel 4).

Disse høringsparter efterspørger præcisering af lovens regler og øget vejledning fra Erhvervsstyrelsen angående bl.a. disse emner. Enkelte høringsparter bemærker, at det kan være vanskeligt at finde relevant vejledning på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, og at hjemmesidens opbygning ikke er intuitiv. Derudover opleves en usikkerhed omkring, hvornår der sker opdateringer af vejledningsteksterne eller af ansøgningsmaterialet. En høringspart foreslår, at Erhvervsstyrelsen udgiver vejledninger, som offentliggøres via Retsinformation.

En høringspart bemærker, at vejledningsmaterialet, der retter sig mod aftaleparter, der skal søge om tilladelse til at indgå særlige økonomiske aftaler, er juridisk tungt og efterspørger ansøgningsskemaer og vejledningsmateriale i mere letforståeligt sprog.

Vurdering af vejledningsindsatsen

Erhvervsstyrelsens vejleder om investeringsscreeningslovens regler og prioriterer løbende at forbedre vejledningsindsatsen. Erhvervsstyrelsen besvarer dagligt flere skriftlige og telefoniske henvendelser. Erhvervsstyrelsen offentliggør vejledning på styrelsens hjemmeside, som løbende bliver opdateret, bl.a. på baggrund af henvendelser fra investorer og virksomheder i forhold til fortolkning af loven.

Erhvervsstyrelsen udtaler sig ikke om konkrete sager. Der foretages en konkret og individuel vurdering af sager, der behandles efter investeringsscreeningsloven.

Erhvervsstyrelsen anerkender behovet for løbende at optimere vejledningsindsatsen. Som det beskrives i kapitel 2 og 3, vil Erhvervsstyrelsen have fokus på præcisering og yderligere vejledning ift., hvornår der foreligger *tilsvarende kontrol ved andre midler* ifm. udenlandske direkte investeringer og *kontrol eller betydelig indflydelse* ifm. særlige økonomiske aftaler.

Som det beskrives i kapitel 4 om afgrænsning af de særligt følsomme sektorer, vil Erhvervsstyrelsen i samarbejde med relevante myndigheder endvidere afsøge mulighederne for at udarbejde vejledning med eksempler på, hvad der falder inden for og uden for kritisk infrastruktur og de mest relevante kategorier af kritiske teknologier. Som det første indledende skridt i den forbindelse offentliggjorde Erhvervsstyrelsen i december 2024 eksempler på kritiske teknologier inden for energiområdet og cyber- og informationssikkerhed på styrelsens hjemmeside.

Erhvervsstyrelsen har ikke en praksis for at udgive vejledninger på Retsinformation. I december 2024 rykkede Erhvervsstyrelsen vejledningen vedrørende investeringsscreeningsloven til et nyt vejledningsunivers på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Det nye vejledningsunivers imødekommer ønskerne om, at det fremgår tydeligt, når Erhvervsstyrelsen har foretaget ændringer i vejledningsteksterne. Vejledningsuniverset angiver dato for og oversigt over seneste ændringer, og det er muligt at tilmelde sig ændringsnotifikationer. Det nye vejledningsunivers gør det også muligt at få et mere samlet overblik over indholdet, da det indeholder en samlet indholdsfortegnelse. Erhvervsstyrelsen anerkender dog behovet for videre forbedring af vejledningsteksterne, så det bliver nemmere at finde relevant vejledning og at få overblik over vejledningstekster og ansøgningsmaterialet. Erhvervsstyrelsen påtænker at lave en gennemgående opdatering af vejledningsteksterne på styrelsens hjemmeside på den

baggrund. Erhvervsstyrelsen har desuden foretaget en opdatering af ansøgningsformularerne, så de bliver mere letlæselige og med yderligere vejledning om oplysningskravene.

Herudover har Erhvervsstyrelsen løbende gennemført outreach aktiviteter og deltaget på konferencer i samarbejde med relevante sektorer og interessenter, hvor Erhvervsstyrelsen har holdt oplæg om investeringsscreeningsloven. Erhvervsstyrelsen vil fortsat prioritere denne del af vejledningsindsatsen.

Håndhævelse, sanktionsmuligheder og domstolsprøvelse

I den offentlige høring peges der flere gange på, at der kan være et behov for at styrke lovens sanktionsmuligheder. Flere høringsparter har opfordret til, at det overvejes, om de nuværende sanktionsmuligheder er tilstrækkelige til at opfylde lovens formål. F.eks. indeholder loven ikke økonomiske sanktioner i form af bødestraf for manglende overholdelse, hvilket findes i andre typer af lovgivning. Disse høringsparter understreger dog, at det er afgørende, at sanktionerne er proportionale, og at der f.eks. ikke er sanktioner ved manglende ansøgning, hvis en virksomhed ikke med rimelighed kan antages at vide, at der var pligt hertil. Problemet opstår ved, at der forsat ikke er tilstrækkelig klarhed over, hvad der er omfattet af loven, ifølge høringsparterne.

En høringspart bemærker, at Justitsministeriet ifølge investeringsscreeningsloven skal udpege et antal særlige advokater, der har speciel adgang til at føre klagesager for virksomhederne ved domstolene. Høringsparten bemærker, at der endnu ikke er udpeget særlige advokater, hvilket ifølge høringsparten er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, idet virksomhederne hermed frarøves en effektiv domsprøvelse af en evt. negative afgørelser fra Erhvervsstyrelsen.

Reglerne om håndhævelse, sanktionsmuligheder og domstolsprøvelse

Investeringsscreeningsloven indeholder ikke økonomiske sanktioner i form af bødestraf. Erhvervsstyrelsen kan give påbud om afvikling af en investering eller aftale, hvis disse er gennemført i strid med loven. Efterleves påbuddet ikke, kan Erhvervsstyrelsen ophæve stemmeretten, der er knyttet til den udenlandske investors ejerandelene i den danske virksomhed. Aftaler, der er gennemført i strid med loven, er uden gyldighed mellem parterne. Erhvervsministeren kan desuden iværksætte ekspropriation af privat ejendom.

Erhvervsstyrelsen har ikke givet påbud om afvikling af investeringer eller aftaler i løbet af de første fire år.

Søgsmål til domstolsprøvelse af påbud, forbud, afslag eller vilkår kan indbringes for domstolene ved at anlægge sag mod erhvervsministeren. I så fald beskikker Justitsministeriet en særlig advokat til at varetage interesser for den, der har indbragt sagen for retten, eller som er indtrådt som part i sagen.

Vurdering af reglerne om håndhævelse, sanktionsmuligheder og domstolsprøvelse

På nuværende tidspunkt ser Erhvervsstyrelsen ikke et behov for at styrke sanktionsmulighederne, da der allerede eksisterer en række sanktionsmuligheder, der kan anvendes, herunder påbud om afvikling af en investering eller aftale og ekspropriation af privat ejendom.

Justitsministeriet har oplyst, at Justitsministeriet den 23. september 2024 har antaget to advokater i medfør af investeringsscreeningsloven. Det følger af § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1063 af 3. august 2024 om advokater, der kan beskikkes i sager om screening af visse udenlandske direkte investeringer mv. i Danmark, at advokaterne antages for 2 år ad gangen.

Kapitel 6: Udviklingen i investeringsscreening i Danmark og sammenlignelige lande

I dette kapitel gennemgås udbredelsen af investeringsscreeningsmekanismer i Danmark og sammenlignelige lande. Kapitlet viser, at den danske investeringsscreeningsmekanisme omfatter et relativt bredt spektrum af sektorer og aktiviteter sammenlignet med de øvrige undersøgte lande. Danmark placerer sig dog med en af de korteste sagsbehandlingstider for de undersøgte lande.

Indførelsen af investeringsscreening

I en verden med øgede sikkerheds- og handelspolitiske spændinger er investeringsscreening i stigende grad blevet et rammevilkår. Da investeringsscreeningsforordningen blev vedtaget i 2019, havde under halvdelen af EU-landene en screeningsmekanisme, som dækkede mere end en enkelt sektor. I 2026 har samtlige medlemslande nu en screeningsmekanisme. Desuden har partnerlande uden for EU som Storbritannien, Australien, Japan, Canada og USA tilsvarende ordninger. Formålet med investeringsscreeningsmekanismerne har været at beskytte følsomme sektorer mod udenlandske opkøb samtidigt med, at man har ønsket fortsat at sikre gode vilkår for at tiltrække udenlandske investeringer.

Tendensen med indførelse eller revision af investeringsscreeningsmekanismer accelererede især efter den globale økonomiske krise i slutningen af 00'erne og nåede sit højdepunkt i 2020-2021 som en reaktion på COVID-19-pandemien, hvor bekymringer om udenlandske opkøb i følsomme sektorer forstærkedes. I de seneste år er begrebet 'national sikkerhed' i mange lande blevet udvidet til at omfatte flere økonomiske sektorer, herunder bl.a. aktiviteter med adgang til følsomme personoplysninger og teknologier, der kan påvirke meningsdannelse i den offentlige debat.[14]

[14] UNCTAD, februar 2023, Investment Policy Monitor, THE EVOLUTION OF FDI SCREENING MECHANISMS, https://unctad.org/system/files/official-document/diaepcbinf2023d2_en.pdf

Danmark indførte en investeringsscreeningslov i 2021 med et relativt bredt anvendelsesområde. Loven er bl.a. inspireret af den tyske lovgivning. En række af Danmarks nabolande har de seneste år indført lignende brede screeningsmekanismer. Det gælder Sverige (2023), hvis mekanisme er udformet delvist efter dansk model. Herudover har Nederlandene (2023), Belgien (2023), Luxembourg (2023) og Irland (2024) indført investeringsscreeningsordninger, mens Island har et fremskredet lovarbejde undervejs til indførelse af en ny mekanisme, og Norge overvejer opstramninger af sin eksisterende mekanisme.

Blandt lande, som i længere tid har foretaget investeringsscreening, udvidede Frankrig ved indgangen til 2024 sin mekanisme til også at omfatte bl.a. udvinding af råmaterialer samt forskning i fotonik og grønne energiteknologier.

Der ses samtidig tendenser mod at øge præcisionen i, hvad der betegnes som kritiske investeringer, for til gengæld ikke at berøre ukritiske investeringer. Storbritannien offentliggjorde således i maj 2024 vejledning til investorer med beskrivelse af hypotetiske risikoscenarier for hvornår, regeringen vil opfatte en trussel mod national sikkerhed mhp. at skabe mere klarhed om sit regime.

Ny investeringsscreeningsforordning og betydningen for den danske investeringsscreeningslov

Kommissionen præsenterede i januar 2024 et forslag til revideret investeringsscreeningsforordning på baggrund af Kommissionens evaluering af investeringsscreeningsforordningen. Forslaget blev forhandlet mellem medlemslandene i Rådet, hvor Erhvervsstyrelsen deltog som dansk repræsentant. Under dansk formandskab i andet halvår af 2025 lykkedes det at afslutte forhandlingerne om en ny investeringsscreeningsforordning. Den nye investeringsscreeningsforordning blev endeligt vedtaget den 17. juni 2026 med implementeringsfrist den 17. januar 2028.

Den nye investeringsscreeningsforordning gør det obligatorisk for EU-landene at have screeningsmekanismer. Med den nye investeringsscreeningsforordning forpligtes alle EU-lande til at screene investeringer inden for et fælles minimum af kritiske sektorer og teknologier, mens EU-landene stadig kan tilføje yderligere sektorer i deres nationale ordninger. Investeringer, der reelt kontrolleres fra lande uden for EU, vil blive omfattet af investeringsscreeningsforordningen, selvom transaktionen sker mellem EU-selskaber. Den nye investeringsscreeningsforordning sikrer, at byrderne for virksomheder begrænses ved en mere ensartet håndtering af investeringer på tværs af EU. Det vil fortsat

være de nationale myndigheder der har ansvaret for vurdering af investeringernes påvirkning af sikkerhed.

Investeringsscreeningsforordningen er rammen for den samarbejdsmekanisme, der gør det muligt for EU-landenes myndigheder at dele sager af betydning for national og evt. fælleseuropæisk sikkerhed og offentlig orden. For mere information om samarbejdsmekanismen efter investeringsscreeningsforordningen se afsnittet herom i kapitel 1. Med den nye forordning styrkes denne samarbejdsmekanisme, bl.a. gennem øgede krav til koordinering og informationsdeling af sager, der har interesse for flere medlemslande. Samtidig indføres en filtreringsmekanisme med klare kriterier for, hvornår en investor anses for kritisk og dermed hvornår en investering er nødvendig at dele med øvrige medlemslande. Det gælder investorer med statslig indflydelse og investorer, der er underlagt sanktioner eller tidligere har modtaget afslag til en investering i Unionen.

Det blev bemærket gennem den offentlige høring til brug for evalueringen af den danske investeringsscreeningslov, at der er behov for mere ensartet og forudsigelig regelanvendelse på tværs af EU-medlemslandene. Den nye investeringsscreeningsforordning adresserer netop dette blandt andet ved at stille krav om faseopdelt sagsbehandlingsproces og fælles sagsbehandlingsfrist i fase 1 på 45 kalenderdage samt indførelse af et fælles minimum af kritiske sektorer og teknologier. Erhvervsstyrelsen vurderer, at den nye investeringsscreeningsforordning har positiv samfundsøkonomisk betydning for investeringsklimaet, da forordningen styrker det indre marked og sikrer en mere ensartet håndtering af investering på tværs af EU.

For Danmarks vedkommende lægger den nye investeringsscreeningsforordning ikke op til grundlæggende ændringer af den danske investeringsscreeningslov. Størsteparten af det fælles minimum af kritiske sektorer og teknologier, der indføres med den nye investeringsscreeningsforordning, er allerede omfattet af investeringsscreeningsloven. Den danske investeringsscreeningslov omfatter også allerede intra-EU investeringer. Der vil dog være behov for mindre tilpasninger af den danske investeringsscreeningslov på baggrund af den nye investeringsscreeningsforordning. Heriblandt kan fremhæves, at strategiske råmaterialer vil skulle skrives ind i investeringsscreeningslovens anvendelsesområde og at den nye investeringsscreeningsforordning indfører en tilgang til, hvilke koncerninterne omstruktureringer, der vil skulle screenes. Erhvervsstyrelsen er i gang med at undersøge, hvordan den nye investeringsscreeningsforordning nærmere implementeres i den danske investeringsscreeningslov, herunder hvilke ændringer af loven og dens bekendtgørelser det vil give anledning til.

Anvendelsen af screeningsmekanismer i sammenlignelige lande

Erhvervsstyrelsen har til brug for nærværende evaluering foretaget en rundspørge blandt investeringsscreeningsmyndighederne i sammenlignelige nabolande. Med udgangspunkt i svar fra Frankrig, Nederlandene, Sverige, Tyskland og Storbritannien kan der tegnes et billede af Danmarks placering i relation til andre landes investeringsscreeningsordninger for så vidt angår antallet af sager, hvilke aktiviteter der screenes, sagsbehandlingstid, indgreb osv. Rundspørgen blev gennemført i slutningen af 2024.

Omfattede investorer

Alle fem undersøgte lande screener ligesom Danmark både investeringer med ophav uden for og inden for EU, som også bliver obligatorisk med den nye forordning for investeringsscreening i EU som nævnt ovenfor. Tyskland screener dog i dag kun investorer hjemmehørende i EU, hvis investeringen vedrører en tysk virksomhed inden for fire særligt følsomme sektorer. Disse relaterer sig til forsvarssektoren, herunder våben, forsvarsteknologier og faciliteter, der er vigtige for forsvaret, og IT-sikkerhedsfunktioner til behandling af klassificeret information.

Sverige og Nederlandene omfatter også nationale investorer i deres ordninger. Det sker ud fra et ønske om at lukke mulig omgåelse ved, at en hjemmehørende investor agerer under skjult indflydelse af en udenlandsk investor. I Danmark screenes kun investorer hjemmehørende i Danmark, hvis disse er under kontrol eller betydelig indflydelse af statsborgere eller virksomheder uden for Danmark.

Omfattede investeringer

Under de danske regler om det sektorspecifikke tilladelseskrav skal udenlandske investorer indhente en forudgående tilladelse hos Erhvervsstyrelsen, hvis investeringen er inden for særligt følsomme sektorer og investoren opnår mindst 10 % af ejerandele og stemmerettigheder eller tilsvarende kontrol ved andre midler. For den tværsektorielle anmeldelsesordning er tærskelværdien 25 % eller tilsvarende kontrol ved andre midler. Tyskland har en lignende model, hvor der anvendes en tærskelværdi på 10 % eller 20 % for en række udvalgte sektorer og en tærskelværdi på 25 % for øvrige sektorer, der screenes. Sverige og Frankrig anvender en tærskelværdi på 10 % på alle sektorer, der screenes, dog har Frankrig en tærskelværdi på 25% for investeringer fra tredjelande, der

foretages i selskaber, som ikke er børsnoterede. Nederlandene har en højere tærskelværdi på 30 %. Den britiske lovgivning gælder, hvor ejerskab eller stemmerettigheder krydser visse tærskelværdier, hvoraf den laveste er 25 %, eller i visse tilfælde, hvor der opnås væsentlig indflydelse eller en bestemt type stemmerettigheder.

Tyskland, Frankrig og Nederlandene screener generelt ikke greenfield-investeringer, mens det omvendte gør sig gældende for Danmark og Sverige. Storbritanniens screeningsbeføjelser gælder i nogle tilfælde for greenfield-investeringer, f.eks. i forbindelse med konstruktion af infrastruktur inden for energi- og telesektorerne.

Udover udenlandske direkte investeringer screenes i Danmark også særlige økonomiske aftaler under investeringsscreeningsloven. Offentlige udbud bliver desuden i Danmark screenet som særlige økonomiske aftaler, hvis de falder ind under en af de tre kategorier af særlige økonomiske aftaler, og den offentlige myndighed er inden for kritisk infrastruktur. Undersøgelsen viser, at dette ikke er tilfældet for de øvrige lande i undersøgelsen bortset fra, at Nederlandene screener offentlige udbud vedrørende havvind. Storbritanniens nationale investeringsscreeningslov (The National Security and Investment Act) giver dog regeringen beføjelser til at undersøge og gribe ind i opkøb af kontrol over enheder og aktiver i enhver sektor, hvis der er mistanke om en risiko for den nationale sikkerhed.

De undersøgte landes investeringsscreeningsordninger følger ligesom Danmark generelt retningslinjerne for screening af kritisk infrastruktur, som fremgår af den gældende forordning for screening af direkte udenlandske investeringer, dog med Storbritannien som en undtagelse (idet landet heller ikke er forpligtet hertil som ikke-medlemsland). Sverige og Tyskland screener i et vist omfang flere kategorier af infrastruktur end de, der er direkte nævnt i forordningen. Landene screener ligesom Danmark også overordnet kritisk teknologi, som defineret i forordningen, og ligesom Danmark screener både Tyskland, Nederlandene og Sverige også visse yderligere teknologier. Storbritannien har udvalgt 17 sektorer, som primært omfatter de kritiske teknologier i forordningen, dog med tilføjelser af visse kategorier, så som "kritiske leverandører til regeringen".

Sagsbehandlingstider

Erhvervsstyrelsens undersøgelse viser, at Danmark har en relativt kort gennemsnitlig sagsbehandlingstid i investeringsscreeningssager sammenlignet med de øvrige lande i undersøgelsen. Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid på alle ansøgninger og anmeldelser (på tværs af fase 1 og fase 2) ligger på omkring 30 kalenderdage. Se bilag 1 for en nærmere gennemgang af udviklingen i Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid. Nederlandene oplyste en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 40 kalenderdage. Storbritannien oplyste, at de behandlede samtlige ansøgninger inden for

en frist på 37 kalenderdage, og 96,6 % af disse blev godkendt uden behov for yderligere undersøgelser.[15] Frankrig oplyste ikke et konkret gennemsnit, men oplyste at sager, der ikke krævede nærmere undersøgelse, afgjordes inden for 6 uger (42 kalenderdage). Tyskland oplyste, at 57 % af deres investeringsscreeningssager tog længere end 30 kalenderdage at behandle. Sverige offentliggør ikke deres gennemsnitlige sagsbehandlingstid.

Sagsmængde og andelen af indgreb

I dette afsnit sammenlignes det årlige antal investeringsscreeningssager og andelen af indgreb i de undersøgte lande. Som det fremgår af tabel 1 screenede Danmark 158 sager (ansøgninger og anmeldelser) efter investeringsscreeningsloven i 2023. Til sammenligning screenede Tyskland og Frankrig henholdsvis 257 og 255 sager i 2023, mens Storbritannien (847) og Sverige (1206) screenede væsentligt flere investeringsscreeningssager end de øvrige undersøgte lande. Nederlandene indførte først i løbet af 2023 en bredspektret screeningsordning for en række følsomme sektorer, hvorfor tal fra Nederlandene ikke er inkluderet i dette afsnit.

Der ses generelt en tendens til, at det er en relativt lav andel af investeringsscreeningssagerne, som myndigheder gør indgreb i. I Danmark, Storbritannien og Sverige gjorde myndighederne indgreb i under 1 % af sagerne, mens myndighederne i Tyskland gjorde indgreb i omkring 4 % af sagerne. Her adskiller Frankrig sig fra de øvrige undersøgte lande, da Frankrig udsteder tilladelse på visse standardiserede vilkår i en relativt høj andel af investeringsscreeningssagerne (omkring 24 %).

TABEL 1

Antal årlige investeringsscreeningssager og indgreb for Danmark, Tyskland, Frankrig, Storbritannien og Sverige (2023-2024)*

	Antal sager	Tilladelser på nærmere vilkår	Afslag	Andel af sager med indgreb
Danmark	158	0	1	0,6 %
Frankrig	255	60**	N/A**	23,5 %**
Tyskland	257	10	0	3,9 %

[15] Storbritannien har oplyst et tal på 30 *hverdage*, mens de øvrige landes tal er kalenderdage (inkl. weekender og helligdage). Storbritanniens sammenlignelige sagsbehandlingstid er derfor reelt ca. 37 kalenderdage.

Storbritannien	847	5	0	0,6%
Sverige	1206	5	0	0,4 %

* For Danmark, Tyskland og Frankrig er det årlige antal sager og indgreb opgjort for 2023. Sverige indførte først investeringsscreening i december 2023 og tallene for Sverige dækker derfor over perioden fra den 1. december 2023 til og med 29. november 2024. (Statistiska uppgifter kring UDI - ISP). For Storbritannien er det årlige antal sager opgjort fra 1. april 2023 til 31. marts 2024.

** Det bemærkes, at Frankrig ud over individuelle vilkår desuden indsætter standardvilkår i afgørelsen af visse sagstyper, hvilket bidrager til et højere antal sager i denne kategori. Frankrig har ikke oplyst antallet af afslag i perioden, hvorfor andelen af sager med indgreb ikke tager højde for eventuelle afslag i perioden.

Det skal dog bemærkes, at antallet af indgreb efter investeringsscreeningsmekanismerne kan variere fra år til år. I Danmark har myndigheder i løbet af de første fire år gjort indgreb over for tre investeringer, se mere herom i afsnittet om afgørelser i bilag 1.

Opsummering

Samlet set viser de beskrevne parametre ovenfor, at Danmarks investeringsscreeningsmekanisme omfatter et relativt bredt spektrum af sektorer og aktiviteter, herunder særlige økonomiske aftaler og greenfield-investeringer, sammenlignet med de øvrige undersøgte lande. Danmark placerer sig med den korteste gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de undersøgte lande, ligesom undersøgelsen bekræfter, at der generelt foretages ganske få indgreb overfor de screenede investeringer.

Konklusionen fra Erhvervsstyrelsens undersøgelse bekræftes af et studie gennemført af en gruppe økonomer fra de franske og italienske nationalbanker i 2023. Studiet måler en række landes investeringsscreeningsmekanismer på udvalgte parametre og giver et samlet overblik over hvor restriktive screeningsmekanismerne er i de pågældende lande.[16] Studiet placerer overordnet Danmarks investeringsscreeningsmekanisme i midten ift. mekanismens restriktivitet. I denne undersøgelse er screeningsmekanismerne målt på lignende parametre som f.eks. 1) geografisk afgrænsning af investorer, 2) hvilke sektorer, der screenes, 3) tærskelværdier, 4) screeningsproces, herunder sagsbehandlingsfrister og 5) indgreb. Mens dette studie også fremhæver, at Danmarks screeningsmekanisme

[16] Banque de France, Who's Afraid of Foreign Investment Screening?, oktober 2023, WP #927, https://www.banque-france.fr/en/publications-and-statistics/publications/whos-afraid-foreign-investment-screening

omfatter et relativt bredt spektrum af sektorer og dermed udgør en mere restriktiv ordning, rangeres Danmark lempeligere end en række lande på andre parametre blandt andet grundet kortere sagsbehandlingsfrister end i en række andre lande.

Effekten af screening på investeringsklimaet i Europa og Danmark

Via en gennemgang af investeringsdata fra OECD samt forskningslitteratur om investeringsscreening, afdækkes det i dette afsnit, hvorvidt investeringsscreening har haft indvirkning på investeringsklimaet i Europa og Danmark.

Det er ikke muligt at konkludere noget med sikkerhed om investeringsscreenings betydning for investeringsklimaet. Det skyldes bl.a. den korte periode investeringsscreeningsloven har været i funktion, og at mængden af direkte investeringer fra udlandet generelt er en meget volatil størrelse, som kan variere betydeligt fra år til år.

Ser man i første omgang på omfanget af udenlandske investeringer i Danmark det seneste årti (jf. figur 4 nedenfor), fremgår det, at omfanget overordnet set har varieret betydeligt fra år til år – fra 245 millioner USD i 2016 til 9,7 milliarder USD i 2023.

FIGUR 4

Udviklingen i udenlandske investeringer i Danmark målt i mio. USD (FDI inflows, 2014-2023)*

*Grafen er baseret på OECDs tal for FDI inflows udgivet juli 2024 (oecd.org). 'FDI Inflow' dækker over egenkapital, der investeres i Danmark af udenlandske investorer, samt danske datterselskabers interne virksomhedsgæld til udenlandske moderselskaber og udenlandske investorers geninvestering af overskud fra eksisterende investeringer (side 12 i FDI-in-Figures-April-2024.pdf (oecd.org)). OECDs tal

for Danmark indeholder ikke kapital, der kanaliseres gennem *special purpose entities*, da investeringer i disse enheder typisk ikke forbliver i den danske økonomi (Foreign direct investment (FDI) | OECD).

Investeringsscreeningsloven trådte i kraft i 2021 – et år hvor der jf. figur 4 var en stor stigning i udenlandske investeringer i Danmark i forhold til de lave tal året forinden – fra 1,6 milliarder USD i 2020 til 8,4 milliarder USD i 2021. I de to år efter investeringsscreeningslovens ikrafttræden har omfanget af udenlandske investeringer dog været nogenlunde stabilt på 8,4 milliarder USD i 2021, 7,9 milliarder USD i 2022 og 9,7 milliarder USD i 2023. Til sammenligning har det årlige niveau af udenlandske investeringer i Danmark i perioden op til lovens ikrafttræden jf. figur 4 varieret betydeligt, med laveste niveau i 2016 med kun 245 mio. USD og højest niveau i 2019 med 7,1 milliarder USD. I tillæg til, at investeringstallene har været relativt stabile i perioden efter investeringsscreeningslovens ikrafttræden, har de således også været relativt høje i forhold til perioden op til lovens ikrafttræden.

De relativt høje og stabile tal for udenlandske investeringer i Danmark i perioden efter investeringsscreeningslovens ikrafttræden er bemærkelsesværdige set i lyset af tendenserne på europæisk og globalt plan. Ser man på udviklingen i den samme periode for udenlandske investeringer i EU-landene samlet set, danner der sig jf. figur 5 et noget anderledes billede. Siden 2015 har der overordnet set tegnet sig en tendens med faldende niveau af udenlandske investeringer i EU-landene. I 2022 faldt udenlandske investeringer i EU-landene til et negativt niveau, men steg til et positivt niveau i 2023 – begge dele primært på grund af store udsving i Luxembourg og Nederlandene. Ser man bort fra disse to lande, faldt tilstrømningen af investeringer til de øvrige EU-lande, med fald i flere af de større modtagerlande.[17]

[17] UNCTAD, Global Investment Trends Monitor, Issue 46, januar 2024, https://unctad.org/system/files/official-document/diaeiainf2024d1_en.pdf

FIGUR 5

Udviklingen i udenlandske investeringer i EU-landene (EU27) målt i mio. USD*

*Grafen er baseret på OECDs tal for FDI inflows udgivet juli 2024. FDI inflow dækker over egenkapital, der investeres i EU-landene af udenlandske investorer, samt europæiske datterselskabers interne virksomhedsgæld til udenlandske moderselskaber og udenlandske investorers geninvestering af overskud fra eksisterende investeringer (FDI-in-Figures-April-2024.pdf (oecd.org)). Når værdien af FDI-inflows i 2022 er negativ, skyldes det, at værdien af udenlandske investorers afhændede aktiver overstiger værdien af nye udenlandske investeringer (FDI-in-Figures-April-2024.pdf (oecd.org))

På globalt plan rapporterer OECD ligeledes om faldende investeringsstrømme i både 2022 og 2023. I 2023 skrumpede de globale investeringsstrømme med 7% og to tredjedele af OECD-landene oplevede en nedgang.[18] På et baggrundstæppe af faldende investeringsstrømme på europæisk og globalt plan, har tendenserne for udenlandske investeringer i Danmark de sidste to år således været stabile.

Det er dog ikke helt klart, om de relativt stabile danske tal de sidste år betyder, at investeringsscreeningsloven ikke har haft negativ effekt for Danmarks evne til at tiltrække udenlandske investeringer. Der er ikke enighed i den videnskabelige litteratur med hensyn til de økonomiske effekter af investeringsscreeningsordninger generelt. Økonomer ved de franske og italienske nationalbanker foretog i 2023 en undersøgelse af, hvor restriktive en række landes investeringsscreeningsregimer var, og om restriktive

[18] OECD, FDI in Figures, april 2024, https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/fdi/FDI-in-Figures-April-2024.pdf/_jcr_content/renditions/original./FDI-in-Figures-April-2024.pdf

screeningsmekanismer har konsekvenser for investeringsklimaet.[19] Studiet peger på, at den nylige stramning af mange nationale investeringsscreeningsmekanismer overordnet set ikke har ført til en ændring i, hvilke lande der er de mest attraktive mål for investeringer. Studiet viser desuden, at restriktive investeringsscreeningsregimer kan sameksistere med et ellers åbent investeringsmiljø.

I modsætning til ovenstående tyder resultaterne i et working paper fra Kiel-instituttet på, at investeringsscreening kan have en negativ konsekvens for, hvor attraktivt det er, at investere inden for de sektorer, som bliver underlagt screening. Baseret på data for 43 EU- og OECD-lande estimerer studiet, at antallet af virksomhedsfusioner reduceres med mellem 11,7 og 16 % inden for screenede sektorer.[20]

Det er derudover vigtigt at holde sig for øje, at der i de senere år internationalt set er sket en øget anvendelse af investeringsscreening og andre økonomiske sikkerhedsredskaber, herunder af stormagter, til at fremme sikkerheds- og handelspolitiske formål. Det er medvirkende til, at investeringsscreening i højere grad er blevet et grundvilkår for international handel, investorer skal forholde sig til, uanset hvor de ønsker at foretage investeringer.

På baggrund af tallene for det danske investeringsklima samt den videnskabelige litteratur på området kan der således ikke siges noget endegyldigt om investeringsscreeningslovens effekter på Danmarks evne til at tiltrække investeringer. Det kan dog konstateres, at – i en periode med faldende investeringsstrømme på europæisk plan – har udenlandske investeringer ind i Danmark været stabile.

[19] Banque de France, Lorenzo Bencivelli, Violaine Faubert, Florian Le Gallo, Pauline Négrin, Working Paper Series no. 927, Who's Afraid of Foreign Investment Screening?, https://www.banque-france.fr/en/publications-and-statistics/publications/whos-afraid-foreign-investment-screening

[20] KIEL Working Paper, Mild Deglobalization: Foreign Investment Screening and Cross-Border Investment, marts 2024, https://www.ifw-kiel.de/fileadmin/Dateiverwaltung/IfW-Publications/fis-import/353bd43f-eb7a-4926-a595-661184a12fdf-KWP2265.pdf

Bilag 1: Oversigt over de identificerede problemstillinger, forbedringstiltag og anbefalinger i evalueringen

Nedenfor opridses de problemstillinger, som evalueringen af investeringsscreeningsloven har identificeret, samt Erhvervsstyrelsens administrative forbedringstiltag og anbefalinger til justering af investeringsscreeningslovens regler på baggrund af de identificerede problemstillinger.

Problemstillinger	**Forbedringstiltag og anbefalinger**
Investeringer	
En høringspart foreslog, at investeringer fra OECD-lande undtages fra screening	Erhvervsstyrelsen vurderer, at det er nødvendigt at opretholde den nuværende afgrænsning af investorer for at undgå omgåelse af loven. Samtidig ses at andre sammenlignelige europæiske lande også screener EU-intra investeringer (dvs. en investering, hvor en investor fra et EU-land investerer i et andet EU-land) Den nye investeringsscreeningsforordning kommer også til at omfatte EU-intra investeringer, hvor investorer er ultimativt kontrolleret af individer eller entiteter fra tredjelande.
Uklart hvornår der foreligger *kontrol ved andre midler*	Erhvervsstyrelsen vil præcisere, hvornår der kan foreligge *kontrol ved andre midler* gennem ændring af procedurebekendtgørelsen.
Lovens anvendelse på *koncerninterne omstruktureringer* er unødigt vidtgående	Erhvervsstyrelsen vil undersøge, om det er muligt at afgrænse reglerne, så omstruktureringer inden for en koncern undtages i situationer, hvor omstruktureringen ikke vurderes at give anledning til sikkerhedsmæssige bekymringer. Erhvervsstyrelsen vil tage afsæt i undtagelsen for koncerninterne omstruktureringer, som fremgår af den nye investeringsscreeningsforordning.
Undtagelsen af *filialer* af udenlandske selskaber harmonerer dårligt med lovens formål	Erhvervsstyrelsen vil se nærmere på, om der kan laves en afgrænsning, hvormed investeringer i og aftaler med visse typer af filialer af udenlandske virksomheder omfattes af loven i de tilfælde, hvor det kan udgøre en sikkerhedsmæssig risiko.
Lovens anvendelse på *greenfield-investeringer* er unødigt vidtgående	Erhvervsstyrelsen vil undersøge, om der er mulighed for at målrette anvendelsesområdet for screening af greenfield-investeringer under hensyn til fortsat at kunne imødegå de trusler, der kan følge af greenfield-investeringer. Erfaringer fra sammenlignelige lande vil blive inddraget.
Særlige økonomiske aftaler	
Usikkerhed forbundet med kravet om *kontrol og betydelig indflydelse* ved særlige økonomiske aftaler	Erhvervsstyrelsen vil se på, om det er muligt at indføre en anden juridisk afgrænsning af omfattede særlige økonomiske aftaler end den nuværende afgrænsning af 'kontrol eller betydelig indflydelse'. Erhvervsstyrelsen vil derudover igangsætte tiltag for at forbedre vejledningsindsatsen ift. den gældende afgrænsning.

Manglende samspil med udbudslovgivningen	Erhvervsstyrelsen vil undersøge, hvordan mulighederne for at håndtere sikkerhedsmæssige bekymring i udbudsbetingelser kan samtænkes bedre med investeringsscreeningsloven. Erhvervsstyrelsen vil endvidere undersøge mulighederne for, om der kan foretages en tidligere screening, under hensyntagen til, at antallet af screeninger ikke skal stige væsentligt. Erhvervsstyrelsen vil se på mulighederne for, at underleverandører kan screenes i situationer, hvor det vurderes proportionelt ud fra et sikkerhedsperspektiv.
Joint ventures finder kun meget sjældent anvendelse i praksis	Erhvervsstyrelsen vil i samarbejde med andre relevante myndigheder undersøge mulighederne for justering af investeringsscreeningslovens regler fsva. screening af forsknings- og udviklingssamarbejder.
Afgrænsningen af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter	
Behov for nærmere afgrænsning af *dual-use*	Erhvervsstyrelsen vil afsøge mulighederne for at udarbejde vejledningsmateriale med eksempler på "catch-all" produkter, der kan være omfattet af de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter efter investeringsscreeningsloven.
Uklarhed om anvendelsesområdet for *kritisk teknologi* og *kritisk infrastruktur*	Erhvervsstyrelsen vil i dialog med relevante myndigheder afsøge mulighederne for at præcisere, hvad der falder inden for og uden for anvendelsesområdet for kritisk teknologi og kritisk infrastruktur.
Behov for afklaring af snitflader til sektorspecifikke lovgivninger	Erhvervsstyrelsen har udarbejdet vejledningstekst om forholdet mellem investeringsscreeningsloven og lov om sikkerhed og beredskab i telesektoren, som fremgår af styrelsens hjemmeside.
Administrationen af investeringsscreeningsloven	
Behov for optimering af Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingsproces	Erhvervsstyrelsen har løbende fokus på at optimere sagsbehandlingsprocessen og vil se på tiltag til at optimere sagsbehandlingsprocessen yderligere. Erhvervsstyrelsen er enig i, at det er vigtigt, at sagerne hurtigt kan erklæres fuldstændige, og det er et kontinuerligt fokuspunkt i indretningen af styrelsens sagsbehandlingsprocedurer.
Manglende åbenhed	Det vurderes centralt, at fortroligheden i forhold til national sikkerhed og offentlig orden opretholdes, idet lovens formål alternativt kan blive udvandet. Erhvervsstyrelsen har dog under hensyn til fortroligheden iværksat tiltag for at sikre større åbenhed omkring administrationen af investeringsscreeningsloven. Erhvervsstyrelsen offentliggjorde i juli 2025 statistik over antallet af sager, fordelingen mellem sager afgjort i fase 1 og fase 2, afgørelser i sagerne og gennemsnitlig sagsbehandlingstid. Statistikken er tilgængelig på styrelsens hjemmeside og opdateres kvartalsvis.
Flere høringsparter bemærkede, at danske virksomheders betydning for europæisk sikkerhed bør inddrages i afgørelser efter loven.	Erhvervsstyrelsen vurderer, at der som følge af investeringsscreeningsforordningens samarbejdsmekanisme allerede inddrages tværeuropæiske overvejelser om den danske virksomheds betydning for europæisk sikkerhed.
Flere høringsparter foreslog udvidelse af mulighederne for præscreening	Erhvervsstyrelsen lægger ikke op til at udvide præscreeningsordningen, men anerkender behovet for yderligere vejledning, jf. de øvrige forbedringstiltag og anbefalinger.

Behov for mere og bedre vejledning	Erhvervsstyrelsen vil lave en gennemgående opdatering af vejledningen på styrelsens hjemmeside. [Erhvervsstyrelsen har foretaget en opdatering af ansøgningsformularerne, så de er blevet mere letlæselige og med yderligere vejledning om oplysningskravene.]
Flere høringsparter opfordrede til, at det overvejes, om de nuværende sanktionsmuligheder er tilstrækkelige til at opfylde lovens formål.	På nuværende tidspunkt ser Erhvervsstyrelsen ikke et behov for at styrke sanktionsmulighederne, da der allerede eksisterer en række sanktionsmuligheder, der kan anvendes, herunder påbud om afvikling af en investering eller aftale og ekspropriation af privat ejendom.
En høringspart bemærkede, at der endnu ikke er udpeget særlige advokater mhp. domstolsprøvelse af afgørelser efter loven.	Justitsministeriet har oplyst, at Justitsministeriet den 23. september 2024 har antaget to advokater i medfør af investeringsscreeningsloven. Det følger af § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1063 af 3. august 2024 om advokater, der kan beskikkes i sager om screening af visse udenlandske direkte investeringer mv. i Danmark, at advokaterne antages for 2 år ad gangen.
Udviklingen i investeringsscreening i Danmark og sammenlignelige lande	
Behov for ensartet og forudsigelig regelanvendelse på tværs af EU-medlemslandene	Erhvervsstyrelsen deltog som dansk repræsentant i forhandlingerne vedrørende Kommissionens forslag til revideret investeringsscreeningsforordning. Danmark har i den sammenhæng haft fokus på at skabe fælles minimumsafgrænsninger og ensrette sagsbehandlingsprocesser på tværs af EU.

Bilag 2: Udviklingen i sager behandlet efter investeringsscreeningsloven

I dette bilag beskrives udviklingen i sagerne behandlet efter investeringsscreeningsloven i de første 4 år efter loven trådte i kraft. Bilaget omhandler dermed ansøgninger, frivillige anmeldelser og anmodninger om præscreeninger, som blev modtaget fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2025.

Den 1. juli 2023 blev investeringsscreeningsloven ændret og sagsbehandlingsprocessen – herunder fristerne for Erhvervsstyrelsen behandling af ansøgninger og anmeldelser – blev ændret. Hvor det er relevant, angives det derfor nedenfor, såfremt udviklingen beskrives for perioden før eller efter indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces.

Der gives indledningsvist et overblik over sagerne. Derefter beskrives udviklingen i sagerne vedrørende hhv. investeringer og særlige økonomiske aftaler, herunder ift. investorer, sektorer og afgørelser. Anmodningerne om præscreeningen beskrives særskilt. Bilaget afsluttes med en gennemgang af afgørelserne i sagerne og Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstider.

Overblik

Erhvervsstyrelsen modtog **814 sager** efter investeringsscreeningsloven i perioden fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2025. Sagerne fordeler sig mellem ansøgninger om tilladelser, frivillige anmeldelser og anmodninger om præscreening. Antallet af sager vedrørende udenlandske direkte investeringer er væsentligt højere end antallet af sager vedrørende særlige økonomiske aftaler, jf. tabel 2.

TABEL 2

Antallet af ansøgninger, anmeldelser og præscreeninger modtaget i perioden fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2025 fordelt på investeringer og særlige økonomiske aftaler

	Udenlandske direkte investeringer	Særlige økonomiske aftaler	I alt
Ansøgninger om tilladelser	487	86	**573**

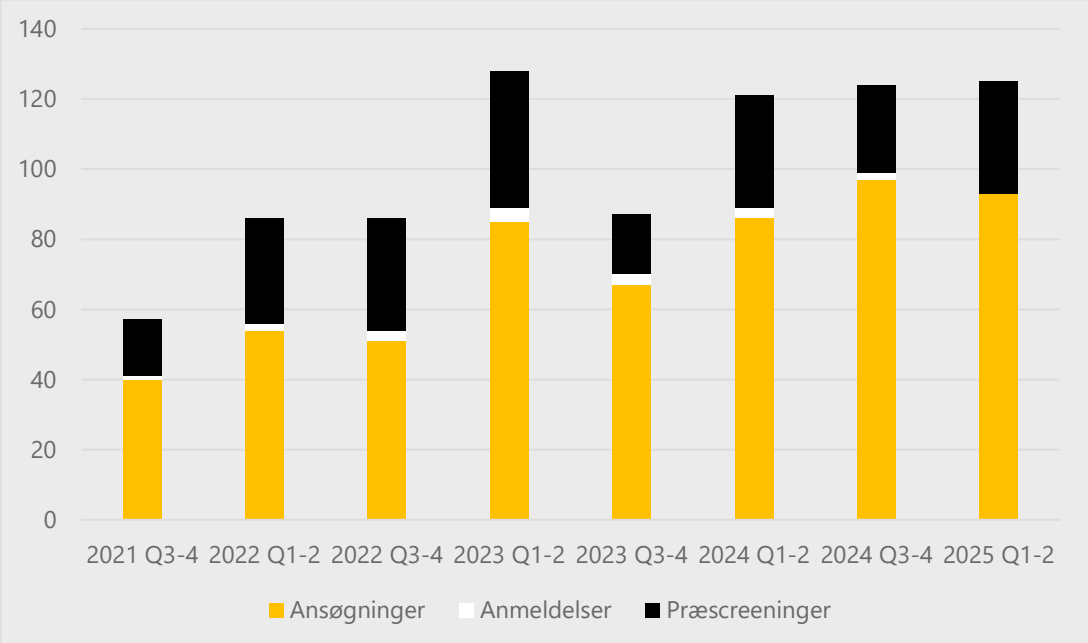
Frivillige anmeldelser	17	1	**18**
Præscreeninger	177	46	**223**
I alt	**681**	**133**	**814**

Erhvervsstyrelsen og erhvervsministeren gjorde indgreb i tre af sagerne, som blev modtaget i de første fire år. Alle sagerne omhandlede ansøgninger om tilladelse til at gennemføre investeringer i danske målvirksomheder. Erhvervsstyrelsen og erhvervsministeren vurderede, at investeringerne i disse tre tilfælde kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Der er således kun gjort indgreb i under 1 % af ansøgningerne behandlet efter loven. Afgørelserne efter loven fordelt efter sagstype beskrives nærmere nedenfor.

Antallet af sager behandlet efter loven har været stigende i løbet af de første fire år dog med enkelte udsving i udviklingen, jf. figur 6 nedenfor.

FIGUR 6

Udviklingen i antallet af ansøgninger, anmeldelser og præscreeninger pr. halvår 2021-2025

Siden EU's forordning om investeringsscreening trådte i kraft i oktober 2020, har Erhvervsstyrelsen desuden behandlet over **2.000 investeringsscreeningssager, notificeret af andre EU-medlemslande i henhold til investeringsscreeningsforordningen**. For mere information om samarbejdsmekanismen efter investeringsscreeningsforordningen se boksen herom i kapitel 1.

Udenlandske direkte investeringer

Erhvervsstyrelsen modtog 487 ansøgninger om tilladelse og 17 frivillige anmeldelser vedrørende udenlandske direkte investeringer i de første 4 år.

Ansøgningerne og anmeldelserne omhandlede primært erhvervelse af ejerandele, eller stemmerettigheder, mens en mindre andel af sagerne omhandlede tilsvarende kontrol ved andre midler eller stiftelse af nye danske virksomheder (greenfield-investeringer), jf. tabel 3.

TABEL 3

Ansøgninger vedrørende udenlandske direkte investeringer: Fordeling mellem de forskellige former for investeringer

	Antal sager
Erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder	433
Kontrol ved andre midler	25
Stiftelse af nye danske virksomheder	29
I alt	**487**

Af ansøgningerne, der vedrørte erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder, omhandlede en mindre andel af disse koncerninterne omstruktureringer (27 sager) og investeringer i danske filialer af udenlandske selskaber (4 sager). Se afsnittene vedrørende koncerninterne omstruktureringer og filialer i kapitel 2 for en nærmere beskrivelse af disse sagstyper.

Oftest forekommende oprindelseslande for udenlandske investorer

I ansøgningerne om tilladelse til at gennemføre en udenlandsk direkte investering, skal det angives, hvem den direkte investor er, og hvem den ultimative investor er, dvs. hvem den direkte investor ultimativt er ejet eller kontrolleret af. En udenlandsk investor kan

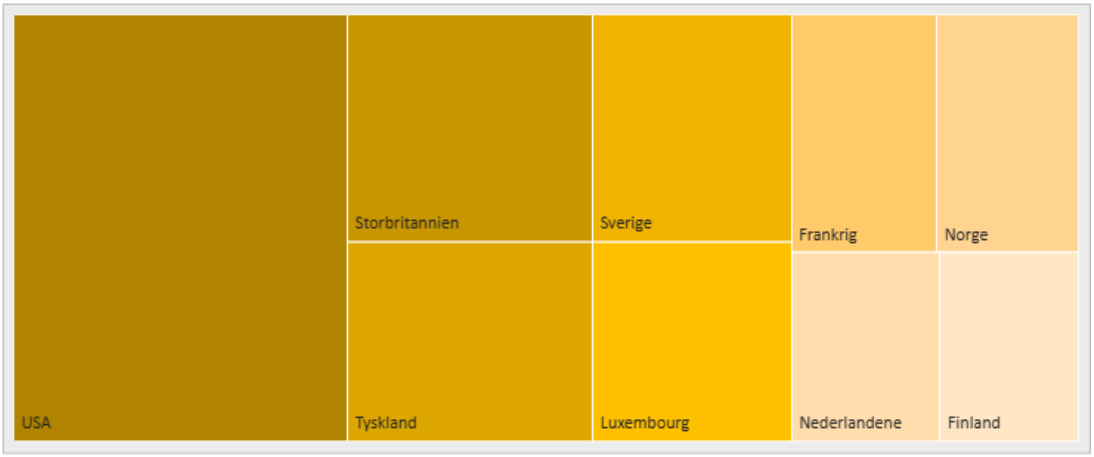
være en fysisk person (her ses der på statsborgerskab) eller virksomhed (her ses der på, hvor virksomheden er hjemmehørende).

I ansøgningerne om tilladelse til at gennemføre udenlandske direkte investeringer var den **direkte investor** oftest hjemmehørende i Danmark (22 % af sagerne), USA (14 % af sagerne) eller Storbritannien (10 % af sagerne). Investeringsscreeningsloven omfatter også virksomheder, der er hjemmehørende i Danmark, som udenlandske investorer, hvis de er en dattervirksomhed eller filial af en virksomhed uden for Danmark, eller hvis en udenlandsk statsborger eller en virksomhed uden for Danmark har kontrol eller betydelig indflydelse på den danske virksomhed. Den direkte investor er ofte et selskab, som den udenlandske investor har oprettet til brug for gennemførelsen af investeringen – f.eks. et *Special Purpose Vehicle*-selskab. Det er dermed ikke unormalt, at den direkte investor er hjemmehørende i Danmark.

I ansøgningerne om tilladelse til at gennemføre udenlandske direkte investeringer var den **ultimative investor** oftest hjemmehørende i USA (28 % af sagerne), Storbritannien (11 % af sagerne) eller Tyskland (10 % af sagerne), jf. figur 7.

FIGUR 7

Hyppigst forekommende oprindelseslande for ultimative investorer* i ansøgninger om tilladelser til at gennemføre udenlandske direkte investeringer

*Den ultimative investor er den enhed, som ultimativt kontrollerer den direkte investor. En ansøgning kan omhandle flere ultimative investorer. I så fald er alle de involverede ultimative investorer talt med i opgørelserne.

Ved sammenligning med Europa Kommissionens rapport udgivet i oktober 2025, som viser den samlede statistik for EU-medlemslande for 2024, ses mange af de samme lande. USA og Storbritannien er blandt de hyppigst forekommende investorer både i Danmark og på tværs af EU. Andre lande, der ofte optræder i danske investeringer, inkluderer Tyskland, Sverige, Luxembourg, Frankrig, Norge, Nederlandene og Finland.

Sektorer

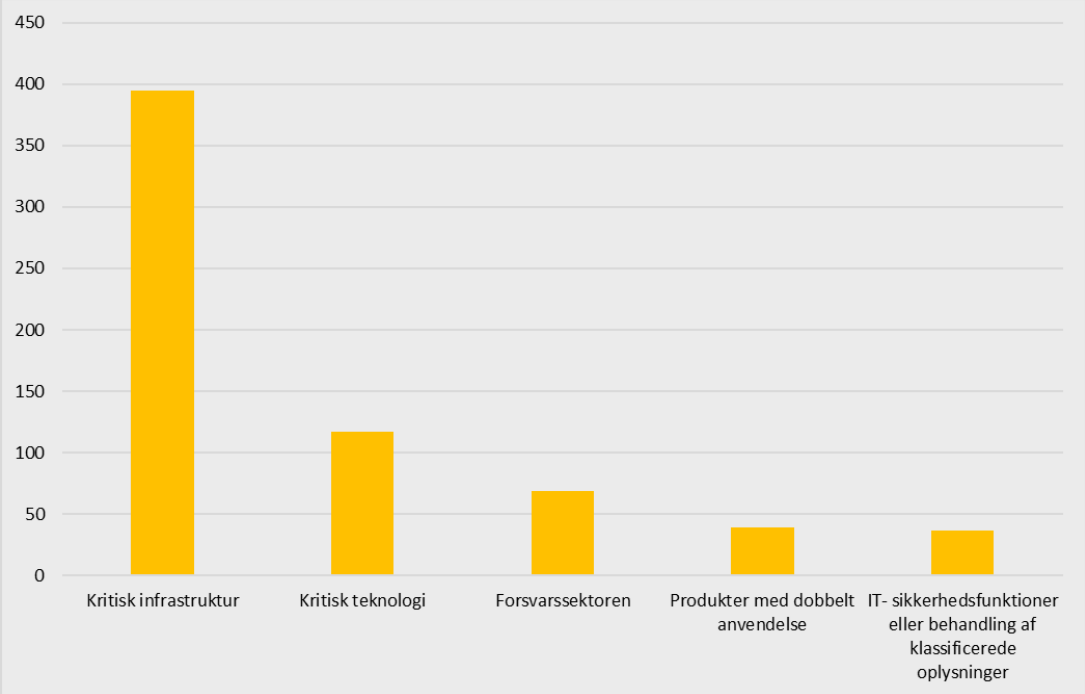
Når en udenlandsk investor søger om tilladelse til at gennemføre en udenlandsk direkte investering i en dansk virksomhed skal investoren afkrydse i ansøgningsskemaet, hvilke(n) af de fem særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, som den danske målvirksomhed formodes at være inden for. Hvis en dansk målvirksomhed formodes at være inden for flere af de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter afkrydses alle relevante sektorer i ansøgningen. Én ansøgning kan dermed vedrøre flere af de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter.

Se kapitel 4 for en nærmere beskrivelse af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter.

I størstedelen af de 487 ansøgninger vedrørende udenlandske direkte investeringer modtaget i de første fire år havde den udenlandske investor afkrydset, at den danske målvirksomhed eller enhed relaterede sig til kritisk infrastruktur (395 sager), mens de øvrige sektorer afkrydsedes mindre hyppigt, jf. figur 8.

FIGUR 8

Ansøgningerne vedrørende udenlandske direkte investeringer: Antal sager, hvor den udenlandske investor havde afkrydset hver af de fem særligt følsomme sektorer eller aktiviteter*

*Ved indsendelse af en ansøgning efter investeringsscreeningsloven skal den udenlandske investor afkrydse, hvilke(n) af de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, som målvirksomheden, og dermed investeringen, vedrører. En målvirksomhed eller enhed kan vedrøre flere af de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter og én ansøgning kan

dermed tælles med under flere af de særligt følsomme sektorer i opgørelsen. Opgørelsen er baseret på, hvad den udenlandske investor har afkrydset i ansøgningsskemaet.

Ansøgningerne, hvor den udenlandske investor havde afkrydset kritisk infrastruktur, omhandlede oftest energisektoren (165 sager), informations- og kommunikationsteknologi (IKT) (108 sager) og sundhed (84 sager), jf. tabel 4.

TABEL 4

Ansøgninger vedrørende udenlandske direkte investeringer omhandlende kritisk infrastruktur: Antal sager, hvor den udenlandske investor havde afkrydset hver af de samfundsvigtige sektorer* (de fem sektorer, der oftest var afkrydset)

	Antal sager
Energisektoren	165
Informations- og kommunikationsteknologi (IKT)	108
Sundhed	84
Transport	59
Finans og økonomi	30

*Såfremt den udenlandske investor ved indsendelse af en ansøgning efter investeringsscreeningsloven afkrydser at målvirksomheden vedrører kritisk infrastruktur, skal den udenlandske investor angive, hvilke(n) af de samfundsvigtige sektorer, som målvirksomheden eller enheden vedrører. En målvirksomhed eller enhed kan vedrøre flere af de samfundsvigtige sektorer og én ansøgning kan dermed tælles med under flere sektorer i opgørelsen. Opgørelsen er baseret på, hvad den udenlandske investor har afkrydset i ansøgningsskemaet.

Kritisk teknologi var den anden mest afkrydsede særligt følsomme sektor i ansøgningerne vedrørende udenlandske direkte investeringer (117 sager), jf. figur 8. I disse sager, hvor den udenlandske investor havde afkrydset kritisk teknologi, omhandlede sagerne oftest teknologier til industriel energilagring, energikonvertering og energitransport (28 sager), teknologier til beskyttelse af cyber- og informationssikkerhed (27 sager) og bioteknologi (18 sager), jf. tabel 5.

TABEL 5

Ansøgninger vedrørende udenlandske direkte investeringer omhandlende kritisk teknologi: Antal sager, hvor den udenlandske investor havde afkrydset hver af de kritiske teknologier* (de seks teknologier, der oftest var afkrydset)

	Antal sager
Teknologier til industriel energilagring, energikonvertering og energitransport	28
Teknologier til beskyttelse af cyber- og informationssikkerhed	27
Bioteknologi inden for syntetisk biologi	18
Avanceret industriel robotteknologi	12
Kunstig intelligens og maskinlæring	12
Kvanteteknologi	9

*Såfremt den udenlandske investor ved indsendelse af en ansøgning efter investeringsscreeningsloven afkrydser at målvirksomheden vedrører kritisk teknologi, skal den udenlandske investor angive, hvilke(n) af de kritiske teknologier, som målvirksomheden vedrører. En målvirksomhed kan vedrøre flere af de kritiske teknologier, og én ansøgning kan dermed tælles med under flere teknologier i opgørelsen. Opgørelsen er baseret på, hvad den udenlandske investor har afkrydset i ansøgningsskemaet.

Særlige økonomiske aftaler

I de første fire år modtog Erhvervsstyrelsen 86 ansøgninger om tilladelser til at indgå særlige økonomiske aftaler, hvoraf 69 omhandlede offentlige udbud. Derudover modtog Erhvervsstyrelsen 1 frivillig anmeldelse vedrørende en særlig økonomisk aftale.

Drifts- eller serviceaftaler udgjorde 43 % af det samlede antal ansøgninger og anmeldelser vedrørende særlige økonomiske aftaler, jf. tabel 6.

TABEL 6

Ansøgninger og anmeldelser vedrørende særlige økonomiske aftaler: Fordeling mellem aftaletyper

	I alt
Drifts- eller serviceaftaler	37
Leverandøraftaler	31
Kombineret leverandør og drifts- eller serviceaftale	18
Joint ventures (forsknings- og udviklingssamarbejder)	1

Oftest forekommende oprindelseslande for udenlandske aftaleparter

I løbet af de første fire år blev 69 % af ansøgningerne vedrørende særlige økonomiske aftaler indsendt af danske virksomheder, som var under kontrol af et tredjeland. Omkring 11 % af ansøgningerne blev indsendt af virksomheder hjemmehørende i USA.

Når der ses på oprindelseslandene for de virksomheder, som ultimativt kontrollerede de direkte aftaleparter, var Australien (24 %), USA (21 %) og Japan (20%) de mest repræsenterede lande.

Se mere om investeringsscreeningslovens regler ift. hvilke udenlandske aftaleparter, der er omfattede i afsnittet herom i kapitel 3.

Sektorer

Som nævnt ovenfor omhandlede 69 ud af de 86 ansøgninger om tilladelse til at indgå særlige økonomiske aftaler offentlige udbud. Offentlige myndigheder er omfattet som part efter investeringsscreeningsloven for så vidt angår særlige økonomiske aftaler, hvis de er inden for kritisk infrastruktur. Derudover skal selve aftalen opfylde betingelserne for at være en særlig økonomisk aftale og den vindende tilbudsgiver skal være hjemmehørende uden for EU/EFTA eller være kontrolleret af parter uden for EU/EFTA for at indgåelsen af aftalen er omfattet af investeringsscreeningsloven. Aftalen vil være omfattet af tilladelseskravet, hvis den vedrører en af de særligt følsomme sektorer.

I 78 % af ansøgningerne vedrørende særlige økonomiske aftaler havde den udenlandske aftalepart afkrydset, at ansøgningen vedrørte kritisk infrastruktur, herunder oftest informations- og kommunikationsteknologi (IKT) eller energisektoren.

I 20 % af sagerne havde den udenlandske aftalepart afkrydset, at ansøgningen vedrørte forsvarssektoren, og i 6 % af sagerne havde den udenlandske aftalepart afkrydset, at ansøgningen vedrørte IT-sikkerhedsfunktioner eller behandling af klassificerede oplysninger. 5 % af sagerne vedrørte kritisk teknologi.

Præscreening

En præscreening er en frivillig mulighed, der giver danske virksomheder og investorer mulighed for at få en vurdering af, om en planlagt investering eller særlig økonomisk aftale er inden for kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur. Herunder har nystiftede danske virksomheder mulighed for at få en vurdering af, om de er inden for kritisk

teknologi eller kritisk infrastruktur eller er omfattede af undtagelsen for nystiftede virksomheder. Se afsnittet vedrørende præscreening i kapitel 5 for en nærmere beskrivelse af reglerne for præscreening.

Erhvervsstyrelsen modtog i de første fire år 223 anmodninger om præscreeninger, hvoraf størstedelen omhandlede planlagte udenlandske direkte investeringer, jf. tabel 7.

TABEL 7

Antal præscreeningsanmodninger modtaget i de første fire år

	Antal
Vedrørende investeringer	170
Vedrørende særlige økonomiske aftaler	46
Vedrørende nystiftede virksomheder	7
I alt	**223**

Der ses en klar tendens til, at præscreeningsanmodninger vedrørende investeringer oftest blev indsendt af den udenlandske investor (i 79 % af disse sager), mens præscreeningsanmodninger vedrørende særlige økonomiske aftaler oftest blev indsendt af den danske virksomhed på vegne af den udenlandske aftalepart (i 63 % af disse sager).

Sektorer

Som nævnt ovenfor giver præscreeningen en mulighed for at få en afklaring på om en konkret investering eller aftale vurderes at være inden for kritisk teknologi og/eller kritisk infrastruktur.

I størstedelen af sagerne blev der anmodet om afklaring af, om investeringen eller den særlige økonomiske aftale vedrørte kritisk infrastruktur. Anmodningerne, der omhandlede investeringer inden for kritisk infrastruktur, relaterede sig oftest til energisektoren, sundhed og informations- og kommunikationsteknologi (IKT). Anmodningerne, der omhandlede særlige økonomiske aftaler inden for kritisk infrastruktur, relaterede sig primært til informations- og kommunikationsteknologi (IKT).

I 15 % af sagerne blev der anmodet om afklaring af, om investeringen eller den særlige økonomiske aftale vedrørte kritisk teknologi. Anmodningerne, der omhandlede investeringer inden for kritisk teknologi, relaterede sig oftest til bioteknologi.

Erhvervsstyrelsens vurderinger ifm. præscreeningsanmodninger

Erhvervsstyrelsen kan udstede en bekræftelse på, at den påtænkte udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale ud fra de foreliggende oplysninger ikke vedrører kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur. Erhvervsstyrelsen kan endvidere udstede bekræftelse på, at en nystiftet dansk virksomhed er omfattet af undtagelsen for nystiftede virksomheder.

Erhvervsstyrelsen kan kræve en ansøgning om tilladelse til den påtænkte udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er behov for oplysninger, udover hvad der fremgår af henvendelsen om præscreening.

Hvis en dansk virksomhed har anmodet om vurderingen på vegne af den udenlandske investor, kan Erhvervsstyrelsen informere virksomheden om, at det vil være nødvendigt for den udenlandske investor at ansøge om tilladelse.

I præscreeningsanmodninger vedrørende investeringer og særlige økonomiske aftaler udstedte Erhvervsstyrelsen en bekræftelse på, at investeringen eller aftalen ikke vedrørte kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur i 57 % af sagerne. I præscreeningsanmodninger vedrørende særlige økonomiske aftaler udstedte Erhvervsstyrelsen en bekræftelse på, at aftalen ikke vedrørte kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur i halvdelen af sagerne. I præscreeningsanmodninger vedrørende undtagelsen for nystiftede virksomheder udstedte Erhvervsstyrelsen en bekræftelse på, at virksomheden var omfattet af undtagelsen for nystiftede virksomheder i størstedelen af sagerne, jf. tabel 8.

TABEL 8

Andel af præscreeningsanmodningerne, hvor Erhvervsstyrelsen udstedte en bekræftelse på, at investeringen eller aftalen ikke vedrørte kritisk teknologi eller kritisk infrastruktur, eller var omfattet af undtagelsen for nystiftede virksomheder

	Andel
Vedrørende investeringer	57 %
Vedrørende særlige økonomiske aftaler	50 %
Vedrørende nystiftede virksomheder	86 %

Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid på besvarelse af præscreeningsanmodninger er 14 kalenderdage.

Afgørelser

Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed og træffer afgørelser efter investeringsscreeningsloven. Erhvervsstyrelsen screener ansøgninger og anmeldelser for om de påtænkte udenlandske direkte investeringer eller særlige økonomiske aftaler kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. For mere information om Erhvervsstyrelsen og erhvervsministerens afgørelsesmuligheder efter investeringsscreeningsloven se afsnittet herom i kapitel 1.

Tabel 9 viser en oversigt over Erhvervsstyrelsen og erhvervsministerens afgørelser vedrørende **ansøgninger** om tilladelse til at gennemføre udenlandske direkte investeringer og indgå særlige økonomiske aftaler modtaget i de første tre år.

TABEL 9

Oversigt over afgørelser vedrørende ansøgninger om tilladelse til at gennemføre udenlandske direkte investeringer og indgå særlige økonomiske aftaler

	Udenlandske direkte investeringer	Særlige økonomiske aftaler	I alt
Tilladelse	339	52	**391**
Afvist at viderebehandle (dvs. ikke omfattet af loven)	125	23	**148**
Trukket tilbage af investor	11	8	**19**
Godkendt efter anmeldelsesordningen	8	3	**11**
Tilladelse på aftalte vilkår	1	0	**1**
Tilladelse på fastsatte vilkår	1	0	**1**
Afslag	1	0	**1**

Erhvervsstyrelsen udstedte tilladelse i 68 % af ansøgningerne om tilladelse til at gennemføre udenlandske direkte investeringer og indgå særlige økonomiske aftaler, som styrelsen modtog i de første fire år, jf. tabel 9. I 26 % af sagerne gav Erhvervsstyrelsen ansøgeren besked om, at den udenlandske direkte investering eller særlige økonomiske aftale ikke var omfattet af tilladelseskravet. Erhvervsstyrelsen afviste dermed at viderebehandle sagen, da investeringerne eller aftalerne ikke vedrørte de særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, eller sagens parter ikke var omfattet af investeringsscreeningsloven. Det bemærkes, at der i det første halvår efter lovens ikrafttrædelse var en betydeligt højere andel sager, hvor Erhvervsstyrelsen måtte afvise at behandle sagen videre (48 % i sidste halvdel af 2021), hvorefter andelen er faldet til et lavere niveau. Den højere andel i perioden lige efter lovens ikrafttrædelse kan muligvis

ses som et udtryk for usikkerhed omkring lovens anvendelsesområde blandt ansøgerne i begyndelsen, og at denne usikkerhed er faldet over tid.

Erhvervsstyrelsen og erhvervsministeren har vurderet, at tre af de ansøgte investeringer i løbet af de første fire år udgjorde en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Erhvervsstyrelsen udstedte derfor tilladelse på nærmere aftalte vilkår i én sag, mens erhvervsministeren har givet afslag på én sag og fastsat nærmere vilkår for tilladelsen til én anden sag.

Erhvervsstyrelsen modtog i løbet af de første fire år **18 frivillige anmeldelser**, hvoraf 17 af disse omhandlede udenlandske direkte investeringer og 1 af dem omhandlede en særlig økonomisk aftale. Erhvervsstyrelsen udstedte en godkendelse i 16 af disse sager. Det var således vurderingen, at ingen af disse investeringer eller aftaler kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Derudover blev der givet tilladelse efter ansøgningsordningen i to anmeldelsessager, eftersom Erhvervsstyrelsen vurderede, at de pågældende sager vedrørte de særligt følsomme sektorer, og derfor var omfattet af tilladelseskravet i investeringsscreeningsloven.

Sagsbehandlingstider

Nedenfor opgøres sagsbehandlingstiderne for ansøgninger og anmeldelser modtaget før og efter den faseopdelte sagsbehandlingsproces. Det bemærkes, at fristerne for Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid blev opgjort i *hverdage* før indførelsen af den faseopdelte sagsbehandlingsproces og i *kalenderdage* efter indførelsen.[21] Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i hver af disse perioder er derfor opgjort i hhv. *hverdage* og *kalenderdage* i afsnittene nedenfor. Sagsbehandlingstiden regnes fra modtagelsen af en fuldt oplyst ansøgning.

[21] Med lovændringen i 2023 blev fristerne for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og anmeldelser ændret. Fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2023 var fristen for Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid *60 hverdage* med mulighed for forlængelse med yderligere *30 hverdage* i mere komplicerede sager.

Den 1. juli 2023 blev den faseopdelte sagsbehandlingsproces indført. Men den nye proces blev der indført en sagsbehandlingsfrist på *45 kalenderdage* for behandlingen af ansøgninger og anmeldelser i fase 1 og en sagsbehandlingsfrist på *125 kalenderdage* i fase 2 for de mere komplicerede sager.

Den faseopdelte sagsbehandlingsproces har medført en væsentligt kortere sagsbehandlingstid for størstedelen af ansøgningerne og anmeldelserne, hvilket beskrives nærmere nedenfor.

Før faseopdelingen

Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid på ansøgninger og anmeldelser modtaget i perioden fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2023 var på 28 *hverdage* (ansøgninger) og 24 *hverdage* (anmeldelser).[22]

Erhvervsstyrelsen afgjorde 96 % af ansøgningerne modtaget i perioden fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2023 inden for fristen på 60 hverdage, jf. tabel 10.

TABEL 10

Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid af ansøgninger modtaget i perioden fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2023

Antal ansøgninger med en sagsbehandlingstid på…	
op til 25 hverdage	140
mellem 26 og 30 hverdage	23
mellem 31 og 60 hverdage	48
mellem 61 og 90 hverdage	4
mere end 90 hverdage	5

I 4 % af sagerne forlængede Erhvervsstyrelsen sagsbehandlingen med yderligere 30 hverdage, da sagerne krævede yderligere undersøgelser for at kunne vurdere om det ansøgte udgjorde en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Efter faseopdelingen

Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid på ansøgninger og anmeldelser modtaget i perioden fra den 1. juli 2023 til og med den 30. juni 2025 var på 29

[22] Omregnet til *kalenderdage* var Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstider på 39 kalenderdage (ansøgninger) og 33 kalenderdage (anmeldelser) i perioden fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2023.

kalenderdage (ansøgninger) og 30 kalenderdage (anmeldelser). Sagsbehandlingstiden regnes fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning.

I gennemsnit erklærede Erhvervsstyrelsen ansøgningerne fuldstændige på 7 kalenderdage. Størstedelen af sagerne erklæredes fuldstændige inden for et par dage. Enkelte sager har taget lang tid at erklære fuldstændige, hvilket skyldes, at ansøgeren i visse tilfælde ikke fremsender den efterspurgte information.

Erhvervsstyrelsen udstedte en afgørelse i fase 1 i 97 % af ansøgningerne og anmeldelserne modtaget i perioden fra den 1. juli 2023 til og med den 30. juni 2025. 99 % af sagerne blev afgjort inden for fristen på 45 kalenderdage. I 1 % af sagerne besluttede Erhvervsstyrelsen at forlænge sagsbehandlingstiden i fase 1, da det vurderes, at der var behov for yderligere undersøgelser, men at sagen kunne færdigbehandles uden at indlede en formel fase 2-screening med dertilhørende yderligere oplysningskrav. I 73 % af sagerne udstedte Erhvervsstyrelsen en afgørelse inden for 30 kalenderdage, jf. tabel 11. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på ansøgninger, der blev afgjort i fase 1 var på 25 kalenderdage.

Erhvervsstyrelsen traf beslutning om at overføre 3 % af sagerne til fase 2, da der i disse sager var brug for yderligere undersøgelser for at kunne vurdere om det ansøgte udgjorde en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

TABEL 11

Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingstid af ansøgninger modtaget i perioden fra den 1. juli 2023 til og med den 30. juni 2025 – Ansøgninger afgjort i fase 1

Antal ansøgninger med en sagsbehandlingstid på…	
op til 25 kalenderdage	178
mellem 26 og 30 kalenderdage	58
mellem 31 og 35 kalenderdage	28
mellem 36 og 40 kalenderdage	23
mellem 41 og 45 kalenderdage	34
Mere end 45 kalenderdage	4

Hvis Erhvervsstyrelsen indleder en fase 2-screening, kan Erhvervsstyrelsen anmode ansøger eller anmelder om supplerende oplysninger til brug for fase 2-screeningen. Erhvervsstyrelsen meddeler ansøger eller anmelder, når ansøgningen eller anmeldelsen er fuldstændig oplyst med henblik på fase 2-screening. Fase 2 skal være afsluttet senest 125 kalenderdage efter Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at

fase 2-screening indledes. I de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen anmoder ansøger eller anmelder om supplerende oplysninger, regnes de 125 kalenderdage fra Erhvervsstyrelsens meddelelse til ansøger eller anmelder om, at de supplerende oplysninger er fuldstændige.

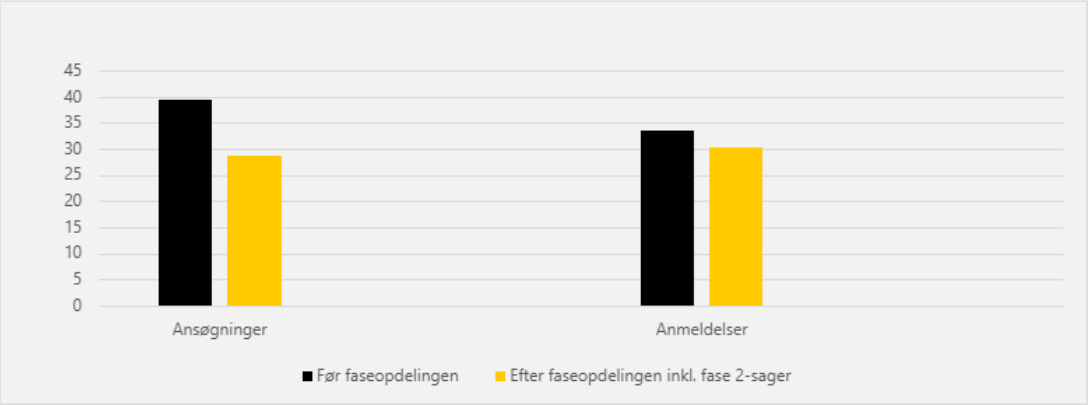
Erhvervsstyrelsen behandlede alle fase 2-sagerne inden for fristen på de 125 kalenderdage, hvor den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i fase 2 var på 71 kalenderdage.

Udviklingen i sagsbehandlingstiden

Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle ansøgninger er faldet fra 39 kalenderdage (før faseopdelingen) til 29 kalenderdage (efter faseopdelingen), jf. figur 9. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for anmeldelser er faldet fra 33 kalenderdage (før faseopdelingen) til 30 kalenderdage (efter faseopdelingen).

FIGUR 9

Gennemsnitlig sagsbehandlingstid (kalenderdage) for ansøgninger og anmeldelser – før og efter den faseopdelte sagsbehandlingsproces*

* Med lovændringen i 2023 blev fristerne for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling af ansøgninger og anmeldelser ændret. Fra den 1. juli 2021 til og med den 30. juni 2023 blev Erhvervsstyrelsens frister angivet i *hverdage*, mens styrelsens frister fra den 1. juli 2023 er angivet i *kalenderdage*. Erhvervsstyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid er dermed opgjort i *hverdage* frem til og med den 30. juni 2023 og i *kalenderdage* fra den 1. juli 2023 og frem. I denne figur er sagsbehandlingstiden omregnet fra hverdage til kalenderdage for at kunne sammenligne de to perioder.